

கல்கி

சாந்தி நகரத்தின் சாதனை!

KALKI 30-1-83 ரூ. 1.20

**வளரும் வயதில்
குழந்தைகளுக்குத் தேவை
காம்ப்ளான்**

காம்ப்ளான்®
ஒன்றில்தான்
அவர்களுக்கு
அன்றும் தேவைப்படும்
23 ஊட்டச் சத்துக்கள்
அடங்கியுள்ளன.

வளரும் குழந்தை-
களுக்கென்றே
சிறப்பான சில
தேவைகள்
உள்ளன—வளரும்
வயதிலே உடம்புக்குத்
தேவைப்படும்
மிகச் சிறந்த புரதம்,
22 மூலாதார
ஊட்டச் சத்துக்கள்
—ஆளிக்கிறது
காம்ப்ளான். மற்றவாதீர்கள்,
டாக்டர்களின் சிபாரிசு
பெற்ற, திட்டமிட்ட உணவு
காம்ப்ளான்.



விநாயகம் - 1960-61

விவரம்: 32 பக்கம் கொண்ட கம்பி புத்தகம்.

“குழந்தைகளைப் பிழை விட்ட சத்துவாய் வந்திடும்”
50 க்குள் தயாராகத் தந்த இம் முகவரித் தகுதிப் பெறு -
தொல்லை எண்: 9118. (Complan) D-78, மலர்: 456 815.

திட்டமிட்ட பரிபூரண உணவு — காம்ப்ளான்®



"என்கப்பா சாப்பிடுவ போது உப்பு கமிசி, மாசம் அதோம். குசி இல்லன்னு திட்டிண்டே சாப்பிடுவார்."

"என். உங்கயிமா மோசமா சமைப் பாக்கனா?"

"கூதறாமி! சமையல் என்கப்பா தான். பக்கத்து வீடுகளுக்கு அது தெரி யக்கூடாது என்பதற்குத்தான் இப்படி திட்டிக் கொண்டவார்."

-ஆர். அரிகோடர்



பாரீஸில் ஒரு காபிரே பெண்ணின் அளவுகளை ஒருவர் '37-33-35-0' என்று சொன்னார்.

"அதென்ன சைபா கனாசியில்?"

"அறிவு" என்று பதில் வந்தது.

-மஞ்சு தேவன்

இந்தக் கிரீப்புத் துணுக்குகளுக்குப் பால் போடமுடியுமா....

- (1) உ. ராஜாஜி
- (2) ஜோதி மொதலன்
- (3) பத்மநாபசேனமணியன்
- (4) ரஜினிகாந்த்

இவர்களை எவர்?

இதிலாவிடப்பட முந்தினால் 14ம் பக்கம்.

தேறாட்டலில் சாப்பிடுபவர் சரிவ திடம்: இதோ பாருப்பா பத்த கருவூமா பெண்டி எட்டி. மாதிரி உன் எகலாவ உயரிலே நீ சாப்பாடு போடறது வான் தவிர்தான். அதுக்காக விரலுக்கு ஒரு மோதிரம் உண்டா? ஒரு பாண்ட உண்டா? என்று சலிக்கக்கொதிரேய் இது நியாயமா?

-என். என். வி. குருமூர்த்தி



"கனப்புத் திருமணப் புரூவானில் கடுசை, பெண்ணும் அப்பனும் வெல் வேறு தூதர்களா?"

"இல்லை... பொண்ணோட அப்பா தோடாக கம்பெனி செல்கிறாக்கார்... ஸாரி-ரூட் தரப்பறா சாராயக்கடை வசதிருக்கார்."

-என். என். வி. குருமூர்த்தி



தொழில் கல்வி தொடங்குவோம்!

அண்மைய பக்கத்தில் கருத்து தெரிவித்தவர். வி. வி. குமாரதாசுரி அவைமையில் அமைத்த கூட்டிட்டு தொழில்கள் அடங்கும் பற்றி ஆராய்ந்து ஓர் அறிக்கையை முதல்வரிடம் சமர்ப்பித்துள்ளது. இந்த அறிக்கையை விவாதிக்க ஒரு சர்வ கட்டிடக் கூட்டத்துக்கு முதல்வர் ஏற்பாடு செய்கிறார் என்று எவ்விதும் கொள்வோம்....!

முதல்வர் எம். ஜி. ஆர்.: இந்த அறிக்கையை யோட்டி தொழில் கல்வி குறித்துப் பேசுமாறு உங்களை அழைக்கவும் அழைக்கும் பொது சமையல் தொழில் எம்.டி ஒவ்வொரு வரது வாழ்விலும் இவ்விதமானவாத இடத்தைப் பெறுகிறது என்பதை நான் நினைத்துப் பார்த்துக் கூட அமைப்பதற்குத் தேவையில்லை என்பதைச் சொல்பதால் மட்டும் போதாது. சந்தான உணவு தயாரிக்கும் கல்வியைக் கற்க வேண்டும் என்பதையும் அவ்வாறு ஒவ்வொரு வரும் கற்றுணவு தயாரிக்கும் கல்வியைத் தேர்ச்சி பெறுவது நல்லதென்றும், அது முடி

வெகுவாகத்தான் என் மூக்கெப்பாசு நமது பிரதமருக்கும் ஜோதிடக் கல்வியை அபார அபார உண்டு என்பதைத் தோக்குகையில் ஜோதிடத் தொழிலைத் தொழிற் கல்வியில் முக்கிய பாடமாக இடம்பெறச் செய்தால் நமது தொழில் கல்வி முயற்சிக்கு மத்திய அரசின் மான்யம் கிடைப்பது எளிதாகும் என்று ஜோதிடம் கூற விரும்புகிறேன்.

ராமச்சந்திரன்: எல்லா நாட்டிலும் எவ்வாறும் தேவையப்படுகிற தொழிலாளர் ஒருவர் உண்டு என்றால் அவர் எவ்வாறாவியல் நான், நான் யின் உற்பத்தி போதுமான அளவில் செய்ய முடியவில்லை என்றாலும் அதை எடுக்கும்படி போல எஸ்க்ட்ரிஷியன் கிளையாவது ஏராளமாக உருவாக்கலாம். இவர்களை யின்மேட்டிப்போது சமயோசிதமாக நடந்து கொள்ள விசேஷப் பரிந்துரி பெற்றிருப்பார்கள். உதாரணமாக ஸ்பென் டுட்கிளிக் என்றால் பின் ஓடுகிற தயாரிக்கவும் விதிபொருக்கவும் அறிந்திருப்பார்கள்.



வாயில் போனது நான் உபாத்தியாயவரிகளைக் கிளையக் திரிக்கும் மாணவர்களை அழைக்கத் தொழிலைப் பரிக்ந்து வேலை வாய்ப்பைக் கருதுகையில் நம்மது என்று கட்டிக்காட்ட விரும்புகிற நேரத்தில் ஒரேயேன் வாதத்திலார் உத்திர்போகக் கிடைக்கவில்லை யென்றாலும் சமையல்காரர் வேலைவாயது கிடைக்கும் என்பதையும் நான் பணிவோடும் பரிதவிப் போடும் ஆசையோடும் பாசத்தோடும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ராஜ் சி. மகேசுவரன்: தொழில் கல்வி என்றாலும் எனக்கு முதலில் நினைவு வருவது ஜோதிடத்தொழில்தான். இந்தத் தொழிலைக் கிறப்பான் விதமாகக் கற்றுத் தந்தால் மாணவ மணிகள் எதிரிகாவத்தின் ஜோதிட மணிகளாக விளங்குவதோடு நாலும் மக்களும் முன்னே நல்ல பய ஜோதிடக் கருத்துக்களைக் கூறியபடி இருப்பார்கள். மத்திரி சபை கவிமத் தேதி திரிசு யித்து அத்தத் தேதியில் அம்மச்சரவை கவிழாமல் இருக்கும்போது புதிய தேதி அறிவிப்பதால், காலண்டர், டயரி உற்பத்தியும் பஞ்சாங்க விற்பனையும் அதிகரிக்கும். இவை

வினாக்கள் சரிபாந நேரங்களில் மெறுகு வர்த்தி விவாபாரம் நடத்திச் செய்வம் கட்டு வார்கள். தொழிலகங்களில் யிஷ்க்கள் ஓடாத நாட்களில் அவை துருப்பிடிக்காமல் என்னைப் போட்டுத் துண்டித்துத் துப்புர வாக் கைக்கச் கிறப்புப் பரிந்துரி பெற்றிருப் பார்கள். இத்தகைய கைக்கிரிஷியக்களை ஏராளமாக உருவாக்க வேண்டிய பொறுப்பும் கடமையும் நமக்கு இருப்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அய்யங்காரம்: கைப்படித் தொழில்த் தான் மாணவர்களுக்கு அதிகமாகக் கற்றுத் தரவேண்டும் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. அய்யாறு செய்தால் நூலகங்களுக்குப் புத்த கங்கள் வாய்க்கும் பணத்ததைக் கனிசமாக மீசப்பெற்றவை. பத்திரிகைகளில் வரும் கதைகள், கட்டுரைகள், தொடர் கதைகளைத் தனித் தனிவாகப் பிரித்துப் படித்துச் செய்வதில் நம் மாணவர்கள் விசேஷத் தேர்ச்சி பெறலாம். அந்நேரக் கொண்டு நூலகங் களை பிரிப்பிடலாம் என்பதோடு நூலகங் களைப் படித்துப் படித்துக் கதைகளைப் போன புத்தகங்களை மறுபடி மறுபடி எப்போது

செய்த அடுக்கலாம். இந்த காலம் உம் தொழி
நூக்கு அடிமான மின் சப்பித் தேவை இல்லை
என்பது விசேஷ கவனத்துக்குரியது.

குமரி அண்டிங்: பேச்சாளருக்கு இருக்
கும் மதிப்பும் தேவையும்தான் வரவேற்பும்
கிராக்கியும் வேறு எந்தத் தொழில் செய்
பவருக்கும் விடைவாது. எனவேதான் நான்
மேனாப் பேச்சுக் கலை பற்றிப் புத்தகமே
எழுதியிருக்கிறேன். நமது மாணவர்களுக்கு
இளம் வயதிலேயே மேனா எதிப் பேச்
சுற்றுத் தந்து விட்டால் தேர்ந்த காலத்தில்
அவர்களுக்கு நிரம்பத் கிராக்கி இருக்கும்.
நன்றாகச் சம்பாதிப்பார்கள். தேர்ந்த இக்
கால கால கட்டடங்களில் என்ன செய்வது
என்று கவனிப்பாட வேண்டிய தீர்மானம். நமது
புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் நினைவு விழாக்
களுக்கும் பிறந்ததான் விழாக்களுக்கும்
பஞ்சமே இல்லை. எனவே முறைத்துக்
கொள்வார்கள். இதுவும் போதாது என்றால்
சத்துணவுத் திட்டம் ஆரம்பிப்பாது. காம
ராஜர் காலத்திலா நியாகராஜர் காலத்திலா
என்று பட்டி. மன்றத்தைப் பட்டி தொட்டகவி



செய்வாள். அரசாங்கமே ஒன்றின்று நடத்
திலும் போதும். பேச்சுத் தொழில் பவிசு
அத்தனை பேருக்கும் வேலை இருக்கும்.

ம. கருணாநிதி: உம் தொன்றி மண்
தொன்றித் காலத்திலேயே கக்கித் செலுக்கித்
கினை வடித்தவன் தமிழன். எனவே நெய்
கலை பற்றி இப்போ பேசப்படக் வேண்டும்.
பாரதி நூற்றாண்டு முடித்து விட்டதும் இனி
பாரதிநிலைகளுக்கு அடிமானம் தேவை இராது.
எனினும் பெரியார் கினை, அண்ணா கினை
களுக்கு என்றமே தேவை விடுப்பதால் கினை
தயாரிப்புத் தொழில் மாணவர்களுக்குப்
பயிற்சிக்கப்படுவதோ நிறப்பாது இந்த இரு கினை
களைவும் தயாரிக்கக் கற்றுத் தர வேண்டும்.
அண்ணா பெரியார் கினைகளை கருணாக்
பயிற்சு மாணவன் வாரும் பணத்திட்டப்பாட்
டைபோர் வேலையில்லாத திட்டாட்டத்
தையோ சத்திக்கவே நேராது. இதோடு குதி
ரைப் பந்தம் ஒழிப்புச் சினை. குதிரைப் பந்தம்
மறுமார்பு பேற்ற சினை. மதுவிலக்கு சத்து
கினை, மதுவிலக்கு அமைக்கச் சினை. மதுவிலக்
குத் தளர்த்துவதற்குச்சினை என்று சிலவற்றை
யும் தயாரிக்கப் பழகிய மாணவ மணிக்கு

கவனத்தையும் ஒவ்வொருவரின் கவனத்திற்குக்
கும். அப்படியும் வேலை கிளவாக் கித்திகை
வாரேனும் இருப்பின் அவர்களுக்காகக்
கொட்டடங்கள் கட்டும் பணியையும் தமிழ்ந்
தாய், தமிழ்நிலைகளின் கிளைகளை கவப்
பத்தகாலவே தமிழ் விழா எடுக்கும் பணி
யையும் அரசாங்கம் மேற்கொள்ளலாம்.

மதகதம் கத்திரசேகர்: முதலில் மாருதி
தொழிலகத்தை விட்டு வெளியே வரும் கார்
களில் முழுக்க முழுக்க ஐப்பாளிய பாக்களே
இருக்கும். ஆதலால் காரின் கிளை குறைவாக
வும் தரம் உயர்வாகவும் கிளக்கும். ஆனால்
கவனிப்பாட வேண்டாம். போகப் போக நம்
நாட்டிலேயே தயாரான பாக்களைக்
கொண்டு உருவாக்கப்போகும் மாருதி காரர்கள்
அடிக்கடி சிப்பிராக்கும். எனவே மோட்டார்
கார் மெக்கானிக் தொழிலை நமது மாணவ
மணிக்குக் கற்றுத் தருவது அவர்கள் எதிர்
காலத்துக்கு மட்டு மின்றி மாருதி தொழி
லகத்தின் எதிர்காலத்தைத் தடுக்கித் தரும்புத்தி
சாலித்தனமான காரியமாகும். இன்னொரு
முக்கிய விஷயம். சத்துணவுத் திட்டத்தை



மெக்கானிக் மட்டும் அமல்படுத்திக் குறைந்த
கிளை காரியையும் காரியத்தையும் கார
யிடுவது போல் மோட்டார் கார் மெக்கானிக்
தொழிலை மட்டும் கற்றுத் தந்து ஒரு மாண
வரைச் சோதிக்கலாகாது. எவ்வாறு கிதமான
தொழில்களையும் எவ்வாறு மாணவர்களுக் கற்
றுத் தேர்ந்தால் அவர்களுக்கு என்றென்
ன்றதும் கவனமே இராது. இதற்கு முத
வையுக்கார் கழி செய்வ வேண்டும்.

ஒரு குரல்: திரு குமரத்தையா பவதித
மான தொழில்களைப் பற்றி இந்தத் தொழில்
கவனி அதிகமாகியே பேசியிருந்தாலும் அரசு
கிளைத் தொழிலாகக் கொள்வது குறித்து
எதன் குறிப்பிட்டிருக்க மாட்டார் என்று
நம்புகிறேன். அப்படியே அரசியல் ஒரு
தொழிலாக அவர் சேர்த்திருந்தாலும் அதைப்
பாடத் திட்டத்திலிருந்து நீக்கிவிட வேண்
டும் என்று கருதுகிறேன்.

அகிலகம் (ஒரே சமயத்தின்): ஆமாம்!
ஆமாம்! அரசியல் தொழில் கவனி கூடவே
கூடாது! ஐயோ! அப்படியும் நம் கிளைகளுவது
வேண்டாம்! வேண்டாம்!

அபிதா



சாத்தி, நியாகாஜன்

என்காபே புதிதாக இருக்க வேண்டும் என்று தீவிரத்தோடு பார்க்கும் போதும் மூத்திரா இயோட்டர் குழுவின்... விளம்பரத் தாளில் கூட புத்தக கவிதை பேசுகிறது:

லா.ச.ரா.யின் எழுத்தின் அதிரும் மந்திரா தவனிலில் ஒரு மாத்திரையேனும் மேடையில் மீட்ட முடிந்திருந்தால்-- தவத்திரு வரம் விளக்காவிட்டாலும் தரிசனமாவது மிகும்.

"அபிதா"வைப் படிக்காதவர்களுக்கும் கூட நாடகம் பிடித்தது; புரிந்தது. இளமைமயில் பார்த்துப் பேசி, மயிழ்த்த அபிதா அவன் உய்வதில் ஒன்றிவிட்ட. முதுமையிலும் அவன் அவனைத் தெரிக் தாபமும் தாகமும் மேடையில் கொண்டு வர முடிந்ததுதான் ஆர் சலியம். லா. ச.ரா.யின் லாக்கியங்களைப்போல வசனத்தில் பெரும்பாலும் கையாண்டிருப்பது காரணமாக இருக்கலாம். நாடகமாக்கம்: இரண்டு குதான். (தொழில் டாக்டர்) இயக்கியவர்: ஸ்ரீவிவாகன்.

சிப்லாஷு பாக்கத்தினால் வண்ண கம்பி ஒன் மேடையில் தொய்ந்தி மறைகின்றன. எம். பி. சீனிவாசனின் மிருதுவான இசை, பூர்ணம் விசுவநாதம், "லா.ச.ரா.யின் கதைகள் இந்தியை அருமைப்பாடு மேடைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களா!" என்று பாராட்டினார்.

"இயோட்டர் மூலமெய்னட்டே இவ்வாத தரம் சென்னை ஒன்றுதான் என்று, சமீபத்தில் சென்னை வந்த பிரிட்டிஷ் நாடக நியூஸ் ஜான் மார்ட்டின் சொன்னார். அவர் குற்றச்சாட்டைக் கொஞ்சமாவது அழிக்க முடியும் என்றுதோன்றுகிறது. --சாகுமேரி

சாத்தி நிகழ்த்திய சாதனை

நடைக் கலை நாடகங்கள், வசனங்களுக்கு முக்கியத்துவம் தந்து தயக்கப்படும் நாடகங்கள்.....

இவற்றிலிருந்து வித்தியாசமாக உணர்ச்சிகளுக்கு மதிப்பளித்து அரசியலைய நாடகம் அபிதா.

வசனமே இவ்வாத காட்சிகளிலும் புவ பூர்வமாக தடித்து ரசிகர்களின் பாராட்டு தலையிட்டுப் பெற்றார் சாத்தி.

இதற்கு பிரியா ஸ்டேஜ் நாட்டிய நாடகக் குழுவின் அவர் பெற்ற அனுபவம் துணை செய்திருக்கலாம். நாட்டிய நாடகத்துக்கு பாவம்தானே பிரதானம்.

சாத்தியின் நாடகப் பிரவேசம் கஜாநா எனுதி பூர்ணம் அரசுகேற்றிய 'டாக்டர் நரேத் திரவின் விடுதலை வழக்கு' மூலம்.

லா.ச.ரா.யின் அபிதாவின் தடித்தது பற்றி சாத்தி சொங்கிறார்:

"அது ஓர் இனிமையான பரிட்சை. நாடகம் முடித்து, வந்திருந்தவர்களை பலரும் பாராட்டியபோது பரிட்சையில் நான் மார்க்

வாங்கிப் பாஸ் பண்ணி விட்டதாம் நினைத்து மயிழ்த்தேன்."

நாடகத்தின் சிறப்புக்குத் நியாகாஜனின் தடிப்பும் பெருந்தது.

-எஸ். சத்திரமேனலி

மேலட்டை: சாத்தி

வண்ணப்படம்: கேதார்தாசு





**சீக்கிரம்! உங்கள் குழந்தையுடைய காயத்தின்
சிறந்த பாதுகாப்பிற்கு, உபயோகிப்பீர்
பாண்ட்-எய்ட் பிராண்ட் டிராண்டே டிரஸ்ஸிங்குகள்.**

**கவனது திறந்த காயத்தில் சிதிலு அழுக்கு
கிருந்தாலும் கூட தொற்றுப் பரவக் கூடும்.**

தெரிந்துகொள்ள, திறந்த
காயங்களின் பாதுகாப்பிற்கு உலக
மெக்ஸிமம் உள்ள தாய்மாதன்
கம்ப்யூட்டர் பாண்ட்-எய்ட்
மரபுவழிகளை.

பாண்ட்-எய்ட் டிரஸ்ஸிங்குகள்
உள்ள விருப்பமான ஆள்கு
பெய்தல், காயத்தை ஆண்டு
வதற்கு உதவுகிறது. அதிலே,
காதுவெட்டி மனிதன் மிகவும்
தாதுதல் துண்டுகளை,
கூட்டுகொண்டவை வாதிகை
கூப்பற்ற அடுக்கு.

காயங்களின் வெவ்வேறு வகைகள்
மற்றும் அளவுகளுக்கு ஏற்ப
வருகின்றன பாண்ட்-எய்ட், டிரஸ்

ஸிங்குகள். பெரிய புண்கள்,
சிதில வெட்டுக காயங்கள்,
கட்டுப்பாட்டில் டிரஸ்ஸிங்குகள்,
கொம்புகள் மற்றும்
கிராமப்புறங்களுக்கு அப்போதும்
உங்கள் கவனமிறுக்கவும்
பாண்ட்-எய்ட் டிரஸ்ஸிங்குகள்.



**பாண்ட்-எய்ட் பிராண்ட் டிராண்டே டிரஸ்ஸிங்குகள்.
தொற்றுக்கு எதிரான மிகவும்
தம்பகமான பாதுகாப்பு.**

Johnson & Johnson

BAND-AID and JOHNSON & JOHNSON are trademarks of JOHNSON & JOHNSON USA © 2002



பாடம் கற்றாறில்லை; படிப்பினை பெற்றாறில்லை!

இ. காங்கிரஸுக்கும் காந்தாடக, ஆந்திர மக்கள் சமீபத்தில் தேர்தலில் தலை பாடம் கற்பித்தார்கள். ஆனால் பாடிப்பினை பெற இ. காங்கிரஸ் தயாராக இல்லை என்பதைத் தேர்தலுக்குப் பிறகு அக்கட்சி நடந்து கொள்ளும் விதம் உணர்த்துகிறது.

காந்தாடகத்தில் இன்று எதிரிக் கட்சியாக உள்ள இ. காங்கிரஸின் சட்டசபை உறுப்பினர்கள் ஒரு தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கத் திராணி யற்றவர்களாகி, தலைவரை நியமிக்கும் பொறுப்பை "ஏகமனதாக" மீன் டும் இத்திரா காந்தியிடமே ஒப்படைத்தார்கள்! மேலிடம் வீரப்பா மோயிலையச் சட்டசபை இ. காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவராக நியமிக்க, பிறகு சட்டமன்ற இ. காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் அவரையே "ஏக மனதாக"த் தேர்ந்தெடுத்தனர்!

இப்படித் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுப்பதாக ஒரு நாடகமாட அவசியமென்ன? சட்டசபையில் ஒரு கட்சியின் தலைமைப் பதவிக்குப் போட்டி இருப்பதும், தேர்தல் நடப்பதும் நேரற்றவர் தமக்குப் பெரும் பாண்மை ஆதரவு இல்லை என்று உணர்ந்து வென்றவரை வாழ்த்தி அவ ருக்கு ஒத்துழைப்புத் தருவதும் ஆரோக்கியமான உட்கட்சி ஜனநாயக நடைமுறை. இந்தப் போக்கை வளர்ப்பதற்குப் பதில் இ. காங்கிரஸ் மேலிடம் தலைவரை நியமிப்பதென்பதே வழக்கமாகி விட்டது. இவ்வாறு நியமனமானவருக்கு மற்றவர்கள் ஒத்துழைப்புத் தருகிறார்களா எனில் அதுவுமில்லை. சில இனங்களிலேயே உட்பூசல் மீண்டும் கிளர்ந்தெழு திறது. ஒருவரை யொருவர் களிக்கப் பார்க்கும் அநாகரிகம் தொடர் கிறது. இதனால்தான் ஆந்திராவில் அடுத்தடுத்து நானு முதல்வர்களை மேலிடம் நியமிக்க தேர்த்தது. காந்தாடகத்தில் குண்டிரான் அட்சி தேர் தலைவரை நீடித்தது எனிலும் அங்கும் மேலிடத்தால் நியமிக்கப்பட்ட





விரி. கட்சிக்குள் போய் அவருக்கு எதிரிகள் தோன்றிப் பல குற்றச் சாட்டுகளுக்கு அவர் ஆளாகியும் மேலிடத்து ஆதரவு காரணமாகவே பதவி யில் நீடித்து வந்தார். மக்கள் இதிலெல்லாம் அருவகுப்பு அடைந்துதான் இரு மாநிலங்களிலும் மாற்றுக் கட்சிக்குக் கொடுத்தனர்.

இதை இத்திரா காங்கிரஸ் புரிந்து கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. கர்நாடகத்தில் வீரப்பா மோகன் நியமனமாகியுள்ளார் எனில் ஆத்திரா விலோ இலதவிட மோசமான விதத்தில் அக்கட்சி செயல்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தேர்தலில் வென்ற விஜயபாஸ்கர் ரெட்டி, நாடாளுமன்றத்தில் ஏற்கனவே தமக்குள்ள பிடிமாவத்தை விட்டுக் கொடுக்க விரும்பாமல் எம். எல். ஏ. பதவியை ராஜிநாமாச் செய்து அத்தொகுதியில் உப தேர்தலுக்கு வழி வகுத்துள்ளார். ஆனால் சட்ட சபையை விட நாடாளு மன்றப் பதவியையே முக்கியமாகக் கருதும் இவரிடம்தான் சட்ட சபைக்கும் மேல் சபைக்கும் இ. காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவரையும் இதர பொறுப்பாளிகளையும் நியமிக்கும் அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது! இதற்காகவே ஒரு "சேர்மன்" பதவி இவருக்கென்று புதிதாகச் சிலை டிக்கப்பட்டுள்ளது!

கட்சிக்குள் ஐந்தாய்கத்தை வளர்க்காதவர்களிடம் தேச ஐந் தாயகத்தை ஒப்படைக்க மக்கள் முன்வர மாட்டார்கள்; முன்வரவும் கூடாது.

“எல்லாக் கும் அவனைத் தலை மேலே தூக்கி
வெச்சக்கொடுக்கோ! இந்தக் காவத்திலே
பழக்கறது ஒண்ணும் அநியாயமே!”

அப்பா அம்மாளிடம் சத்தம் போடுவது
சேட்டை.

அவன் தாசத்தைய மெதுவாகச் சாத்தித்
தேயுடன் வேகமாக நடக்கையில் குளியில்
நாடைகள் விடுகிறதென்று தடுக்கின.
தமக்கே இப்படி இருக்கும்போது அந்
தவகை எப்படி இருக்கும் என்று நினைத்துக்
கற்ற உணர்வு அடைந்தது.

சட்ட, நாணயவியக்குத்து சீக்கிரம் எழுந்திருக்க வேண்டும். இரவுதான் படிக்க முடிவிறது. இந்த விட்டியில் இரவு கண் விழித்தால் காதுயில் குளிரில் இமைகள் சிரிப்ப மரபு. பின் எழுகிறது. இந்த விட்டியில் நாம் வந்து சேர்கிறது எத்தனை பெரிய வேடிக்கை!

அத்தை வழியில் தென்படுகிறதா என்று கர்ந்து பார்வைவாயால் துழாயிப்படி சாய்பயி டுத்தி இருவில் நடத்தான். அங்கங்கே வீடு களில் வெளியேயும் தெரிந்தது. அவராய்

100

தூரத்தில் எங்கோ மணிபோலக் கோ.
 நிற மாநிலி இருந்தது. மெய்தாள் புறங்கள்
 சன்னப்பட வந்தனிகளாவீர் காந்தித் தன்
 றுள் 'தூரம்' க்துள் ஒடுங்கிக் கொண்டாள்.
 முத்தவ இரவு வெகு நேரம் கண் விழித்
 துப் படித்ததின் சைம் இலகைன் மேல் பார
 மால் அமர்ந்திருந்தது.

மணி: இவாசலின் பரிந்துரம் மெய்வ
மெய்வ அதிகரித்தது - தொடர்ந்து "கண்ணம்
பரதரம் விண்ணம்....!"

கார்த்திக் குழுமமும் உலுக்கப்பட்டவன் போல் சிபித்துக் கொண்டான். அப்பாயின் வெளாவைக் குறவின் விஜ்ஞா சதனாசதாமம் தொண்டைகடிக் அவதூண் பரவிய வேகை நமைச்சை அடக்கியபடி மதுபடிம கைகளை ஸ்டிக்கெண்டு சதாயக்குள் ஒடுக்கினான். செவியும் பூதனைய சவாமிக்கு மட்டும் காது கேட்கும்படி செய்து கட்டாதேர் என்னு தின் தினம் இப்போதே வெளவின் தொன்றும் ஸ்ரீச்சை இப்பொழுதும் ஏற்பட்டது.

அப்பாவுக்கு எதைப் பற்றிய பிரச்சனையும் இல்லை. சவாமிமீண்டும் முன்வந்தும் இருக்கும். வீட்டுயாசையை அவர் இந்த இடத்தில் உணர்வு போடவில்லை. இந்த ருளியில் அவர் மாட்டிக்கொள்ளும் கவிதைப் பருவம் ஸாட்சனம் கூட மத்தியமாகக் கட்டியதுதான் என்று சொல்லும்...

ரஜாங்கங்கள் முக்கியிபடுத்த தாசில்துப் பல
லாசனாகன் வந்தன. ௩௩ துபத்திலின் மனமும்
தசாங்கத்தின் வாசனையும் னதவேத்தியத்தும்
காக ஆம்மா செய்திருந்த பாய்மனோ,
பொய்மனோ...

“நீ பாராதினா ஏந்தல் போதேன்
கணேசா!”

“இதே தான் இனக்கேதவியுமாக”

“கார்க்குதிக் களமுந் துண்டாநதகா?”

"இன்னும் இங்கே!"

“தன்னுட்கு இவ்வுதும் எத்தனை தேரம்
தாக்கம்? காறும் அவன் எழும்பல்மே?”

அம்மா ஏதோ மெல்லிய றுரவில் சரள
தானம் சொல்ல, அதைத் தொடர்ந்து அப்பா
பதில் ஏதும் சொல்லாமல் பெரிய குரலில்,
"நிராஸினம் கமாலகங்கம்" என்று ஆரம்
பித்ததும் அவன் கீழ்க்கென்று எழுந்த
படுக்கையைப் கட்டி, அந்தரிக் றுவை
வைத்துத் திடீரென்று தாக்கிய றுவை
மேய்வமாகக் குளியலதைத் துச் சென்றது.
தலை வேளையாக பாய்விக் வெத்தீச் இருந்
தது. இவர்களை எல்லாம் சீக்கிரம் எழுந்
திருப்பதில் இது ஒரு சேனகலியம் என்ற
விளக்குச் சிப்பிய வந்தது.

குளியலறைப்போடு ஒட்டியிருந்த ஸ்டாப்
படாத ரேலியின் குளிர் எலும்பைத் தூசித்
தது. மேலே தெரிந்த ஆகாசம் இன்னும்
கருப்பாக இருந்தது.

“காப்பி கிடைக்கும்மா காபூ? பாய் ஸான்
கிண்டி வந்தாச்சா?”

“விசுவாமி பிபாவிருக்கா பாதுகீ- இவ
னாம் கரவுகே!”

அவனுக்குத் திகிலெய்தது. 'அந்தரத
பொய்க்குகொளலா, இத்தக அகிலிங்க' அவன்

ஆந சங்கடங்கைக்
கேட ०००



தீயவனா



அடிக்கும் ஓசை கேட்டது. சராசரி யில்லி வீடுகளில் ஒரு நாள் போது எப்படி ஆரம் பிக்கும் என்று அலறுக்குத் தெரியும்.

அதேமாதாப் பெருக்குச் செல்லும் அம் மாக்கள் - அபாரத்தில் ஓசைக்கு எழுந்து, எந்தக் குளிராலுதும் ஏழு மணிக்குள் பக்கப் பக்கமாகப் பிடிக்க வேண்டிய தங்கள் மர்மக் கூகை துருத்ததனை எழுப்பித் தயார் செய்து, அவசரமாக நாகட்டி தயாரித்து, பான் பப்பாக்களில் திணித்து, அந்த அவ சத்திலும் மறக்காமல் 'சுபணை' கொண்டும் அப்பாக்கள்... பெயர் பாயல் காகவழமாக போகா எடுக்க எழிலும் ஓசையைக் கேட்ட, சிறகு எழுந்திருக்கும் அப்பாக்கள்... டிரெஸ்ஸிங் அரங்கில் செல்லுங்கள் தங்கள் மென்மப் பெண்டுகளை பன் கூடாப் வரை துணைக் குச் செல்லும் அப்பாக்கள்... சிறகு ஒன்பது மணிக்குள் விட்டால் பூட்டிக் கொண்டு செல்லும் ஜோடிகள்...

சீரமை: இந்த கதைத்துக்கும் அவன் விட் டுக்கும் எந்த சம்பந்தமில்லை. சுபணைப் பன்னு நான்கு யூலி குளிர் சேதோஷனாத்தி.

யா: நான்கு மணிக்கு எழுந்து, ஐந்தே மூட்டாகத் 'வரிவயங்களை மாங்காயோ'

என்று வயல் வந்து நமன்கரிக்கும் வீடு அதேமாதா அலறுண்டபது மாதிரிமாக இருக்க வேண்





அருள் மார்பை

பூங்கா தாவரங்களில் அகரங்கள் என்னு
தலியாக ஒரு இனத்தவர் வருவார்களே
அவர்களே சந்திரிக்க விரும்பு. ஆயுத
பாணியாக வருவார்கள். இத்தக வகிலி
ராகவாகவாக வலியாக இவ்வக. இவ்வக
வலியே வலியாகவாகவாக அகரங்கள் என்னு
வலியே. இத்தக வகிலிப் பாவா வகிலி
பாவா பாவாபாவா. பாவா பாவா பாவா
பாவா பாவாபாவா அகர சந்திரங்கள் இ
பாவா பாவாபாவா என்னு பாவாபாவ
வலியே. அகரபாவாபாவாபாவாபாவா
தாவர ஒரு பிராணிகள் இருந்ததில்
அவர்களே தாவர.

சமயவாசக உட்காரத்தினால் மூத்தி
சமயவாசகம் கற்றுப் பூத்தியானதோ
என்பவனவுக்கெல்லவாய் உட்காரத்தினால்
தேரோ அல்லவாவுக்கெல்லவாய் எந்ததோ
செய்தார். எய்வளவுக்கு எல்லவாய்
மொண்டாக இருந்ததோ எய்வளவுக்கு
எல்லவாய் தேரார். உய்தித்தார்;
லாதம் செய்தார்; பாலையினை செய்தார்.

திரு. கதிர்வேலு கணேசன் அவர்கள்
முன்பிருந்த எழுத்தறிவைப் பத
களைப் பதவியை அருளுகும் போது
புராதன நெத்திள் இவ்வாறாயிருந்தா
தாம். அவர் கண்களும் செவ்வரையி
லும், அப்பெருமையோன்றிய மதந
களைப் பற்றிப் புத்தகங்களைக் கிடைத்தான்
தெரிந்துகொள்ள முடிந்தது. இவ்வாறு
விடைபெறியும் பின்புறமிருந்த எண்க
ளையும் கிடைத்தும், காப்பாக்கியும், அந்த
சான்றுகளைப் போன்ற போன்ற மக்க
ளிடம் பற்றிப் பழைய இயற்பாதி (Rural)
புறநாடுகளில் இவற்றிலிருந்து தெரிந்து
கொள்கிறோம். தொகுப்பு காலத்துக்குள்
தத்துவம் ஒன்றையே அடிப்படையாக
வைத்து மற்ற மதங்களைப் பெருக்க
தூண்டுதல் அதன்வந்ததை ஆசிரியர்கள்
நினைவாட்டியதைப் போன்ற மதத்தான்
காரியத்தைச் செய்வது உயர்ந்த எழு
தியும் இல்லை.

—சாதிக்கு எந்த வகைச் சலுகையோ அல்லது
பிறகு ஏதாவது வகையிலாவது தலையிடுவர்

டும். அவன் பார்த்துவிந்த மனநிலைக்கு அருகில் இருக்கும் ஏதோ ஒரு கிராமத்தின் வீடுகளில் சிறப்பம் அது. வேறும் குராமங்கள் தலிள் வாழும் இடம்...

அதற்குள் ௪ ரூபாய் அளவிற்கு வரும்
மண்ணாசை தெரிந்தது. சட்டென்று ௧௫

கனிய அலகால் கரத்தது. அவன் கீழே நின்று
சொல்லு அலகாடைய மகனிலிருந்து மாய்
மாய்ப்பில் மெய்யை காப்பதில் தோண்டான்.

“கார்த்திகா, நீ ஏன்டா ஒரு தண்டக் தனியேல வந்தே? தன்னா வீரட்டி அது?”

“ஏன் அந்தக் கணக்கை நீங்கள் தவிர்த்தீர்கள்?”

சுருதிநாதர்

“இருக்கலாமே? அதுவரையில் அந்த வகிட்ட இப்பக் காட்ட வேண்டிய அவசியமே. நான் நி. மாத்தரனா இருக்கேன்? ராத்திரி யெல்லாம் இந்த முறிச்சப் பழக் கெடு, காந்தராயே இதை குளிரிலே எழுந்தான்” என்று சொல்லுமாறு?”

அவ்வாறு அப்படி மாநில சூரலை மாற்றிக் கொண்டு செல்லுங்கள்.

“பாரதிதாஸ் இந்தக் காலத்தில் எத்தனை
கட்டுரை நிகழ்வுகளும் எண்ணாத தலைமுறையே
தாக்கம் செய்துக்கொள்ளும்!”

வினாக்கள் எழுப்பியவர் : விஜய்நாயகன் .

“அன்றை இப்படியும் தான் பேசுவாள். நாளைக்கு இம்மூன்று மட்டும் கிடைக்க உதவியாகத்தலை உட்காரத்தயாரும் எம் மது மாற்றியிருவாள் மானு”

கார்த்திக், நவம்பர் மாதமும் ஒரு பரிசைப்
பாரிததராய் நிதானமாய்க் கொள்ளார்.

“அப்பா மாற்றிக் காட்டார், நாங்கெல்லாம்
எழுதித் திறை.”

[illegible]

“பரமசிவன் தான் மட்டும் அல்ல, அது
அவ் வரது சகல கருதியுமே - சேறே நான்
நான் மட்டும்.”

விசாரம்: சற்று நேரம் எதுவும் பேசாமை.
தடத்தால் மீதுஞ் சேதமடைபவர்களையே கு
சேதிகள்.

"...എന്റെ കൺ മരിച്ചു..."

கார்த்திக் விசாகத்தின் முதுகில் செல்ல
மாலத் தட்டித் கொடுத்தான்.

“சபாஷ் அத்தே! நங்க கேள்வி கேட
டேன். அப்ப நீங்க திண்ணுண்டே யிருக்கோ
தான் ஓடறேன்!”

“எதுக்குத் தன் தீக்கனையும்தான் இந்த மய
சுரேஸ்டோ. எடுவேயோ!”

“தங்கடுவேன். நான் அப்பாவையப்பதிக்
கொண்டேன். அவர் மனைசி கொண்டேன்.
அவருக்கு இந்த விட்டுக்கும் கோவிலுக்கும்
கெனியை ஒரு உலகம் இருக்குமனு தெரி
யது...”

சாப்பிட சிறிது இரவு இல்லாமல் முழுகாமல்
விவகரிக்கிற சட்டெனது அவசிய ஏற்பட்டது.

பார்த்த விசாவத்தின் கண்களில் கலங்கித் தெரிந்தது.

"ஐயு வந்து விட்டது. அம்மா மரிப்பதைத் தவிர கட்டுநீக் கொண்டு ரேழியில் காத்திருந்தான். வரவில்லை போலம் போட்டு வைத்திருந்தது இப்போது பளிச்சென்று தெரிந்தது. அவனைக் குற்றம் காட்டுகிற மாதிரி பார்த்துக்கொண்டே அம்மா மடமடத்தாள்."

"இந்தக் குளியேபாறுக்கு நீ போகாதே, விசாவம்!"

"பாறுக்காக நான் போகவில்லையே, 'வாக்கி'யே போவேன்! பாடி பாட்டில் வாரி வைப்பே இருக்குமே பாறு!" பாடி பாட்டில் சாமையலறைக்குள் நுழைப்பதற்கு வெளியில் இருந்தபடியே மலத்தூண்டு உள்வெளிக் குழியில் கூட்டத்தில் உட்காரத்தொடங்கினாள் பிடித்துக் கொண்டு காயத்திரிதபம் செய்து கொண்டிருந்த கண்களில் அதற்குள் புன்னகை இருப்பதை கார்த்திக் கவனித்தான். அது அத்தனையின் பேச்சுக்காக இருக்க வேண்டும். கண்களில் கருகுகொண்டிருந்த கூட்டுக் குழி இளம் காயம் ஒளியில் பளபளத்தது. கண்களில் அத்தனையின் சாத்தமும் தெழுமும் தெரிந்தன. கரணை கரணையாக புறங்கொண்ட ஆரோக்கியம் பளிச்சிட்டது. குணத்திலும் பேச்சிலும் இளம் அறையால் அத்தை மாதிரி என்று

கார்த்திக் நினைத்துக் கொள்ளான். ஆனால் அத்தனையாவது தனது அபிப்பிராயங்களைச் சொல்ல வேண்டிய சமயத்தில் சொல்லான் பளிச்சென்று. ஆனால் நானுக்காக, இவன் அது கூட மாட்டான். இவனுக்கென்று தனிப்பட்ட அபிப்பிராயங்களை விடையாதோ என்று சில சமயங்களில் கார்த்திக்குக்குக் கோபம் வரும்.

"நான் குருக்கள் கூடம், இந்தக் கோவிலுக்கு அந்தத் தொழிலுக்காகவே வர வந்தேன் போலம். இந்தத் தொழில் தான் நீயும் செய்வ வேண்டும் என்று அப்பா எனக்கு வேண்டியதற்கெல்லாம் அவசியமே இருக்கவில்லை. 'நான் நன்மம் எடுத்ததே அதற்காகத்தான்.' எங்கிருந்த போல இவன் வேரு இயல்பாகத் தயாராகிவிட்டான், இவ்வீடு 'பாறுக்கு ஏன் போகவில்லை' என்று அப்பா வீட்டை மாட்டார். ஏனென்றால் அப்பா குளித்த கையோடு இவனும் குளித்து மடி எடுத்தி அங்குடைய பூசனுக்கு உதவ வேண்டும். காப்பி குடித்த கூடம் கோவிலுக்குக் கொண்டு வேண்டும்."

அப்பா காப்பி குடித்து விட்டார் என்று தெரிந்து அவன் சமையலறை வாசலில் இருப்பதைப் கற்றுத் தரக்கூட உள்வெளியை நுழைத்தான். விசாவம் குளித்து விட்டு வந்திருந்தார். அதற்குள்.

சுஜாதா இவ்வாறு எழுதிய கதைகளில் வேறுபட்டிருக்கும் கால குன்றத்தாசு என்னவியது. இராமத்தில் குழப்பங்கொளும். கிண்குளியில் புறங்குளியில் இவ்வேறுபட்டிருந்தது. இளமையில் செல்லமாக இருந்த கார்த்திக் கொட வர நினைத்தி விடுவார்களோ என்று பயத்த கைக்கு முடிவென்று எதுவும் நினைப்பது மல மதிக்கி அளித்தது. கார்த்திக் வெளியே

"விடிவதற்குள் வா" கதைகளில் சுவாட்டா கிள். அப்போதுக்குச் 'விடிவதற்குள்' முடித்து விட்டார் சுஜாதா. வெறுமையாகும் தந்தி, திருநெல்வேலி. என். கணேசன்

சுஜாதா கதைகள் சுவாட்டா, நினைவின் வெகு விக்ரகம். நினைத்த நகை ஆகவே, மனத்தால் மனக்களில் ஆழியாவையால் நினைத்த சுவாட்டா, தேவனின் சகோதர பாசம் ஆகி என்னவாகி அழகாக 'கம்ப்யூட்டர்' மாதிரி விளக்கி, காரணவாரம் விண்ணுப்பை கட்டி வந்தார். மனவார்த்து. பூவதவன்

"விடிவதற்குள் வா" அழகுதமான் ஒரு பிரச்சினையைத் தொட்டுக் காட்டியிருப்பதாகவே கொள்ள முடிகிறது. மத வாசகக் காப்புப் பணக்கொள்கை மிரண்டுபோய்—என்று சொல்ல முடியாவிட்டாலும் எதற்கு மடிபு என்னவோ பாணியில் இவ்வாறு 'தவணி'யை சுஜாதா குறைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். இருப்பினும் எழுதப்பட வேண்டிய ஒரு மையக் கருவை எடுத்து அறையாகவே எழுதியிருக்கிறார். பாராட்டுகள் சென்னை-78 கந்தயாசன்

சுஜாதா முடிவதற்குள் கண்களில் வந்திருக்கிற கதைகள் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் சுஜாதா ஏமாற்றி விட்டார்! குணக்கம் என். முகமது இராஜதில்

"விடிவதற்குள் வா" முடிவதற்குள் வாசகர்கள் கவனம்மாட்டுக் கொடுத்ததைக் காட்டி விட்டார்கள். ஒரு தனி மனிதனின் சிந்தனை எப்படி எழுகிறது சிந்தனையாக விவரமும் எடுக்கிறது என்னவதை சுஜாதா கதை தனியே வேறு காரணம் இருவரைப் பேசுதலாகக் கொண்டு முடிபுடன் கதைகள் என். கதைகள் என்

"மருதியும், கச்சும், கோவிலும் இருக்கிறவனாகும் என்னவோ, வந்துவிட்டுத் தான் இருக்கும்" என்று வரிகள் தம் காட்டுகிறதது மதிப்பிடுகின்ற கொடுத்துள்ள மிகப்பெரிய எச்சரிக்கையாகும். ஆரணி (வ.ஆ.) இரா. சிவகம்பிரமணியன்

விடிவதற்குள் வா...



வாசகர் கருத்து

"அத்தை பாப் வாங்கிண்டு வந்ததற்குக் கூலி கிடைப்பதா?"

"உண்டே! பெண்டுகூட உண்டு!" லீலா வும் சிரித்துக் கொண்டே கறகம்மாண்ட டம் ளைர னிடப் பெரிசு டம்பசிக் காப்பிவைக் கொடுத்தாள்.

அம்மா அடுப்பில் ஏதோ செந்நெல் கொண்டு அதன் போக்குக் கொண்னுள்.

"தள்ளி திட்டுடா! மேயே பட்டுடப் போறே!"

"அத்தே! இதுவும் மாறுத கேள்!"

"என்னை?"

"ஒன்றியமில்லையா! சீக்கிரமா சமையல் முடி. நான்-இன்னிக்கு எட்டு மணிக்கு விளம்பணும்."

"இப்பவே சாப்பிட வாபென். சமையல் ரொடி!"

"மாட்டேன். குளிச்சட்டு மடியாததான் சாப்பிடுவேன்."

அத்தையின் முகத்திலும் எண்ணெய் முகத்திலும் தோன்றிய பண்ணைவகை கண்டு நிகுப்பிவடம், சாப்பிடு முடிந்த டம் ளைரக் குழாவடியில் ஐக்க லிச்சிட்ட தீசை குழப்பிச் சமையலறையில் வைத்துக் குளித்து விட்டு வருவதற்குள் அப்பாவும் கண்ணெழும் கொணிகுக்கு விளம்பிப் போவிருத்தார்கள்.

அவன் மண்மளவென்று தண்ணீர் கலர் சித்துக்கொள்ளைவெயே படிப்பும் கந்துரீ யும் வேறு பல சித்தனைனும் மனத்தை ஆச் சிரமிக்க ஆரம்பித்தன். சாப்பிட்டுவிட்டு கூலிவை மாட்டிக் கொண்டு விளம்பும்போது அம்மா சொன்னாள்:

"இன்னிக்கு சதூர்திடா. பிள்ளையார் சன்னிதிக்குப் போய்ட்டு காவேஜூக் குப் போ!"

சீரேன்று அவனுக்கு எரிச்சல் ஏற்பட்டது. இந்த அம்மா ஏன் சமையர் சதூர்ப்பம் தெரி யாமல் எதையாவது சொல்கிறாள் என்று கூத்திடம் வந்தது.

"நான் எட்டு அநு பண்ணைப் பிடிச்சாக னும், கூலிவைக் கழற்றிப் பிள்ளையாரைத் தீசைப் பண்ணிட்டு வருவதற்கும் டில்லி பங்காரச் காத்துண்டிருக்க மாட்டான். இப்பிரதைக்கு எங்கு பல் டுரைவரிதான் பிள்ளையார்!"

அவன் குடுகுடுவென்று பதிலு எறிப்பாரிக் காமல் "போய்ட்டு வரேன்!" என்று ஒரு தரிக் குரல் கொடுத்து வெளியேறும்போது மனத்தை ஒரு நெ ள்ச்சை அரித்தது. விட்டை ஒட்டிநுர்போல் இருந்தது அந்த அழியை நுணு நுணுநிமேல் இருந்தித் தமீர் நாட்டுப் பாணியில் கட்டப்பட்ட முரு கை பொன்னில். குன்றின் படியிலில் பாதி வயிற் இருந்தது லீலாவின் சன்னதி.

வெளியே ஒரு லீலாடிதயக்கத்துடன்பார்த்து அவன் பல் தீகைத்திற்று விளரத்தான். அவ னுக்கு மனலில் ஒரு நீண்ட பிள்ளிருந்தது. லிங்கம் குட்டைத் தகையிலும், பிடிப் பாண லெவெட்டர்களில் கூச்சியிலாமல் திரிந்த மாப்பசுக்களும், குயில்கம் மெய் தும் லிங்கம் இன்னொருபாண சமுத்திரத் துடம் கவது பண்ணில் அமர்த்ததும் 'ஓ. இது வேறு உலகம்' என்று திகைப்பு அவனை ஆட்கொண்டது.

(தொடரும்)

"நான் வாழ்வில் நிறைய Struggle செய்திருக்கிறேன்; நிறைய விட்டுக்கொடுத்திருக்கிறேன்; ஆனாலும் ஒரு பெண்ணாக, ஒரு எழுத்தாளராக முழுமை பெற்றதில் பெருமையே படுகிறேன்.."

உஷாசுப்ரமணியன்

சிறப்புக் கட்டுரை

மாங்கையர்

மலர்

சுப்ரமார் '83

ஆண்குமலராக மலருக்குது

‘கீரோஸ்’ கூட்டிப் போய் மயம்

ஒளிவர் மணியம் செல்வனும், நாடக ஆசிரியர் கிரேசேபேரையும் மலிவு கற்பகவலி சலா நிதியுத்தரணம் மலிவு பி. எஸ். உயர்நிலைப் பள்ளியிலும் சேர்ந்து படித்தவர்கள். இவ்வரும் சந்தித்துப் பேசினார்கள் ம. செ. வீட்டில்.

ம. செ. செ. (மணியம் செல்வனின் செல்லி) கபாஷினியில் கண்களில் கொஞ்சம் மிரட்டு. ‘அப்பா’ என அழைத்தபடி உள்ளே செல்ல, ம. செ. வந்தார்.

ம. செ.: வா? மோகன்!

மோகன்: என்ன யோசு! (மணியம் செல்வனின் இயற் பெயர் யோகநாதன்) சொன்னவமா? உங்களுட படங்களைப் பல பத்திரிகைகளில் பாக்கறேன். ரொம்ப நல்லா இருக்கு.

ம. செ.: ஏன் மோகன் உனக்கு வசூல்வ படிக்கறப்போ புராவின் ரொம்ப இண்டர்ஸ்ட் ஆகோ! இன்னும் கூட வரைஞ்சிக்கு இருக்கியா?

மோகன்: வசூல்வ, காவேஜை படிச்சப்போ வரைஞ்சதைவெலியாம் சீப்பிரம் போட்டு விட்டு மோட்டி வெச்சிருக்கேன். இப்பத்தான் நாடகம் ஆரம்பித்து விட்டேன். வரையவே நேரம் இல்லை.

ம. செ.: உனக்கு எப்படிடா நாடகம் எழுதறது. மொடல் நடிக்கறது இதிலெல்லாம் இண்டர்ஸ்ட் வந்தது?

மோகன்: இன்னு இன்ஜினீயர் காவேஜை சேர்ந்தேன். அங்கே இண்டர் காவேஜை வெவ்வுவ நாடகப் போட்டி நடக்கும். எங்கள் கல்லூரி மாணவர்களுக்காக நான் கால் மணி, அரை மணி நேர ஸ்கீட்ஸ் எழுதித் தந்தேன். கொஞ்ச நாளைக்கு முன்னால் கற்பக வல்லி வசூல்வ அஞ்சலம் தினாவல் மோடம் எடுத்த மச்சர் வந்து எங்களுட ஆலாபுதிலும் 100 ரூபாய் வசூல் நாடகத்தை வசூல்வ போடவும்னு கேட்டாங்க. நானும் போட்டேன். அந்தச் சமயத்தில இன்னும் பழைய ஆசிரியர்களையும் பார்த்தேன். படிச்ச வசூல்வ, நாடகம் போட்டப்ர வல்லவவு சந்தோஷமா இருந்தது தெரியுமா? என்னைப்பத்திக்குட நிறையப் பேர் வசூலிச் சாங்க.

ம. செ.: கொஞ்ச நாளைக்கு முன்னடி உங்களுட நாடகம் பண்ணு பார்த்தேன். நல்லாவே நடக்கறே. கற்பகவலி வசூல்வ படிக்கும் போது ‘வசூல்வ டே’ல, அர் பாவ்வுவ கட்ட போம்மன் நாடகத்துவ ‘கூட்டிப் போம்மன்’ பாத்திரத்துவ நடிச்சியே. அப்போ, ‘வாணம் பொழியுது, பூமி விளைபுது’ உனக்கேன் வரி!’ என்று நிரியிப் பொழி வரி, கவகவம். இவ்வில் பொழி வரினையும்

வாணம் பொழியுது..
பூமி விளைபுது..



தூக்க முடிவாமத் தூங்கிக் கொண்டு, உலகமாகப் பேசினீயே! ஞாபகம் இருக்கா?

மோகன்: நான் முதலில் மேடை ஏறின அனுபவத்தின் என்ருவ மறக்க முடியுமா என்பது?

ம. செ.: எட்டாவது படிக்கும்போது கோஷியல் கூட்டின் எடுத்துக்காடு என்னாக உத்தரம் மாண்டார். அவர், சில மாதங்களுக்கு முன்னால் தம் மகனை அழைக்கக் கிட்டு, என் கிட்டிக்கு வந்திருந்தார். "என் பையனுக்கு புராயிஸ் இன்ட்ரான்ட் இருக்கு அதை இப்பொழுது பண்ண ஏதாவது செய்வனும்து சொல்லு". தாலும் என்னை முடிந்த மட்டும் நேரம் பண்ணேண்டு கொல்லி விடுக்கேன். அது சரி. உன் நாடகங்களின் ஜோக்கெல்லாம் தினைய வகுறே! முன்னுடைய ஜோக்கெய்யாததிலும் எழுதி வச்சகிட்டு அங்கங்கே நுழைப்பேரா?

மோகன்: நே... நே... அப்படி பெய்லாம் இல்லை. உலகம் எழுதும்போதென்துக்கு ஏற்ப ஜோக் வரும் முதலில் எழுதும் போது மூத்தாறு நானாறு பக்கத்துக்கு எழுதுவேன். அதை பிற்பார்க்கலுக்குப் படிக்கக்காட்டுவேன். பின் அதைப் பாதிவா எழுட பண்ணுவேன். மற்றபடி படிக்கக் காட்டுவேன். பின் தெவவளவு இடங்களில் மாற்றம் செய்து கிடைக்க வேகொடுப்பேன்.

ம. செ.: ஏன் நீ ஜோயல் எப்பென்கின் மகப் பண்ணுகிறாய்?

மோகன்: காமெடி எழுதவது அல்லவது கையம்மல். காமெடி எழுதவானுக்கு இயற்கையாகவே "பெய்ஸ் ஆப் திங்ஸ்" இருக்கணும்.

ம. செ.: ஆஹ், காமெடியிலேயே ஜோயல் என்ன் கொண்டு வரவாயில்லையா?

மோகன்: செய்வகாம்... நானும் உன் எழுத்தும் வளர ஜோயல்வளவ வரும்னு நினைக்கிறேன்.... மோகா! நீ படம் வகாவுப் போது பல வகையான உணர்ச்சிகளைப் பிரதிபலிக்கச் செய்பதுமே அதைத் என்ன் செய்வதே?

ம. செ.: நான் பல வகையான உத்திரனைகள் ழுவியம். புனைப்பட எம்பததப்பட்ட உத்தரங்கள், பல நொழிப் படங்கள் பார்த்திருக்க. அவதததத் தக்க எம்பததிக உபயோகிக்கப்பென். உதாரணமா எதாது

வகடவ "ரத்தம் ஒரே திறம்" கதையில். ஒருகனின் தயைமை பாரிஸ் இடறவது போன்ற காட்சிக் ஒரு ஆங்கிலப் படக் காட்சி எனக்கு மிகவும் உதவிவது. கதாபாத்திரம் ஒத்ததன் முதல்தில் பிரதிபலித்த பல உணர்ச்சிகள், எண்ணத்தில்த் தீட்டினேன்.

மோகன்: ஆனால் நீ போடற படங்களில் முதலகன் ஒரே மாதிரியே இருக்கே இதைத் தவிர்க்கக் கூடாதா?

ம. செ.: திது போதுவாக எல்லாவிதங்கள் எல்லாம் சொக்கப்படும் குற்றசாட்டு. அவ்வகக்கு கனடா இருக்கிறது எழுத்தரங்குக்கு உடை மாதிரி. அதைப் பாரதது இப்படிச் சொக்கிறார்கள். இருத்தாலும் என்விடம் அப்படி ஒரு குகறி இருத்தாதி கித்ததிகொள்ளவே முடியவேன்.

மோகன்: கூககன் படித்தம்போதே ஒருதான் ஆகிரிச் சகலா பாணவர்களிடும். "தன் அபாதித் பரவா மேகம்" என்று சொல்வத கொல்லையே. [உய அப்பாணவ பறந்த சொன்னது. ஆரெட் கங்கியெ எழுத்தரங்கு பரவிய. அப்பறந்த உன் அபாதித் பட வகா பறந்தேன போகன் வகா சொன்னது அப்பாடி இருக்கா?

ம. செ.: இன்னும் அது உகவாய்த் தீகைடுககித் [பாடி போகி. என் அபாதித் ககடி. அப்படி இருக்கிறது கேட்டியிய தெவவக. பகன் உத்தரகடு படுகதிலும் எவக்கு வகவக பகன் கிடுயம் இருகாதது பற்றியும் அவககடி வகுத்தப் பட்டுப் போகாரே!

மோகன்: அகார்டு அகவரது ஆகவகாத உக இதை தீ திறலெகடு கேல்கிக் கிடபுகுகிவே நகவகவ ககவ மாரித். கேல் தகவகாதகதப் பாடி உகவித். ஆகவர மககிகு 7 ஸ் கோடி கககிக் நாடகம் இருக்கு கிளம்பணும். பிற மகவதது தீகிபிரவா இருத்திக் ககபெறுகுவாயேன்.

[இருவரும் நாடகத்துக்குக் கெம் பகா]

உகவகடம் தொகுப்பு எக. சத்திரமெனலி புகவப்படம்: ரகலி

குதம் பக ஜோக்குககுகுக் ககட்டுக் வகார்தவர்: கிரேஸ் மோகன்

பாஸு ஜனாதிபதி



குமர் மாகட்டம் ககாமி தொப்பு என்ற இடத்தில் ககா ஒரு வககிக் பெயர் பாஸு ஜனாதிபதி. என் தித்தப் பெவரை வகத்துளகிக் என்று மேட்டத்த "கவகண்ட ககாமி ஜகன் ககுகு அதிபதியாக கிளங்குவதால் அவர் பெவரை வத்த ஜனாதிபதி என்று கைத்துள்கென்" என்ருர்! பிரதமா என்று வாகுக்கும் பெயர் கைக்கப்பட்டுன்ருதோ! இகவகுகுகே கெளகிகடி! -கருககல் ஆர் ஜாரி

"வினாபாட்டு என்னுடைய எனக்கு..."

4-ஆம் கூட விடுப்பும் இடையாது... என்வினா (1945) பி. என்.வி.ன் ஆட்டக்காரர் விஜய் ஆமிர்தராஜாவுக்கு மூன்று கொண்டுள்ள சிவாங்கா. "ஆனால் என 'விஜய்' பிஸ் கோண்டுக்கொள்ளாது இப்போது டென்னிஸ் பந்தியை மூலமாக விஜயாங்காளியும் கற்றுக் கொண்டு வருகிறேன்" என்று கூறும் சிவாங்கா (விட்டி) அங்கா கூட்டுறும்பொயர் மரக்கிக்குப் போய் பிளையிடுவதெல்லாம், இந்த வந்தும் எப்படியாவது ஹிம்ஸ்டீட்-வில் விஜய் லுவிக்க வேண்டித் தீர்வதான் 21 வயதாய் செல்வ மனாங்குக்குப் பிடித்தது பரதநாட்டியம். அடைவாது மட்டுமல்லாவிடம் பரத நாட் டியம் கற்றுக் கொண்டவருக்கு 18 வயதி யெனவே அரங்கேற்றம் நடத்து விட்டது.

டென்னிஸ் vs பரதநாட்டியம்



படித்து கொண்டிருக்கையில், "அவளாச் சந்திக்கும்வரை எனக்கு அவளாய் பந்தி வது வும் தெரியாது. ஆனால் முதல் பந்திப் பி லேயே....." என்று வெட்கத்துடன் வாய் து துவை முறுக்குகிறார் சிவாங்கா.

(சிறு) - சிவாங்கா ஒருவர் சந்திப்பே வினாங்கில் நடப்பது மாதிரிதான் நடந்து இரு குடும்பத்துக்கும் வேண்டிய ஒருவர் இந்தச் சந்திப்பை ஏற்பாடு செய்திருந்தார். விஜய் நாட்குக் கிடைத்த மிகக் குறைந்ததே நேரத்தில் செவினைக்கு வந்தார். பிளாஸ் பீரவரீயில் குடும்ப நண்பர் ஏற்பாடு செய்த விருந்தில் விஜய்யும், சிவாங்காவும் சந்தித்துக் கொண்டனர். இடம் தரப்பட்ட ஒரு வகுப்பு. ஆல் பிறகு கல்யாணம் இப் போது நடந்திருக்கிறது. இடைமீல் சமயம் விடைக்கும்போதெல்லாம் விஜய் கொளும் டிக்கா (பிளாஸ்தான்) சிவாங்கா வந்தது வந்தார். சென்று வந்து கொண்டிருந்தார்.

'தமிழ் பேசும் ஒரு தென்னிந்தியப் பெண்களை மனத்து கொள்வது என்ற முடி வித்தான் நான் இருந்தேன். ஆனால், சிவா ளளா தென்னிந்தியாவில் பிறக்கா னாட்டா லும் இடையாளமார் சேர்த்த தமிழ்ப் பெண் அவள்' என்று கூறும் விஜய் அடிக்கடி தமது திச்சயதார்த்த பிளாஸ்தானைதவும், சமுத்திரம் பெண் விட்டாராள் போடப்பட்ட தென்கு டேர்க்குப்பர். செவினையம் முத்தமிட்டு கொள்கிறார் அவள்களைப் பார்ப்பதற்கும் தாக்குப் பதிய ச. துபாடும். தெனியம் ஏற் படுகிறது என்வினா 38 வயதான விஜய்.

பரதநாடும்பொறுத்த மட்டில் விஜய்க்கு 18 வயதே இடையாது. 1981ம் வருடம் மட்டும் வருமானம் கமர் 30 லட்சம் ரூபாய்.

புதிதாக வாய் ஏற்றெல்லாம் வாய்க்கிள்ள வட்டம் கமர் மனா வாழ்க்கையை ஆரம் பிக்கப் போனது விஜய் தமது கட்டம்பை வினாபாட்டுக்கு ஏற்பாடு வைத்துக்கொள்ள. திசுமும் வாகியும் வெகு திரும் தடுவாராம், பிறகு கையாள்வம்.

மேல் வலிஸ் சிரிப்பாடுவதைத் தவிர 'ஆக் டோபஸ்கர்' என்ற இளம்படத்தில் நற் பொது நாட்டைக் கொண்டிருக்கும் விஜய்க்கு மேலும் இளம்படங்களில் தடிக்க காணல் வரலாம்.

• தில்லிப் பந்தி: 'வி'

"டாக்டர் மாப்பிளாஸ் பின்புலகரி கட்டித் தந்தாய்தான். ஆகக் என்று பிளாஸ்தான் பிடித்தார்."

"அதுதான் கட்டிக் கொடுத்து விட் டீர்க்கென. இன்னமும் என்ன கவலை?"

"இப்போ திவாரும் பந்து கொலாவி களை அறுப்பினும்தான் ஆகக் என்று பிடிவாதம் பிடிக்கிறார்!"

-வந்திதா செல்லப்பா



வடக்கிருக்கிரா

வினாயகர்?



இந்திரா அஸ் ஒய்த்து பொருடா? தலி வங்கம் பொங்கல் மனலில் தலி ருத்த அம்ச மாகத் திகழத்தலு.

புதுமை-1 இரா. திபன்செயு

எனய்யா காய்கறிகளின் விளைகளைப்பற்றி 'கலி' படிக்கவாய் என்று வருத்தமாக 'தொல் பரீட்சை' மூலம் மீண்டும் நீண்டபருத்தி எங்கள் விவரேரிச்செய்க கொட்டிக் கொள்ள வேண்டுமா?

திருச்சி-17 எந்தல் ஆர். இளங்கொ

வாசகர்களாகிய நாங்கள் சென்னை கேட்டகத் துடித்துக் கொண் டிருந்த நேரத்தில் அப்பழகனிடம் நீங்கள் கேட்ட கேள்விகள் அருமை. அதிலும் அவர் மறுப்பாமல் நடுவராமல் முறையாகச் சரியான பதிலாக கூறி ி. மு. க. தொண்டர்கள் வயிற்றில் பரம் வார்த்து விட்டார்.

மீட்டப்பாணியம் ஆனத்தி மு. சனிவாண சந்தரம்

காஞ்சிப் பெரிவலாவின் பலந விழாவை கண்காற்றுக. எங்கள் கண்ணாறுகளால் பாவ குறையைக் கவி பாவது பவந விழா கட்டுரைவில் தீர்த்து வைத்து விட்டது.

திருபுலி சென்னை கு. புலகு குருமூர்த்தி

தங்கள் பொங்கல் பரிகரத் துக்க நன்றி. பதில்மூன்று பக்கங்களில் விவரமுடக் கதைவை மனலட் செவது சனிதா தந்த குறுநாவம் 'பரிசை'த்தான் சொல்கிறேன்.

மதுரை பாவ கொலித்தராத்

சனிதாவின் புகைபடர் கதை ஒரே அற்புதமான படைப்பு. பெற்ற தாயையே கொன்ற அந்தக் கணெழிற் குந்தத் தண்டினை அளித் தாலும் என் ஆத்திரம் தீராதது.

புதுச்சேரி-1 தி. கமாபதி ராஜா

ஆதிதரகளை இரும்பாக்கிவதால் தானே என்னவோ விநாயகர் கொலிங் விடக்கிருக் கச் செய்துவிட்டார் பாவகுமாரன். சென்னைப் பட்டது இல்லியே!

சென்னை-14 ஐயாறு எஸ் வாகபெயல்

18-1-83 சென்னை-பதில் பருதியில் "கார்த்த திகேயன் (கார்த்திகா 4-11-81) காரியங்கள் தவறாமல்வாங்குவதால் அது பற்றி வாய் திறத்தால் வம்பில் மாட்டிக் கொள்வார் மாறிய முதல்வர்" என்று கூறிவிடுக்கிறீர்கள். '4-11-81 கார்த்ததிகேயன் அரவியில் கவந

தது வந்தால். நான் கூறியதை வைத்துத் தான் கார்த்ததிகேயன் கட்டுக்காக உழைக்க ஆரம்பித்தார்" என்று முன்னாள் மாநில முதல்வர் பன்னா ராவ் வாய் திறத்து கூறி விட்டார். 18 ததில்களில் கந்திருக்கிறது. சென்னை-3 எஸ். வி. ராஜசேகர் (அயல்தது கேள்வி பதில் பருதி வரதம்பட்டினை வாய்திறந்து குளிரோன் வம்பில் மாட்டிக் கொண் டிருக்கிறீர்.

இலாந்த துட்டா கார்டுலில் (6-1-83 இதழ்) உள்ள ரசிகர் திரு யக்ஞராமனுக்கு ஸ்ரீ செங்கதை விட அப்பாறு அவரை முன்னுக்குக் கொண்டுவரத் திரு யக்ஞரா மனார் தூண்டி மின்சாரத் தட்டுப் பாட்டிற்குத்தான் முதலில் தன்றி கூற வேண்டும். மதுரை கே.வி.ஆர்.எஸ். மணி

சென்னைவிலிருந்து சென்னைக்கும் 'மன னுரை' என்ற பத்திரிகையில் என்று புனைபெய ளரப் பலன்படுத்தி ஆட்சேபகரமான கதை களும் கட்டுரைகளும் சென்னை வருகின்றன. ஸ்ரீ சங்கராச்சாரியர் கவாயிகள் குறித்தும், திரு. நா. பா. திரு. ஜெயகாந்தன் திரு நா. காமராசன் போன்றோர் பற்றியும் அவர்கள் சிறப்பில் குறிப்பு படுத்தும் வகையில் எழுதப் பட்டும் இக்கட்டுரைகளுக்கு நான் பொறுப் பாணியில்.

பன்னிக்கொண்டா வைவவம்

கணேசன்
கயத்தா திலில் வானங்கள் வம்பம் கூற்றுப் போகாமல் திருக்க அவைகளை காடுகளுக்குள்ளே மூட்டி விடுவதற்காக இத்தொழிலைவிட அரசு நியமித்த ராணு வாய்மனப் பரிசுத்தத்தால் 'கணேசன்' என்று பெயர்! இத்தொழிலையா ஒரு முன்னில் நாடு, எல்லாவும அத்தாட்டு வர்வல்லுக்கு 'கருடா' என்றும் அந் நாட்டு ரசிகர் பாங்கிற்று 'குபேரா' என்றும் பெயரிடப்பட்டிருக்கிறது. -சுந்தர மகாதேவன்





**ஆரோக்கியம், ஆனந்தம். ஒன்றுக்காக என்று ஆதாரம்!
போர்ன்விடா பருகுங்கள்.**

உங்கள் குடும்பத்தினருக்கு
இளக்கலமிக்க காட்பலிஸ்
போர்ன்விடா வழங்குங்கள்.
கேரகோ, மரஸ்ட், பால்
மற்றும் சர்க்கரையின்
நற்பண்புகள் நிகறத்துள்ளது.
போர்ன்விடா—உங்கள்
குடும்பத்தினருக்கு அன்றாடம்
இருவேளை வழங்குங்கள்



**கிளப்பிஸ்
போர்ன்விடா உங்களோடு வளரும் நன்மை**

கவ்வாவின்

காகை

அத்யாயம் 29

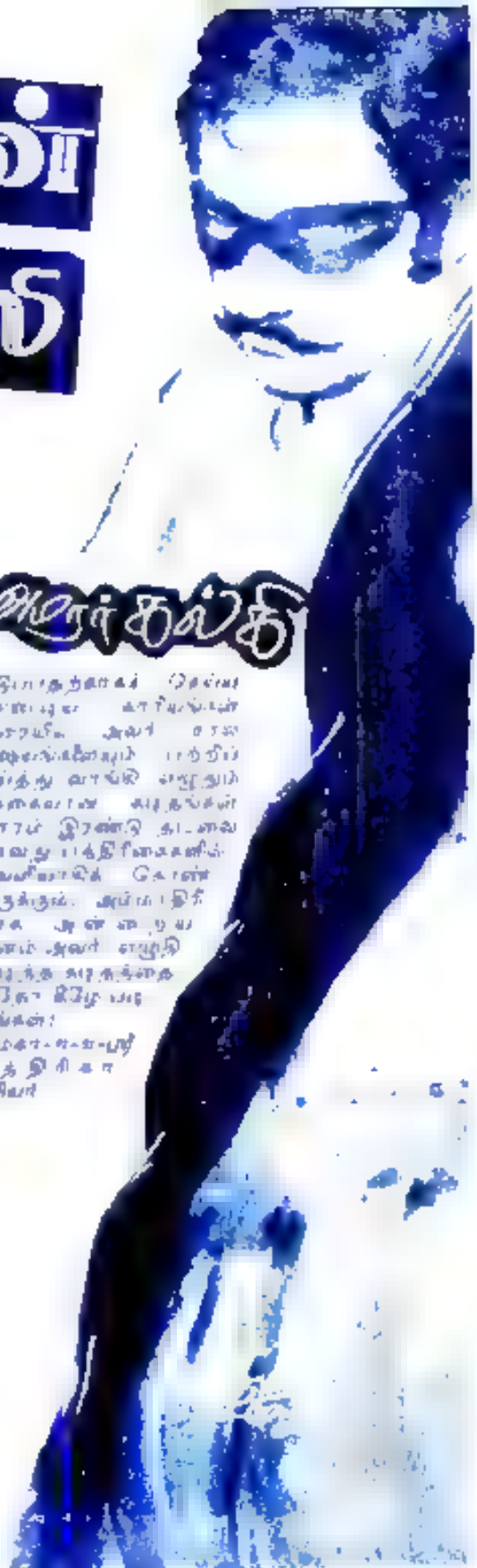
ராவ் சரஃப் உடைவாக்

ராவ் சரஃப் சட்டத்த உடைவாக் ராயவரம் தாலுகாவில் ஒரு பெரிய பிரமுகர். முனிசிபல் கவுன்ஸிலர், ஜில்லா போர்டு மெம்பர், தேவஸ்தான-கமிட்டி பிரஸிடெண்ட் முதலிய பதவிகளைத் திறமையுடன் தாங்கிய புகழ் பெற்றவர். இம்மாதிரிப் பொது ஸ்தாபனத் தேர்தல்களில் ஈடுபட்ட அநேக அந்தத் தாலுகாவில் வெகுவராக் சொத்து நஷ்டமும், கஷ்டமும் அடைந்திருக்க இவர் மட்டும் நரசொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமூலாக மேலோங்கி வந்தார். இவருடைய செல்வமும் செயல்திறப் போக் செல்வாக்கும் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து வந்தன. இதற்குக் காரணம், அவர் பிறந்த வேளை என்னுர்கள் சிலர், "மகா கெட்டிக்கார மனுஷன், வாயைப் போக்கை; கையைப் போல் வாய்" என்னார்கள் வேறு சிலர், "ஆராயி திருடன், ஸ்தல ஸ்தாபனங்களைக் கொள்ளையடித்தும், கோயில்களைக் கரண்டியுமே இப்படிப் பணம் சேர்த்து விட்டான்" என்றனர் வேறு சிலர். இன்னும் பலர் பலவிதமாகச் சொன்னார்கள்.

அன்றைய தினம் உடைவாக் ராவ் வரம் டவுன் அடுத்துச் சரஃப் ஓரத்தில் பெரிய தோட்டத்தின் மத்தியில் சுட்டி யிருந்த தமது புதிய பங்களாவில் புராவிய ரூயில் உட்கார்ந்து தினசரிப் பத்திரிகைகளுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதிக் கொண்டிருந்தார். உடைவாக் அவ்வளவு பிரபலமாகத் தமது செல்வாக்கை வளர்த்துக்கொள்ளக் காரணமாயிருந்த வழிவகையில் இது ஈர்ந்தும். அடிக்கடி அவர் பத்திரிகைகளுக்குக் காரகாரமான கடிதங்கள் எழுதிக் கொண்டிருப்பார். சர்க்கார் விவசாய இலாகா கவனிக்க வேண்டிய காரியங்களிலிருந்து சர்வதேச சங்கம், உலக புத்ததததைத்

அமூர்கல்தி

தடுவாதற்காகக் செல்ல வேண்டிய காரியங்கள் வரையில் அவர் சாலை லிவுஸ்களையும் பற்றிய பித்தறு வாங்கி எழுதும் கைகலாவி கடிதங்கள் வராய் இன்னொரு தடவை வரவது பத்திரிகைகளில் வெளியாகிக் கொண்டிருக்கும். அம்மாதிரி யாக அன்றைய தினம் அவர் எழுதி முடிந்த கடிதத்தை இதோ இதே படிவங்கள்! "மகா-ச-க-ஸ் பத்திரிகா சிலியர்





கோலித்தது நூரில் நடந்த பிரபல விவாகத்தின்போது, அவன் செய்த சாகஸச் செயல்களிலும் இந்தத் தாலூகா முழுவதும் கடுகஸ்திரிப் போயிருக்கிறது. ஜனங்கள் தங்கள் சொத்துக்கும் உயிருக்கும் எந்த நிமிஷத்திலும் ஆபத்து வகுமோ என்று சதாச்சர்வ காலமும் வயிற்றில் நெருப்பைக் கட்டிக்கொண்டு வாழ்ந்து வருகிறார்கள்.

நெறைய தினம் முத்தைய விடமிருந்து எனக்கு ஒரு கடிதம் வந்தது. அதில் அவன் என்னுடைய வீட்டுக்கு ஒரு நாள் விருந்தாளியாக வரப் போவதாகவும், வரவேற்புக்கு ஏற்பாடு செய்யும்படியும் எழுதியிருக்கிறான்.

திருடன் ஒருவனுக்கு இவ்வளவு கையியமும் துணிச்சலும் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் புருஷர்களையிருக்கும் இந்தத் தாலூகா போலீஸ்காரர்களின் சாமர்த்தியத்தை ஜனங்கள் பெரிதும் பாராட்டுகிறார்கள்! கூடிய ரீக்கிரத்தில் அவர்கள் எவ்வோருக்கும் தக்க 'பிரமோஷன்' கொடுக்க வேண்டுமாய் ஜனங்கள் கொருகிறார்கள்!

இப்படிக்கு.

ராய் சாகிப்

கே. என். சட்டதாச உடையார்

உடையார் மேற்படி கடிதத்தை எழுதி முடித்து உறையில் போட்டுக் கொண்டிருக்கையில், ஒருவர் உள்ளே வந்து, "எஜமான! அந்த ஆசாமி வந்திருக்கிறான்" என்றான். உடையாரின் முகத்தில் ஒருவிறிது திடுக்கிற் சாயை காணப்பட்டது. அதை அவர் உடனே மாற்றிக் கொண்டு, "வரச் சொல்லு. இங்கு வேறு யாரையும் உள்ளே விடாதே. தலைபோலிற் காரியமானாலும் சரிதான்!" என்றான்.

அவர் போனவுடன் உள்ளே வந்தவன் வேறு யாரும் இல்லை; முத்தையன் தான். முகமுடித் திருடனாய் வராமல் சாதாரண முத்தையனாய் இப்போது வந்தான்.

வந்தவன், "குட்மார்னிங் சார்!" என்று சொல்லிவிட்டு நின்றான்.

உடையார் அவனைச் சற்று நேரம் அதிசயத்துடன் உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். "அடே அப்பா! இவ்வளவுண்டு இருந்து கொண்டு என்ன

அவர்களுக்கு.

றியா!

இந்தக் கொள்ளிடக்கரைப் பிரதேசத்தில் முத்தையன் என்னும் துணிச்சலுள்ள திருடனின் அட்டசாசனங்கள் தானுக்கு நான் அதிகமாகியே வருகின்றன. சமீபத்தில்

வெல்லாம் அமர்க்களம் செய்து வருகிறாயா?" என்றார்.

"உடையார்வாள்! கொஞ்சம் மரியாதையாகவே பேசினீட்டால் தங்கடில் லைமா?" என்றான் முத்தையன்.

"அப்படியே யாகட்டும், ஸார்! உட்காருங்கள் ஸார்! தங்களை இங்கு விஜயம் செய்யச் சொன்னது எதற்காக என்று ஏதாவது தெரியுமா ஸார்!" என்று ரால் சாகிப் கேட்டார்.

"உங்கள் ஆள் எனக்கு அதெல்லாம் சொல்லவில்லை. நீங்கள் என்னுடைய முகத்தைப் பார்ப்பதற்கு ரொம்ப ஆவலாக இருப்பதாய் மட்டும்தான் சொன்னான். ஆனால் காரியாவில்லாமல் தங்கள் அப்படியெல்லாம் ஆளப்பட மாட்டார்கள் என்று எனக்குத் தெரியும்" என்றான் முத்தையன்.

உடையார் சற்று யோசனை செய்தார். அவனிடம் எப்படி விஷயத்தைப் பிரஸ்தாபிப்பது என்று அவர் தயங்குவது போல் காணப்பட்டது. அப்போது முத்தையன் அவரைத் ததரியப்படுத்துகிற பாவனையாக, "என்ன யோசிக்கிறீர்கள்! தாராளமாகச் சொல்லுங்கள். 'திருடர்களுக்குக் கைக்கேசம் என்ன!' என்றான்."

உடையார் திடுக்கிட்டு, "என்ன அப்படிச் சொல்கிறாய்?" என்றார்.

"ஆமாம்; அதைப் பற்றி என்ன? நான் வெறுந் திருடன்; தாங்கள் மில்லார் திருடன். அவ்வளவுதான் விதிவாசம், பரவாயில்லை, சொல்லுங்கள்."



கண்ணன்: ஓன்ஸெவார் படத்தை இன்று பாரதிராஜா எடுத்தால் என்ன பெயர் வைப்பார்?
முரளி: 'வாஸிமேபொ...பொ...'

-வசீதா செல்வபா

"எல்லோரும் உன்னைப்பற்றிச் சொல்வது சரியாய்த்தாவிருக்கிறது. வெகு வேடிக்கை மனுஷனு யிருக்கிறாய். திருக்கட்டும். உன்னைக் கூப்பிட்ட காரியத்தைச் சொல்கிறேன். என் நிதேவிநர் ஒருவருக்குப் பதுச்சேரியிலிருந்து இரகசியமாகக் கொஞ்சம் சரக்கு கொண்டு வரவேண்டுமாம். அதற்கு உன் ஒத்தாசை வேண்டும் என்பதின். இதிலே எனக்கு ஒரு சம்பந்தமும் கிடையாது. உனக்குச் சம்பந்தமானால் சொல்லு. அபாயம் அதிகம்தான்; வரும்படியும் அதற்குத் தகுந்தபடி தூஸ்தி. என்ன சொல்லுகிறாய்?"

இதைக் கேட்ட முத்தையன் வாயைக் கையிலால் லாடிக்கொண்டு விழுந்து விழுந்து சிரித்தான். இடையிடையே உடையாரையும் பார்த்தான்.

உடையார் தமது ஆடை அவன்காரக் களிய் அதிகக் கவனியுள்ளவர், அவற்றில் ஏதாவது கோளாறு என்ன என்று அவர் கவலியிருந்த நிலைக்கண்ணடியில் தம்மைப் பார்த்துக் கொண்டார்.

முத்தையன், "அவன்காரமெல்லாம் சரியாய்த்தான் ஸார் இருக்கிறது. ஒன்றும் பிசகில்லை. நான் சிரிக்கிறது வேறு விஷயம். ஐந்தாறு வருஷத்துக்கு முன்னால், இந்த மாதிரி திருட்டு வேலைக்காக என்னை நீங்கள் கார் ஒட்டச் சொன்னீர்கள். நான் மாட்டேன் என் தேன். அதற்காக என்னை டில்மிஸ் பண்ணி விட்டீர்கள். அப்போதும் இதே மாதிரிதான் 'ஒரு தென்கிதழ்க்காக! இதில் எனக்கு ஒரு சம்பந்தமும் இல்லை' என்று சொன்னீர்கள். அதெல்லாம் சூரபகம் இருக்கிறதா?" என்று கேட்டான்.

உடையார் குதித்து எழுந்தார். "அடே பாவிப் பவலே! நீதானா?" என்றார். பிறகு அவர் நின்றபடியே கூறினார்.

"உன்னைக் கொல்கிறதல்லவா! கல்யாணத்தில் ஒரு நிமிஷம் பார்த்தபோதே நியாயத்தான் திருக்க வேண்டும் என்று சந்தேகப் பட்டேன். அதனால்தான் உன்னை எப்படியாவது கூட்டிக் கொண்டு வரச்சொல்லி யிருந்தேன். ஐயிலென்று மீசை வைத்துக் கொண்டு விட்டாய் அல்லவா? அதனால் நிச்சயமாக அடையாளம் தெரியவில்லை. போகட்டும்! அப்போது வெகு யோக்கியன் மாதிரி திருட்டுப் புரட்டிலே இதற்கு மாட்டேன் என்று சொன்னாயே! இப்போது என்ன ஆயிற்று? பெரிய பக்காத் திருட்டாய் ஆகிப்போனாய். என்னோடு இருந்திருந்தால் உனக்கு அபாயமே கிடையாது. இப்போது நிதய கண்டம் பூர்ணாயுசாய் இருக்கிறாய். நான் சொல்கிற

தைக் கேள். இப்போதாவது என்னை
சேர்ந்துவிடு. நான் ஒருவிதத்திலே ரு
னியிருந்தால், நீ இன்னொரு விதத்தில்
ருள். நாம் இரண்டு பேரும் சேர்த்து
வேலை செய்வோமானால் உலகத்தையே
விடக்கு வாய்ப்பு விடலாம். என்ன
சொல்கிறாய்?" என்றார்.

"ஆமாம். அதெல்லாம் எனக்குத்
தெரியும். இப்போது இப்படிச் சொல்
லீர். சமயத்தில் கழித்தை அடுத்து
விடுவீர். என்னைக் காட்டிக் கொடுத்து
விட்டு, நீர் மேலே அழுக்குப் படாமல்
தப்பித்துக் கொள்வீர். உத்தியோகம்
தரிசுக்கு உம்மைக் கண்டால் பயம்.
அவர்கள் யாராவது முறைத்தால்,
மேலே நேரம் மெம்பர் வளையில் உம்
முடைய கட்டி. எப்படியாவது தப்பித்
துக்கொண்டு விடுவீர், நான் பரிவாக
வேண்டியதுதான். ஆனால் அதற்கெல்
லாம் இப்போது நான் துணிந்த கட்டை.
ஒரு தடவை பாண்டிச்சேரி போய் வத்
தால் என்ன கொடுப்பீர்? சொல்லும்
பார்க்கலாம்!"

"முழுசாய் ஒரு நோட்டு. ஆவிரம்
ருபாய் தருகிறேன்."

"ஓ; இதுதான்? நான் இப்போது
வந்ததற்குப் பரிவாக உம்முடைய
விட்டிதனே ராத்திரி வந்தேனானால்
அடிக்க அடியில் ஐயாவிரம் ருபாய்
கொண்டு போய் விடுவேன்!"

இதைக் கேட்டதும் சட்டநாடு உடை
யார் திடுக்கிட்டார்.

"திட்டிய மரத்திலேயே கூர் பார்ப்
பாய் போலிருக்கிறதே!" என்றார்.

"பயப்பட வேண்டாம், உடை யார்!
அப்படி வெல்லாம் செய்ய மாட்டேன்.
திருடன் விட்டிக் கிருடன் புதுவது
தொழில் முறைக்கு விசேஷமாகவல்லா?
போகட்டும்; நான் உமக்கு உதவி செய்
கிறேன். உம்மால் எனக்கும் ஒன்று
ஆகவேண்டியதாயிருக்கிறது. உம் வேலை
வெல்லாம் முடிந்த பிறகு எனக்கு
ஒரு மோட்டார் வண்டி நீர் கொடுக்க
வேண்டும். நான் ஒரு தடவை சென்
னைப்பட்டணம் போய் வர கிரும்பு
கிறேன்" என்றான் முந்தையவர்.

உடையார் சற்று திதானித்து.
"ஆகட்டும். பார்க்கலாம்" என்றார்.

அத்தியாயம் 30 வசந்த காலம்

மறுநாள் உச்சிப் போதில். ஐனம்
வதண்ட ராஜன் வாய்க்காலின் மனையில்
இரு புறமும் அடர்த்தியால் வசைத்
திருந்த புன்னை மரங்களின் நிழலில்
முந்தையவர் மேல் துணியை விசித்துக்

அவர்: உங்க பேச்சைக் கேட்டுப்பதாம்
நான் இரண்டு காதுகள் பெற்றதோட
முழுப் பங்கையும் அனுப்புகிறேன்.
இவர்: அவ்வளவு தன்னாகப் பேசுறேன்?
அவர்: அதுக்கெல்லாம் ஒரு காதினே வாய்வி
யது காதினே விட்டுட்டேன்!
—எல். அன்புரணி



கொண்டு படுத்திருந்தான். அப்போது
இளவேலித் தாவரம். செத்திரை பிறந்து
வெ தாட்கள்தான் ஆகிவிருந்தன. மரம்
செடி கொடிகள் எல்லாம் தளதள
வென்று படம் இடிகள் தளதளத்துக்
கண்ணுக்குக் குளிர் சிவனிருந்தன. அவற்
றின் மேல் இளந் தெளவல் காற்று
தவருத்து விளையாடிக் கொண்டிருந்தது.
சற்றுத் தூரத்தில் ஒரு கொடிய மரம்
பூவும் பிச்சுமரமாக் குறுக்கிக்கொண்
டிருந்தது அதிலிருந்து வந்த மிளகு
சுமரம் வாகைவாய். ஸ் தவையின்
புகைத்து கொண்டிருந்தான். அந்த
மரத்தில் அடர்த்தியான கிளைகளில்
எங்கேயோ ஒளித்து கொண்டு ஒரு குயில்
"கக்க" "கக்க" என்று கூவிக் கொண்
டிருந்தது.

சென்ற செத்திரைக்கு இந்தச் செத்திரை
ஏதக்குறைய ஒரு வருஷ காலம் முத்
தையன் இந்தப் பிரதேசத்தில் திருட
லுடப் பதுங்கி வாழ்ந்து காலம் கழித்
தாவி விட்டது. அந்த நாட்களில்,
இரண்டு பெரிய தாலூக்காக்களினுள்ள
ஜனங்களுக்கெல்லாம் தன்னுடைய பெய
ரைக் கேட்ட மாதிரிதத்தில் கதி கலங்கும்
படியும் அவன் செய்திருந்தான். அத்
தகைய பிரதேசத்தை விட்டு இப்போது
ஒரேயடியாகப் போய் விடப் போகி

ஆனால் இப்போது கப்பலேறிப் போய்விட்ட வேண்டும் என்ற ஆசை பிறந்ததும், உண்டலாகுமடைய ஓர் தாஸ்சலிலும்தான் அது சாத்தியமாகக் கூடும் என்று அவன் தீர்மானித்தான். அதனும்தான் அவரை அவன் கொம்புப் பார்ந்ததும் அலருமடைய 'கங்குல் திருட்டு' வேலைக்கு உதவி செய்வதாக ஒப்புக்கொண்டதும், அதற்குப் புறப்பட வேண்டிய நாள் வரையில் கொன்னிடக் கரைப் பிரதேசத்தின் இருப்பதே யுத்த மென்றும் அதுவரை எவ்வித சாஸன மான காயத்திலும் இறங்குவதில்லை' என்றும் முடிவு செய்து, அந்தப் பழைய தீவரவேற்றி வந்தான். ஆகவே



தமிழ்நாட்டில் உருவாக...

[illegible]

கொஞ்ச நாளாக அவனுடைய சந்தடி அடங்கியிருந்தது.

* * *

இன்று, ராஜன் வாய்க்கால் மணலில் படுத்துக் கிடத்தபோது, அவனுக்கு மறுபடியும் கல்யாணியின் ரூபகம் வந்தது. அவனுடைய நினைவைத் தன் மனத்தில் வளர்த்துக் கொண்டு வந்ததே பெரும் பிசகென்றும். அவளை மறந்துவிடத்தான் வேண்டுமென்றும் அவள் தீர்மானித்திருந்தாளுமேயும், அவளையறியாமலேயே அவனுடைய உள்மனம் அவள்பால் சென்றது. அன்று இரவு அவளைப் பார்த்தபோது "முத்தையா! என் நண்கள்தானா உனக்கு வேண்டும்?" என்று அவன் சொன்ன வார்த்தைகள் கிரும்பத் திரும்ப அவனுடைய நினைவுக்கு வந்தன. அவ்வார்த்தைகளின் பொருள் என்ன என்று அறிவ அவன் தரம் கொண்டான். அவன் என் அவனிடில் தன்னத் தவிர யாச ஒரு கிழவியுடன் மாத்திரம் இருந்தான் என்பதை நினைக்கும்போது அவனுக்கு விஷப்பாக இருந்தது. "ஐயோ! ஒரு நியமம் அவன் முகத்தை நன்றாய்ப் பார்த்துவிட்டு, 'கொள்கியமாய் இருக்கிறாயா?' என்று ஒரு வார்த்தை கேட்டு விட்டுத்தான் வந்தோமா?" என்று அவன் மனம் ஏங்கிற்று.

இப்படி பெயல்வாய் நினைக்க நினைக்க அவனுடைய மனத்தில் திடீரென்று ஓர் ஆசை எழுந்தது. தானும் கல்யாணியும் குழந்தைப் பருவம் தொட்டு ஓடி விடுவாயாடி எத்தகையோ நான் ஆனந்தமாய்க் காலம் கழித்த அந்தப் பாழடைந்த கோவிலை ஒரு நடனவார்த்தை வேண்டும் என்பதுதான் அந்த ஆசை. கல்யாணியின் கல்யாணத்துக்கு முன்பு அவளைத் தான் காடலியாகப் பார்த்த இடமும் அதுவேயல்லவா? அன்று அவள் என் வந்தே வெள்ளு கேட்கிறாய்? வேறு எதற்காக வருவேன்? உன்னைத் தேடிச் கொண்டதான் வந்தேன்' என்று கண்ணில் நீர் ததும்பக் கூறிக் காட்சி இப்போது அவனுக்கு மனக்கண் முன்னால் நின்றது. இந்தப் பிரதேசத்தை விட்டுத் தான் அடியோடு போவதற்கு முன்பு, அந்தக் கோவிலை இவ்வேரு நடனை பார்த்து விட வேண்டும் என்று எண்ணினான். இந்த எண்ணம் தோன்றிச் சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் தன்னை மீறிய ஏதோ ஒரு சக்தியினால் கவரப்பட்டவன் போல் அவன் பூங்குளத்தை நோக்கி ஸீரைந்து நடக்கவானான். அந்தச் சக்தி இத்



The Far Eastern Economic Review என்ற பத்திரிகை What makes Asia laugh என்ற தலைப்பில் துறுக்குநாதன் தொகுத்தளித்திருந்தது. அதில் ஒரு 'ஒரு இந்தியன் தன் ரொமத்தினுள்ள குளத்தில் மிகப் பெரிய மீன் ஒன்றைப் பிடித்தான் தன் மனைவியிடம் கொடுத்து இரவு உட்பாட்டுக்காக வறுத்துத் தரும் படி கேட்டான். 'ரேஷனில் நமக்குக் கொடுக்கும் கணியல் என்னெனவென்றுத் திட்டிவிட்டதாம், இதை வறுப்பதற்கு என்னென இல்லை' என்று கூறி மனைவி மறுத்து விட்டாள். 'அப்படியானால் மன்னென்னென இல்லை' என்று கேட்டேன் வறுத்துவிடு' என்றான் கணியல். 'அப்படியும் முன் என்னென இல்லை' என்று விட்டதாம் அந்த வார்த்தைக்கும் என்னால் மூடியவில்லை. 'என்னுடைய மனைவி' 'சரி, அப்படிச் செய்துப் பிராவதுக்குக் கொடுக்கலாமல்லவா?' என்று கணியல் கேட்டா, 'மனைவிக்கவும், அதுகடப் பற்றுக்குள்ளே காரணமாக விடப்படுகிறது இல்லாததால் எனக்குக் கொடுக்கவில்லை' என்று மனைவி.

யோசித்தான் கணியல். பேராமல் அந்த மீனைத் தூக்கித் குளத்திலேயே போட்டான். நப்பேர் போழ்த அந்த மீன் நீதியடிபுது தன்னக்குத் வேளியே தலைவயத் தூக்கித் சொல்லி வந்தது.

"இந்திரா ஜிந்தாபாத்!"

இத்தக் கதையை எழுதியவர்: குஞ்சுந்த சிவ
—என்டே அப்பலர்வர் இதழிலிருந்து
—அ. குமாரி



தனையது என்பது, அன்று சாயங்காலம் மேற்படி பாழடைந்த கோவிலை நெருங்கியபோது அவனுக்கே தெரிந்து போயிற்று. ஆம்! அந்தச் சக்தி கல்யாணியினால்.

குழந்தையன் கோவிலையடைந்தபோது அங்கே, தான் எத்தகையோ நான் உட்கார்த்து ஆனந்தமாய்ப் பாடிக் காலம் கழித்த அதே மேடையின்மீது கல்யாணி உட்கார்த்திருப்பதைக் கண்டான். அவனுடைய நெஞ்சு திக் திக்கென்று அடித்துக்கொண்டது. (தொடரும்)

செய்யாத குற்றத்துக்காகச் சிறைத் தண்டனையை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்த அசோக் சோப்ராவுக்கு இன்று கிறித்தாய் விடைத்து விட்டது. மனைவியைக் கொலை செய்ததாகச் சந்தேகத்தின் பேரில் அவனைச் சிறையில் அடைத்த சட்டம் இன்று அந்தச் சந்தேகம் சந்தர்ப்பச் சூழ்நிலை காரணமாக சந்தப்பட்டது என்பதாலும், போதிய சாட்டுகின் இயல்பைப்பதாலும் அசோக் திரபராதி என்று தீர்ப்பு வழங்கி விட்டது. அபாண்டமாகக் கமத்தப்பட்டிருந்த பழியாலும், எழுகத்தின் ஏச்சப் பேச்சுக்களாலும் நொந்து போயிருந்த அவன் ஜெயிலில் விட்டு வெளியே வந்தவுடன் மனம் இடுக்கோலிப் புதிய தெம்புடன் காலாற விட்டை நோக்கி நடக்க ஆரம்பித்தான்.

விட்டை அடைந்தவுடன் மடக் மடக் கொன்று குன்றித் தனரப் பருகிவிட்டு, சுட்டியில் சாய்ந்த அசோக்கின் உண்கள் அந்த விட்டைச் சுற்றி விட்டமாத் தான். விட்டையுள்ள ஒப்பொரு சாமானும், இடமும் அவனுக்கு அருமை மனைவி நிர்மலை நினைவுட்டியை. நிர்மலை அவனுடன் ஜோடியாக மாணியும் கழுத்துமாக நிற்கும் புகைப்படம், அவமாரி வில் புது பெருகு மங்காத அவனுடைய விதவிதமான உடைகள், அவங்கார மேஜை மீது அவன் ஆசையுடன் உபயோகித்த அழகுச் சாதனங்கள்.

உயிரிலும் மேலாக நேசித்த நிர்மலை அவன் கொலை செய்வதாவது? என்பது என்றும் உலகமும் கேர்ந்து அறியக் கொடுக்காரன்க்கி விட்டார்கள்! நிர்மலின் அந்தப் பங்குர முடிவும்தான். அந்த வகுத்து அவனைச் சிறைவி ளைக்கியவரை சங்கிலித் தொடராகக் கீத எய்வாக் சம்பவங்களும் பங்குகரக் கணவலிப் போன்று அசோக்கின்மனத்திலொழங்கிநோய்ந்தி

நண்பர்கள் கேள் செய்கும் அளவுக்குக் க்டுகாரத்தையே ஆவலுடன் பார்த்துக் கொண்டிருப்பான். அசோக் அன்று வழக் கதன் விட அதிக உற்சாகத்துடனும் பர பரப்புடனும் காணப்பட்டான். காரணம் வேறு ஒன்றுமில்லை. அவனுடைய பெற்றோர் சனம், சகோதரியும் ஜெய்ப்பூருக்கு கல் லாகப் பலனம் போலிருந்ததால் நிர்மலை விட்டில் தனியாக இருந்தான்.

விட்டின் அந்தத் தனிமையை முழுமை யாக அனுபவிக்க விரும்பிய அசோக் ஒரு நிமிடத்தைக்கூட விளாடிக்கொண்டிருக்க மாணி ஐந்து அடித்தவுடல் ஸ்கட்டிங்ர உடைத்துக் கிளப்பி, தில்லியின் பொக்கு வரத்து நெரிசலையும் அரை மனலில் துணக் புரிவது அளாந்து உரல் மணி அடித்ததும் கதவடைத் திறந்த நிர்மலை செவிமாவில் ஸ்லோ மோஷனில் காட்டுவது போல் அப்படியே அவர்க் காகத் தரக்கித் தன் அதரங்களை அவன் இடந்தள்ளிப்பதித்துக் கொஞ்சி மகிழ்ந்த தான். நேரம் போனதே தெரியா



அவனுடைய தூக் கதன் விட்டிடி யடித்தான்.

மோகம் மூப்பது
நான், ஆசை அறுபது
நான் வம்பது அசோக்
சோப்ராவைப் பொறுத்தவரை
சரிமலில். நாளாக ஆக அசோக்
இந்து அவன் மனைவி நிர்மலின் மேல்
இருந்த ஆசையும் மோகமும் அதிகரித்த வன்
ணமே இருந்தன. இருமணமாரி ஆறு
மாதங்கள் ஆக விதமும் கூட. அதுவரைத்
தில் எப்பொழுது மணி ஐந்து அடிக்கப்
போகிறது. விட்டுக்குப் போய் மனைவி
யுடன் கொஞ்சி மகிழப் போகிறோம் என்று

மல் ஆசை தீரக் கொட்டப் அடித்து
விட்டுக்கொண்டயரும் பொழுது மணி
ப ல் னே ர ன் டு அடித்து விட்டது.
காலைமில் நிர்மலை கண் கிழிக்கும்
போது குரீலோ தயம் ஆகியிரு

கவே, தன் மாமியார் மாமனார் ஊரிலிருந்து திரும்பி வருவதற்குள் ஏதாவது தயார் செய்வ வேண்டுமென்று என்று அவரின் அரக்கப் பரக்கச் சமையலறைக்குள் ஆழ்ந்து கால் அடுப்பை மூட்டினால், காஸ் திடீரென்று தீர்த்து போய் விட்டது. அவசரம் அவசரமாக மண்ணெண்ணெய் காரைத் திறந்து பரப்பில் கீழேயும் மேலேயும் சித்திக் கொண்டு ஒரு வயிவாக எண்ணெயை கட்டி அடுப்பில் விட்டுத் தீ மூட்டி அடுப்பில் காற்றடிக்கவும் 'பக்' என்று நீராவா பக்கமும் பற்றிக்கொண்டது. தளரவில் புரண்டு கொண்டிருந்த அவளுடைய துப்பட்டியைத் தொட்ட தீ மடமடவென்று பரவி உடல் மூழ்கும் சரிவ ஆரம்பிக்கவே செய்வதற்காக தீரக் குரவில் கத்திக் கொண்டே விடு முழுவதும் கத்திச்

கத்தி வந்தாள். இவ்வு வெகு நேரம் விழித்திருந்ததால் மோடியில் ஆர்த்த உறக்கத்திற் குதித்த அடையாளம்

ராவக்கு திரும்பின் உத்தரம் காதிஸ் விழ விட்டது.

விழி நேரத்தில் ஊரிலிருந்து திரும்பிவ திரும்பின் மாமனார், மாமியார், தாத்தனார் மூவருமாக மணி யடித்தும், குரல் கொடுத்தும் பதில் வராமல் போகவே அதனை இடி இடி என்று இடிக்க ஆரம்பித்தார்கள். எத்தும் கேட்டு அரோக் கண் விழித்து மோடியிலிருந்து இறங்கி வந்தான். ஏதோ கருடும் வானின் வாயே சமையலறைவை எட்டிப் பார்த்தான். இயோ! என்ன கொர மான காட்சி! உடலும் உறக்கமும் கருகித் தீ துயாடின் கருகில் உருத் தெரியாமல் திரும்ப. அந்த அநிர்செய்தும் அப்படியே மரித்துப்போய் தின்றுவிடாமல் அரோகிக்கும் அவன் பெற்றிருக்கும் வேகமாகத் தண்ணீரைக் கொட்டித் தீவை அணைத்து உயிர் ஊதையடிக்கொண்டிருந்த திரும்பக் கம்பனிலில் கத்தி எடுத்துக் கொண்டு ஆள்பத்திரிவை நோக்கி ஓடினார்கள்.

ஆள்பத்திரியில் எம்ஜிஎன்ஸி வார்டிக் இருந்த டாக்டர்களை நியமித்த காவதுடன் ஒரு பெண்மணியை எடுத்துக்கொண்டு வந்த இராக்கிஸ் மெனும் கீழும் ஒரு மூதையார் துவிட்டு அங்கு யூட்டியில் இருந்த



இரண்டு போலீஸ்காரர்களை அழைத்து வந்த விட்டார்கள். திரும்பின் உயிரைக் காப்பாற்றுவதைத் தவிர வேறு ஒரு திட்டமும் இல்லாமல் இருந்த அரோகித்திரு போலீஸ் காரர்களைக் கண்டவுடன் காரி என்று ஏதோ ஒன்று சொல்கிறது. மடியில் கையிருந்தால் தாயை வயிற் பபம் என்று தன்னிடம் திடப் படுத்துகிக் கொண்டு போலீஸின் கேள்விகளுக்குப் பதிலளித்தான். திரும்ப திரும்பித் திரும்பி இருந்ததால் போலீஸால் அவனிடமிருந்து ஒரு விஷயமும் கேட்டுக் கொள்ள முடியவில்லை.

நிர்மலித் காப்பாற்ற அசோக் எஸ்ஸனியோ வேகமாகச் செயல்பட்டும், விதிவா யாரால் மாற்ற முடிந்தது! அநேகமாக உடல் ருரு தமே தீப்பென் இருந்ததால், ஆப்பத்திரியிற் சேர்த்த சில மணி நேரத்திலே நிர்மலின் உயிர் பிரிந்தது. உடலை போஸ்ட் மார்ட்டம் செய்து மூட்டையாகக் கட்டி அசோக்கின் கையில் கொடுத்து விட்டார்கள். முதல் நாள் ஆசையும் அன்புமாகக் கொஞ்சி மகிழ்ந்த நிர்மலை இன்று கரி மூட்டை போல் கமந்து கொண்டிரு போய், நகைப் பஞ்சம் உறவினர்களும் புடைசூழி. மதுபடி யும் அதே நீக்கு இரையாக்கிவிட்டு விடு வது சேர்த்தான் அசோக் சோப்ரா. அன்று அகாரபிஸ்தி, உறக்கமின்றி இரவு முழுவதும் பைத்தியம் பிடித்தாற்போன்று அரற்றிக் கொண்டிருந்த அசோக் தன்னை பறியாமல் எப்பொழுது கண்ணாற்றாதானே அவனுக்கே தெரியாது. ஏதோ கோஷம் எனச் சந்தம் கேட்டுத் திருக்கிட்டு விழித் துக்கொண்டான்.

சட்டவென்று கூர்கள் வந்து அவன் வீட்டு ஜன்னல்களைத் தாக்கின எட்டிப் பார்த்த தால், வாசலில் அந்த வட்டாரச் சூலக சேவகி உஷா சபூரின் நடனமையில் கொடியகளை ஏற்றிவண்ணம் அந்தக் காலவிறைச் சேர்த்த பெண்மணிகளில் கூட்டம்.

“வரதண்டினைக் கொடுமை ஒழிக!”

“அசோக் சோப்ரா கொலைகாரன்!”

“பெண்ணைக் கொன்றுதானே!”

என்று முழங்கியபடி அவர்கள் எறிந்த கற்களில் மூன்று பறந்து வந்து அசோக்கின் தெற்றிவைத் தாக்கி ரத்தம் பீறிட்டது.

சே! சுத்தமோசம்!

“இதக்காலத்துக் குழந்தைகள் ஆடம் பரத்தையும் சுகபோகத்தையும் விரும்பு வின்றன. சகிக்க முடியாத நடத்தை- ரோம்பப் பிடிவாதம், பேரியலர்கள்க்கு மதிப்புக் கொடுப்பதில்லை. அப்பா, அம்மாவோ, ஆடுநியர்களோ உன்னே வந்தால் மரியாதையாக எழுந்துநிற்பது உடக் கிடையாது. இவர்களெல்லாம் பேரியலர்களாக வளர்ந்தால் என்ன தான் ஆவார்களோ!” - இப்படிச் சொன்னவர் கமர் இரண்டாவிர்த்து முத்தாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்த சாக்ரமன்.

-எடைபூர் கிவமதி



இப்பொழுதெல்லாம் நிர்மலியில் பிரபல மடைவனியும் புன் சூலகசேவகிகளுக்கு இதைப் போன்று “வரதண்டினைக் கொடுங்கள்” ஒரு வரப்பிரசாதம். எப்படியாவது புகழ் கட்டிச் சமூகத்தில் தனக்கென்று ஓர் இடத்தை அடைய விரும்பிய உஷா கபூர் கிடைக்கும் எந்த ஒரு சந்தர்ப்பத்தையும் தனக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்ட தவறிய திலகம்.

அசோக் சோப்ராவின் வீட்டில் மூன் சிறு நேரம் கோஷமிட்ட பின் உஷா கபூரையுமற்ற பெண்மணிகளும் ஊர்வலமாக ஸ்டூடியோவில் காவல் நிலையத்தை அடைந்து, போலீஸ் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்ற கற்களை எடுத்துப் போஷமிட்டும் நிர்மலின் கண்டவதத்தைத் தெரிவித்தார்கள். தலைமை போலீஸைத்துக்கு ஒரு மனுவும் கொடுத்து விட்டுத் தாய்க் குவத்துக்குத் தாய்கள் அரும் பெரும் தொண்டாற்றி விட்டதாகப் பெருமைப் பட்டுக் கொண்டார்கள்.

கேனை முடிவிட்ட போலீசார் இந்தச் சூலக சேவகிளின் மனுவினை விசைவு களுக்குப் பதந்து மறுபடியும் தங்கள் “விசை விசாரணை”களை ஆரம்பித்தார்கள். போலீஸ்காரர்களே றுதலில் அசோக் சோப் ராவின் பக்கத்து வீட்டில் குடிசைக்கும் திருமதி அபிராஜாவையினாரித்தார்கள். “உங் களுக்கு அசோக் சோப்ராவின் குடும்பத் திவனர எவ்வளவு காலமாகத் தெரியும்?”

“மூன்று வருடமாக, எங்கள் பக்கத்து வீட்டில்தான் குடிசைக்கிறார்கள்.”

“இறந்துபோன நிர்மலித் தெரியுமா?”

“ஓ! ரொம்ப நல்லாகத் தெரியும்” பதிலு சொன்னது திருமதி அபிராஜாவின் இருபத் திண்டு வயது மகள். மாமூல் கேள்வி ஆகத்து பிரகு விசயத்துக்கு வந்தார் போலீஸ் இல்லப்பெக்டர்.

“நிர்மலிக்கு அவன் கணவன், மாமியார், மாமனாருடல் உறவு எப்படி இருந்தது? ஏதாவது சண்டை, தகராறு...”

“அதை ஏன் கேட்கிறேன்? தினமும் பொழுது விடிந்தால் சண்டை தான். நேரானிப் பண்டுகளுக்குப் புடவை எடுக்கவில்லை, தோ வளக்குச் சீர் செய்வதில்லை என்று மாமி மார்க்காரி கததிக் கொண்டே இருப்பாள். அசோக்கும் வெகப்பட்டவன் இல்லை. நிர்மலி என்னிடம் சொல்லி விடுக்கிறான், எப்பொழுதுமே அவனுடைய சொத்தின்- மெய் ஒரு கண் என்று...”

“அப்ப நிர்மலி அசோக் கொலை செய் திருப்பான் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா?”

என்று அவர்களைத் தூண்டியும் வித்ததில் இரண்டொக்டர் கேள்வி கேட்கவும், சற்றுப் பதந்துபோன திருமதி அபிராஜா சமாளித் தக்கொண்டு.

“அது எனக்குத் தெரியாது. ஒருவேளை இவர்களின் கொடுமை தாங்காது நிர்மலி தன் வாழ்க்கையை முடித்துக் கொண்டிருக்க ளாம்” என்று இருத்தாற்போல் பதில் சொல்லவும். வெறும் லாசை மெல்பவர் களுக்கு ஒரு பிடி அவர்க் கிடைத்தாற்போல் ஆகிவிட்டது.

தொண்டை கெட்டுவிட்டதா?

ஆறு வழிகளில் உடனடியாக நிவாரணம் பெற



ஒரு வொகாஸில்



வொகாஸில்

வொகாஸில் எப்பிடுங்கல், கதார்ப்பு - இருவகையிலிருந்து விடுதலை பெறுங்கள்.

தயாரிப்பாளர்: பார்லே மெடிகல் பிரைவட் லிமிடெட், சிசிடெல்
பார்லே மெடிகல் பிரைவட் லிமிடெட்

PARLE

ULKA-VOC-12 TAM

இதைச் சேட்ட அசோக சோப்ராவுக்குத் தீவிரம் கற்றியது. தான் சேட்டபடி எவ்வாறு நனவா? என்று அரண்மனை மொய் நிர்வாகி அரோரா தன் பெண்ணை எப்படியாவது அசோகத்திற்குக் கல்யாணம் பண்ணினாலாக வேண்டும் என்று முயற்சி செய்தான். இன்னமும் ஓர் ஆண் சித்திரித்தான். திரிவும் அந்த அநிதாக்கிரைப் பெண்ணை அசோக திராக்கித்து என்னவோ உண்ணாநீர் அதற்காக விஷஸ்கோப் பற்றிச் செறித்துக் கூடப் பரிசுக்காமல் இப்படித் தன்மீது கைத் கட்டி வருகை நீதித்துக் கொள்ளப்படுகின்ற அகால கணவிலும் தீவிரத்திலும்.

இதுவரை கம்பா இருந்த நிர்மலின் பெற்றோர்களும் கேள்வி மேல் கேள்வி கேட்டுக் குழப்பியடிக்கவும், நிர்மலின் திருமணத்தின் பெற்றோர் ஏற்பட்ட சிலவற்றைப் பூசக்கா திகரென்று விசுவாசம் எடுத்து அவர்கள் மனங்களிலும் சத்தெகப் பேசுவைக் கொண்டு விட்டனர். காலக செவ்வெளியை தூண்டுதல் மால் உத்தப்பட்ட அலர்க்கும் - எவ்வென் "எவ்வெனக்குக் கூ. மாட்டித்தாயின் மீது சத்தெகத்தால் இருமனமாவ பிறகு ஒரு முறை கூ. சீமலிப் பிறந்த விட்டதற்கு அந்நுப்பயை பிச்சு - காலக எவ்வென் கூட்டிட்டும்" என்று தங்கள் சத்தெகத்தை கொள்விட்டார்கள்.

நிர்மலிப் பிறந்து ஒரு நிமிடம் கூ. இருக்க முடியாத காரணத்தால் அவளைப் பிறந்த விட்டுக்குத் தான் அந்நுப்பயின் எவ்வென் அவள் அலர்க்குக்கு எப்படிய பரிசு வைப்பான் நிர்மலிக்கு அவளுக்கு நம்ம இடம் தெரிந்த கண்ணம்மா இவன் எடுத்த துளரத்தாலும் கார் இவனை நம்புவார்களா ஒரு சேய்தித் தான் விட்டாள் அவள் பெயர் அரண்மனை அவளாவத்தால் கூவித் துறவிப்போய், கவலங்கலி கண்ணர் கோடு போட்ட துவித்த தீவ நிர்மலி அவ் காலக எவ்வென் மேலுக்குக் பாரக்க பிப்பலி

வேலிக்கு ஒரு கைதிராக ஏறிப்போன காட் சிவய இன்றைக்கு தீவத்தாலும் அசோக சோப்ராவுக்கு விவர்த்துக் கொட்டுகிறது.

அப்பப்பா ஒருவழியாக விடுதலை கொடுத்தது நம் மனசாட்சிக்கு உண்மை என்ன என்பது தெரிந்திருந்தாலும் உலகத்துக்கு திரிசு பிச்சு பிண்டியது எவ்வென் அவ்விவரம் காலகத்தின் முன் கூனித் துறக்காமல் பழைய தீவவுகளைத் துடைத்துவிட்டுத் தீவ நிமிர்ந்து நடக்கலாம் என்பது அவனுக்கு நிம்மதியைக் கொடுத்தது.

அப்பப்பா வாழ்க்கைகள் புதித அதிசயத்தாக அறிவிப்பது போல் அவரால் கடி கார்த்தியை காதி மணி ஆறு அடித்தது. அவரால் அவர்களைப் பால் தூக்கை எடுத்த துக்கொண்டு புப்போவுக்குப் போனது கழகம் போல் அந்தக் காலகலியில் கண்ணங்கள் எவ்வென் திரிவித்தீன்று கொண்டு குத்தார்கள். இவ்வென் கண்டவுடன் கூட்டத்தில் ஒரு பரவரப்பு ஏற்பட்டது அதைக் கண்டும் கார்த்தியை போல் கடிவின் வாஸில் சேர்த்து கொள்ளலாம் எவ்வெனும் இவ்வென் திரும் பிம் பாரிப்பதும், விடுகெவ்வென் பிச்சுதும் இவ்வுக்கு வேதகைவை அளித்தது. பெண்கள் கூட்டத்தில் "இவ்வென் திரிவி அந்தக் கொலை கார்ப பாரி" என்று அறிமுகம்.

"அதற்குள் தெய்வீகத்தினைத் தப்பித்துக் கொண்டு வந்து விட்டார்களே" என்று அதிசயத்தால் இவ்வுக்குப் பேசினாள்.

கருசொற்களைத் தாங்கிக் கொள்ள முடிவாமல் பரிசு வாஸ்க்க் கூடப் பிச்சுக்காமல் அவன் கண்ணடியப்படியே விட்டை நோக்கி நடந்தான்.

பூபிஸுக்குப் போனது அவ்ளும் அவனைப் பார்த்தவுடன் எவ்வென் முகங்களும் வெறுப்பைக் கிழித்தன நம் நெருங்கிய நண்பன் குப்பாவது தன்மீதுப் பரிந்து கொள்ளலாம் என்று நினைத்து அவன் அன்றக்குப் போனது அவ்ளும் "எப்படியோ நீ இந்தக் காரியத்தைச் செய்தாய் கணக்குக் கூடலா இப்படியெனக்குப் பார்த்தாய்? நிர்மலிடம் உயிர்ப்பே நடைத்திருந்தாய் என்று நினைத்தேனே. எவ்வென் என்னுள் வேலுமா? கவலை என் தன் பன் என்று சொல்லிக் கொள்ளவே என்னக்கு அமராமலாக இருக்கிறது" என்று கார்த்தியைக் கணக் கொட்டலும் அசோக சோப்ராவுக்கு இருந்த கொஞ்ச நஞ்சு நம்பிக்கையும் தவிடு பொடியாயிற்று.

சட்டம் நன்னை விடுவித்து விட்டாலும் காலகத்தின் கணக்குக்குத் தான் இன்னும் ஒரு குழுவோசி. அதுவும் பரிசுவிவைக் கொண்டு கொலைகாரப் பாலிதான் என்று தீவக்களியில் அசோகத்திற்கு இந்தக் காலகத்தின்மேல் இந்த கண்கள் மேல், மனிதர்களின் மேல் அளவிட முடியாத வெறுப்பு ஏற்பட்டது. எவ்வு செவ்முறும் ஒருபுறம் நிர்மலின் நினைவு, மறுபுறம் உத்தர, உறுவின், நன் பர்களின் துடுக்குப் போக்கிகள், கட்டெரிக்கும பாரிவைகள் எவ்வென்மாத் சேர்த்து அவ்வென் ஒட ஓட விரட்டின, மனம் வெறுத்துப்போன அசோக சோப்ரா கண்காணாத காலக்கு மாற்றம் காலகிக் கொண்டு தீவ சிவய விட்டு ரவிசெறிதும்.

"கண்ணம்மா துருக்கிட்டுப் போன காலக ஒரு முடிவும் பிண்ணாதுப் பன் ஒரு ஆளும் போகக் கொள்ளி இருக்காது தீவக்கு!"

"கண்ணம்மா! தொண்டர் எதிர்க் கட்டுகிற போய்ச் சேர்த்திடலாம் இருக்கத்தான்." - ச. கமயதிராகாரணன்



தமிழகத் துளியிலும் தேர்ந்தெடுத்த தேங்காய்களின் நறுமணம்!



Yendelux
coconut oil



என்டெலக்ஸ்
தேங்காய் எண்ணெய்

கிடை 4 லிட்டர் பைகளிலும் 1 லிட்டர் பைகளிலும்
பாஸ்தெரையாக்கியதும் சீல் அடர்ந்து

தேங்காய்கள் நூட்டிய எண்ணெய்
கிடைகளில் கிடை
விலை : ரூபாய் 220/- (மேல் 1 லிட்டர் பைகள்)

DISTRIBUTORS FOR TAMIL NADU
M. M. NAGALINGA NADAR, VIRUDHUNAGAR, Phone : 270507

(நாலிஸ்ட்) குலிச் சித்திரம்



"காலெட் கியாபாரம் எப்படி?"
"ஒரே கெகம்! காலெட்ஸ்க்
கொண்டு போய்த் திருட்டுத்தனமா நீக்
காரிட் புண்ணிக்கிடுங்க!"

"நம்ம பொளம்பு
புது மலர்... தர்ப்
பொம் பண்ணு
மத் திருமும்
காலெட்டர் வந்து
டுத்தா!"



"சரித்தான் சாரி ரொம்பவுது எதிருதே! நீவுப் பெட்டி நானும் பெட்டி நீ பெட் கியாபாரம் பண்ணே! நான் பெட் அடிக்கிறேன் அவனைவுதான்!"

"டாய்!... ரொம்பநிக்
கயித் திருத்த' பொறுத்தி
வண்டா அறுக்கறே!...
நுயோ கண்ட... பாட்டி!
பாட்டி! பொட்ட... ரொட்ட...
பண்ணம்! நல்லவது வட்டத்
திரு சாரி! அட்ட!
நல்லவதுத் தந்தைத்தந்தையா
வட்ட கட்டிப் பெட்டு
டுத்தா!..."

"காலெட்
புதுமலர் பெட்
பண்ணித்
தகையுடு!"



"நான் வாரிசை மறடி
பெட்ட... எப்படி?"





"மகாராஜபுரம் சத்திரம், வாக்ருடி, வகிலப்பட்டி, நாமசிசிப் பேட்டை, சேஷ கோபாலன், ரமணி, சித்திபாபு... இவங்க டேப் எல்லாம் எங்கிட்ட இருக்கு!"

"...அதாவது இவங்க கிட்ட ஒரே வாக்வின டேப் எல்லாம் இவங்கிட்ட இருக்குன்னு அர்த்தம்!"

பிணங்கல பாஞ்சிரக் கடை



"வெண்கலக் கடைவிலே பாண புத்த சப்தம் சிக்கார்ட் பண்ணணும்! பாண ரெடிபா இருக்கு நீங்க சரீகன்னு சொல்ல வேண்டியதுதான் பாக்கி!"



"தலைபோட்டு ரீந்து அணி புல மிளி மிளி காணெட்டி அபத்துச் சம்பவத்திலே இப்படி அணும்!"

"லவ் லெட்டர் கொடுக்கல்லவென்னு கொல்கைகாதே அவிதா! இதோ லவ் காணெட்டி தம்ம காதலுக்கு உல்கப்பா தடைபா இருந்தா அந்தத் தடிவனுக்கு ஒரு பாடம் கதிரிப்போம்! டோண்ட் லொர்ரி... டிவர் ஹனி... கவிதா டிவர்"



"நாங் கேட்டு அதுத்துப்போன காணெட்டுகள் இருக்கு. வேணும்னா சொல்லுங்க... 50% தங்குப்படி"



நெடச முதலி தடை பானதில் நடுவே வந்து கன்னத்தைத் தளரயில் வைத்தபடி கருண்டு படுத்திருந்தார். காலிரிடுத்து தலை வரை மக்கிய கித்தானி இழுத்துப் போர்த்தி யிருந்தார். மொத்திரி வெளிக் கழுத் விடி காலியப் பனியும் பின்னிப் பிணைத்து கைமாவச் சாடாமல் இறங்கிப் புரண்டன. நெடச முதலியின் புத்தி முதலில் விழித்து விட்டது. உடம்புமட்டும் அசத்து விட்டது. மனசைக் குள் கூவிட்டுப் போட்டது போல் இந்த விடி வல் நோம் சரியாய் கழிப்பு அந்துவிடுகிறது. புத்தி விழித்துக் கொண்ட சில திமிடங்களைக் கெல்லாம் நெடச முதலி எழுந்து விடுவார். அந்த எத்தனை இருந்தாலும் தானிக்கம் மால் எழுந்து உட்கார்ந்து விடுவார். சோம் பல் முறித்து அடங்கின பிறகு எழுந்து தீவற விடுவார்.

விழித்திருப்பதை விட உறுதுணை விட இப்படி இரண்டுமே செட்டாளாகக் கிடத்தி விட திமிடங்கள் தான் உலகத்தில் பெரியவை. புத்தியும் உடம்பும் பொருத்திக் கொண்டே நேரம் தான் பெரிய இடம். அப் படி புத்தி விழிப்புத் தட்டிய தும் நெடச முதலி கண் களைத் திறக்கமாட்டார்.

“காதார் குழைவாடப்
வைப்புகள் கவருடக்
கோதை குழைவாட
வண்டின் குழைவாடத்
செய்ப்புண்டாடித் தெற்றப்பவம் புடி
பெய்தப் பொருள்பாடி
அப்பொருளை மாபாடி”

மனசு பாட ஆரம்பிக்கும். திருவாதிகர வந்து திங்குலத்தான கலாமி புறப்பாரும் திசைப்புகள் குள்கும் விழிதி புகம்போது வரும் தெற்றி குழை கருஞ்சாத்தும் திசைபுகளும். நெடச முதலியார் தாத்தாவும் அப்பாவும் தெய்வம் கோவிலில் பங்குக்குத் தூக்கிகள். பெரிய கண்ணி மாணங்காரர்கள். ஒன் னை ஒருவர் தண்டு போட்டு தாது விதியும் கற்றி கைப் கரவேண்டும். வெறுமேயடி புடி. எவ்விற முட்டம் இங்கு. முன்னாள் பிள்ளும் தடை போட்டு ஒவியாய் கர வேண்டும். ஒரு கையை குள் ஆளுடன் பின்னி மறு கையைத் தண்டிக் கற்றிக் கொண்டு நிலம் பார்த்துக் கைக்கொடு காய் வைக்க வேண் டும். தண்டு தூக்கியபடி முகம் எற்று திமிடத் திமிட கவாத்தித் கற்றியுள்ள துளம்



இரும்பு குதிரைகள்

பாலகுமாரன்

பார்க்கிறபோது ஜனத் திரைச் சரணம் பார்க்கிறபோது தவிரி பாதக மாதிரி இருக்கும். இந்தப் பாட்டுத் தடைபடுமே இன்னும் விழித்தவுடன் புதலில் ஓடும் விஷயமாய் இருக்கிறது.

பாட்டு முடிந்த பிறகு நடேச முதலி கணக்கித் திரைக் காட்டார். கடம்பை விளையத்து நீட்டி. இடுப்பைத் தெட்டி வேட்டி முடிச்சப் பார்த்துக் கொண்டார். வேட்டி ஒரேக்கப் தெரிந்த பிறகு மறுபடி கருங்கு கொண்டார். தண்ணீர் தோட்டித் தெரு அமைப்புப் புகழ்க்கும் மலகி வளம். மலகி அவரையடுத்தும். எழுந்து நீங்கி விட்டா போனும்

இத்தும் புத்தி கட்டிப் போட்டது. போதும் ஐயா, எழுந்திருங்க நடேச முதலி எழுந்திருங்க என்று பேசியது. நடேச முதலி தன்னை விடா போடா என்று அழைத்துக் கொண்டிருக்கிற. ஐயா என்ன தூக்கம் எந்த தூக்கம் எத்திரிங்க என்று மலிவாகையால் அழைத்துக் கொண்டார். இது மென் வயலிங் ராவுத்தர் சொல்லிக் கொடுத்த விஷயம். "தன் தண்ணைத் தானே அடிக்கக்கிறது, நாற்பொழும்புன்னு சொல்லிக்கிறது, தண்ணை மட்டையாக்கிப் பேசறது தப்பு. நாம வந்தோம் நாம கொண்டுமேன்னு எங்க ஐயாநில பேசறது தவிர தெரிவாத போறதில்லை. நானும் எனக்குன்ன இருக்கிற இரண்டு உணர்வுமேன்னு அர்த்தம். தம்ம மலகி புத்தி கட்டவுன் இருக்கிறிடம். டன்னர்கள் மட்டமே இங்கே; தம்மம் நாம மதிச்சா பிறத்தியாளர் அவருது பண்ணை கொண்டு கொட்டி வரக்கம் கவிரிவாதது வராதது."



ராவுத்தர் இர. மாதிரி நடுச முதலிக்கு துணைப் சொல்லிச் சொகுத்திருக்கிறார். இரு பது வயசில் சிறம்பரம் பல்லக்கை விட்டுத் தண்ணீர் தொட்டித் தெருவில் முட்டை தாக்க வந்தபோது அந்த இளைஞன் அமைத்து உயர்வான ஸ்தம்பங்களைப் போதித்திருக்கிறார். வயிற்றுக்குச் சொல்லும் : ஓக்கத் துணியும் படுக்க இடமும் தொவையறித்து உதவியும் செய்திருக்கிறார்.

“சொதித் திறம்பாடிச்
சூழ்கொண்டைத் தார்பாடி
அதித் திறம்பாடி
அத்தமா மாபாடிப்
பெதித்து நம்மை
வளர்த்தெடுத்தப் பெய்லனைதன்
பாத்த திறம்பாடி
சூடவோ ரெம்பாவாய்.”

“அட்டா... முதலியாரே, உங்களுக்கட
ருவ வழிப்பாடு இல்லியா. அதித் திறம்
பாடி அந்தமா நாபாடிக்கு வில்லையியமா?
எல்லையு பெரியலிளையம்? இதைப் பல்லக்குவ
தாக்கெட்டுப் போக முடியுமா? பெதித்து
நம்மை வளர்த்தெடுத்த... ஹ அல்லா...
பாருங்க முதலியாரே பாடுங்க.” கனா
சாத்துகிற நேரம். கிடங்கு புட்டியை பிறகு
முதலியம் ராவுத்தரும் பெரிப் பெரி மார்
வார்கள் இவையுரியாத ஸ்தம்பத்தில் திசைப்
பார்கள்.

ராவுத்தர் சொத்து நடுச முதலி சொத்து
நடுச முதலி ராவுத்தர் சொத்து.
பொர்ளையோடு விடக்கூடக் குளிரை
உதறி முதலி எழுந்து நீங்கலார். தெரு முனையில்
வெளிக்கேம் பாட்டுத்து. வெளிக்கேம் குறுங்கிச்
கவர் ஏறி திறக்கை தகரப் பாட்டுத்து பாட்டுத்து
பாட்டுத்து தெரு முறையானதையும் தாக்கிறார்.
“அட்டே தெர்ளா ந்தெட்டு அபிபத்
திவாறு. ராவுத்தர் வளர்த்து. கரீம்பாய் ஒட்ட
வாடி. தெல்லூர் சர்க்கு அட்டு சக்கை.
இவ்விடக்கு எழுந்தவுடனே அரிசி வண்டியா,
எண்ண இலவளையு கருக்கத் தெருவையு துறை
வது. ஏப்பலும் பிரித்தி நெய் போட்டுட்டு
வெளிக்கேம் பாத்துட்டுத்தாரே எருவாள்
எண்ண ஆக்க கரீம் பாங்கு.”

கும் கும் கும் என்று என்னை நன் வளியு
அடக்கிக் கொண்டு வருகிற சிறமம் காட்
டித்து. காரன் இறப்பில் கிழுகிற குதிரை
மாதிரி இப்படி களர்த்து வருவது நனக்கு
இஷ்டமே இப்போ வங்கிற மாதிரி ஒளி காட்
டித்து.

ஒவியும் ஒளியும் முதலியை தெருங்கிக்
கட்டிப் பிள் பக்கிலைப்பு வெளிக்கேம் கரை
வைத் தேய்த்தபடி நடந்தது. முள் பக்கக்
காரியை கையு பாடி திரிதபடி கரீவர்
செல்லத்தம்பி வறி சொல்லிக் கொண்
டிருந்தான். பத்து கஜம் வாரி கட்டத்தும்
தம் தம் என்று காட் கதிரிவ அடித்தான்.
வண்டி நிலை குறுங்கியது. பட்டென்று எஞ்
கின் சப்தம் அனைத்தது. ஒளிக் ஏற்றைத்
தவண்டு கருண்டு உள்எட்டங்குவதை இவ்
கிருத்தே முதலி பார்க்க முடிந்தது.

தண்ணித் தொட்டித் தெருவில் அவ்வை
முதலி வாரி உள்ளே அழைத்து பத்துப்
பெருக்கு வேளை தர இருபது பெருக்குச் சொறு
போடத் தவாராய்க் கரீப்பிளையிப் பெண்ணாய்க்
காத்திருந்தது.

நடுச முதலி எழுந்து தின்று கித்தாண்
மடித்து வைத்தார். வேட்டியை நீக்கி
உடம்பு முறையதும் துடைத்துக் கொண்டார்.
சிவ்வென்று குளிர் தாக்கிறது. தொவ்வை
வேட்டியைப் போர்த்திக் கொண்டு நாவர்
எட்டைய நோக்கி நடந்தார்.

மொச்சென்று தெரு விளக்குகள் அனைத்
தன. இருட்டு தண்ணித் தொட்டித் தெருவை
மார்போடு அனைத்துக் கொண்டது.

“என்னுதெக்குப்பா இதிலி கருக்க
அனைக்கிதீங்க. காலவரு போலக்கடாதா.”
சரீம் பாய் வண்டியின் உள் விளக்கு மட்டுமே
பேட்டரி துணையில் எரிந்து கொண்டிருந்தது.
“என்னுதெகுளிரி உ போடப் போ திவா”
தகாப்பாடையும் மேல்வேட்டியுமாய்த் துணிய்
பத்தாக நின்றுதும் முதலியைச் செல்லத்
தம்பி அடையாளம் கண்டு கொண்டான்.
“எவ்வு செல்லத்தம்பி... கருக்க வத்
பட்ட... தாடிக்காரன் வண்டியென்று

கடத்த இரு வரங்களின்

இரும்பு குதிரைகள்



ஒருபுறம்:

செங்கை கித்தாநிற்
போட்டை பாகல் தொட்
டத்தில் கவர் கவரையை
வெட்டி காவலாண்
கடைகள் ஏராளம்.
அங்கே நாய்க்காட்டைக்கு
வந்து வெள்ள சக்கரம்
ஒன்று - விளக்க கண்
டிருப்பது தெரியாமல் வாக்விப் போகிறவர்
மெக்கானிக் கண்ணப்பம். அது ராவுத்தர்
வாரியைப் பொருத்தப்பட்டு வேரடு ஏற்றிச்
செல்லவும் புழுவிலி தாண்டியதும் அந்நா
டூர்பித்திரு பெரியபாளையம் அருகே சாண்ஸா
விட்டு விடிக் கரு கிணற்றில் விளரிப்
பொதிச் கவர் கடைகள் நிற்றிறது. “எரவர
எரவர ஏரவலிச் சி செலிச் அடி விடி வடி
வடி வடி வடி வடி வடி வடி வடி வடி வடி வடி
வடி வடி வடி வடி வடி வடி வடி வடி வடி வடி

பாத்தேன். சரீம்பாய் எங்க... படுத்துட்
டா”

“கக்கஸா”க்குப்போயிருக்காரு.”

“எந்தாணம் பக்கம் எங்கேவாவது திறுத்தி
முடிக்கட்டு வரவேண்டியதுதானே. இங்க
வந்து இருட்டுவ கால் வக்க வேலாய்டு
வானேன்.”

“வழிவ ஆல் அடிக்கட்டாரு. அதான்
நெர உண் வந்துட்டம்.”

“எங்கடா” நடுச முதலி குரல் உயரிக்
திப் பதறினார்.

“புத்தார் தாண்டி.”

“புது பெண்ணா?”

“தெரியலை. திறுத்தாத வந்துட்டாரு.”

“மேலே ஏத்திட்டங்களை?”

“வண்டி அடிக்கத் தூக்கிப்போட்டிருக்க.”

“புட்டுக்குமனா?”

“தெரியலை. எழுபது எண்பதுவ வந்துக்
கிட்டிருத்தாரு. திருப்பத்துவ வண்டி அங்க
பாடுகது.”

“குடும் பாக்கலியா? ஊரா? மைதானமா?”

“தெரிவ. கைதானமாததான் இருத் திசை... அருங்களை நின்றுக்க. மெய்க்கிற ஆசை இவ்வ தனியாய் போது ஆசை, தொச்சென்று வேய்ட் கைட் பம்பாய் தட்டித் தூக்கிப் போட்டுப் பங்குலு உருவறதப் பாத்தேன். அவனோதான்.”

“கரீம்பாய் பயத்துஞ்சோ?”

“கக்கஸ் போயிருக்கு. தான் சொன் னென்று கண்டுக்காதே.”

“ராவுத்தர் கிட்டச் சொல்லிடங்கனா”

“விடிஞ்சதும் சொவியனும்.”

“வண்டியு காரைமா?”

“தெரிவ. விடிஞ்சதும் பாக்கனும். தானும் வரட்டா ம காரங்கித் தரிவா?”

தாவர் கடைலிப் பாய் வட்டியுக்குக் கீழே கெரஸில் வடிக் கோபுரமாய்ச் சிறிக்கொண் டிருந்தது. குடாங் ம கிளாஸஸ் டிரக்டிவ் செல்லத்தம்பி அழகுதித் கொண்டான். விளக்கு மெய்ச்சுத்தித் தலை கட்டித்து சொர்

மனுபுறம்:



ஆயில் வேலையுப் போத்துக்கி கட்டுப் பட்ட... காரைக்கையும் பெய்யும். பூட்டும் கத்தை கத்தையாய் விடப்படுகிறது. அதுதான் போக, விசுவநாதன் தான் திரைப்பட நடிகராகி விட்டதுபோலக் கற்பனை களில் இறங்குகிறான்.

அவன் தூக்கம் பிடிக்காமல் தனிப்பது கண்டு மனைவி தாரிணி ஆயில் கலவை எந்தொண்ணி அன்றுதப்பிடச் சொன்னாள். மற்ற தான் காரைக்கியோல் குதிக்க ஆயினாக்கு வரவேண்டி வலரி ஏழ்ந்து புத்தூர் அருகே மரப் பிடிக்க கொண்டு விட்டதான் சொந்தி விடைக்கிறது. விசுவநாதனுக்கு அவரை அழகுதி.

இந்த வாரம்:

நிலைகளின் மீண்டும் மாறுகிறது!

கும் தூக்கறமாய்ச் செல்லத்தம்பி கண்ணப் பட்டான்.

“நீயும் பயத்திட்டப் போன. ராவுத்தர் இருக்கச் சொல்ல என்னு பகம். வண்டியு திக்கவுட மாட்டாரு. ஆறு அறுபிற் சமா தானமாயிடும். ஒரு நா வண்டி நின்றுக் கூடத் தாங்க மாட்டாரு.” முதலி வெளும் தண்ணீர் டம்னரீஸ் காங்கி வாய் கொப்பளித் தாரி.

“அதுக்கில்ல.”

“அடிச்சுட்டுச் சம்மா வந்துட்டமென்று பாக்கிறியா? வண்டியுண்டு ரோட்டல் ஒட்டி னென்று இப்படித்தான் எதாவது வந்து படும். தானு வந்து ஏனும்.”

“கரீம்பாய்க்குப் போன மாகம் இரண்டா வதாக ஒரு பெண்ணைக் கட்டினாரு.”

“அதுக்கென்ன வாரிக்காரனுக்கு திருத்தின இடமெய்வாம் கலியாணம்தான்.”

“அதுக்கில்ல. அப்படி அவரு மாட்டியு தான்தான் உள்ளாரப் போம்படி இருக்கும்.”

“ஏன் தொகரை?”

“அப்படிச் சொல்கிறதான் வண்டி டிட்டச்

சொல்லிக் குடுத்தாரு.”

“இப்ப ஆறு அடிச்சதும் கரீம் இதைச் சொல்லிஞ்சோ?”

“சொல்வது. சொன்னதும் சரின்று ஒத் துக்க வேண்டியதுதான்.”

முதலி மெண்ணாய் இருத்தார். அநேக மாய் துது அப்பே மரபு. கிட்டத்தட்ட ஒரு காணிக்கை. துடைக்கச் சொல்லி, கருவச் சொல்லி டவர் மாதத் சொல்லி, விடியாரிங் பிடிக்கக் கற்றுக்கொடுத்து எவ்நிலை வேலைகள் விவரித்து எதுவுமே தெரியாத கணினிப் பையன் டிரைவராய் வண்டிக்கு முழுப் பொறுப்பாய். வேலை தெரிந்த ஆளாய் ஆண்டிசெய்யாய் மாற்றுதிற செயலுக்குக் காணிக்கை துது.

செல்லத்தம்பிவரல் மறுக்க முடியாது. மறுத்தால் மரியாதை இருக்காது. நாளைக்கு டிரைவராய் வண்டி எடுக்கிறபோது இந்தக் கதைவை ஒரு க்ஷணி அபயனிடம் சொல்லி அதட்ட முடியாது. அவனிடமும் இதை எதிர்பார்க்க முடியாது.

‘டிரைவரை மாட்டிவிட்டுக் கணினி பையன் ஒடிட்டாம்பா’ என்பது வேலகம், தன்றி கொண்டு செல்ல. குருத் திரோகம், தண்ணிக் கொட்டித் தெரு கூடி நின்று செல்லத்தம்பி மீது எச்சில் துப்பும். ஆனால் செல்லத்தம்பிக்கு வரதான் அம்மா இருத் தான்.

செல்லத்தம்பி ம டம்னரை வைத்துவிட்டு மெய்க் வண்டி நோக்கிப் போனான். கட் டென்று திரும்பி முதலியை அணுகி.

“கொசையா இருக்கிறதா?” என்று கேட் டான்.

முதலி அவனை நிரிர்ந்து பார்த்தார். பையன் பவத்துதான் போயிருக்கிறான்.

இப்போது தானியோ எகதாவி விடுவான்.

“தம்பி மணியோட பார்த்தேன். பம் பாய்க்காரன் கெட்டவ இருக்கும். மணி சாயத்திரம் குடிச்சுட்டு வத்தான். போய்ப் பாரு.”

“மணி எதுகு சொங்கவா?”

“அவம் சொன்று என்னு? எடுக்கத் தொட்டத்துக்குத் தொட்டக்காரன் வேறயா? குரல் கொடுத்துப் பாரு.”

செல்லத்தம்பி சற்று நின்று போலித்தான். பிறகு மடமடென்று பம்பாய் கோடவுன் நோக்கிப் போனான். இரண்டு கிடங்கு களுக்கு நடுவே காக்கடை காலுதத்கரை சதம் இருந்தது. உள்ளே வெகு தூரம் நடத்து திரும்பியதும் கட்டடம் முடிந்து பனிச் சென்று விட்ட வெளி தெரிந்தது. இரும்புப் பலகைகளுடன் கீசை குளிகளும் கிடத்தன. ஆளுரை மரப் பெட்டிகள் அடுக்கி வைக்கப் பட்டிருந்தன.

சொல்வதாய் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த பெட்டிகளுக்கு நடுவே நான்கு அடி இடை வெளிச்சி மேலே கிததாய் மூடி மூலம் பக்கம் பு.வை போட்டு மாற்றத்திருந்தது. கிடங்கு பின்புறம் ஒற்றை பள்ளி வெளிச்சம் காட் ப்றது.

செல்லத்தம்பி புடவையை விவக்கி உன்னை இரும்பை நோக்கி ‘கொசையா’ என்று கூப்பிட்டான்.

கன்னே ஆள் அசையும் சப்தம் கேட்டது.

“யார் அது?” கரகரப்பாய் ஒரு பெண் குரல் கேட்டது.

(தொடரும்)



இதயத்தின் வேஷம்

ஜெகசிற்றியன்

1

அன்று மதியத்திலிருந்தே வானம்

திருந்து காட்டுவதும் ஓடிக்கொள்வதுமாக இருந்தது. வேயிலின் இளமுறுவல்கள் திரிந்து காட்டும்பொருள்வாயும் மழைத் தூறல்கள் ஐரிகை இழைகளாகப் பாவடித் தறிபோடுவதும், பின்னர் மந்தார முகத் திரிபையேற்றத்து ஓடிக்கொள்ளும்போதெய்வம் பம்பரக் கார்த்து வீசிக் குப்பைப் புகள்களாக நயப் பரம்பதம் அளிப்பதுமாக வீததாரம் பரவலிக் கொண்டுக்கூறு.

மட்டுமா, நன்றிக்கும் நரிக்கும் கொல்கலமாய்க் கடியாறாய். அநாதப் பளமுதாற்று வது போல் இருந்துகிடந்த தென்முகுந்தத் திளையின் அகலப்போது செட்டி மேளம் கொட்டி நுழைக்கும் ஒள்கள்கள்...

அது ஒரு செட்டம்பர் மாதத்து முதல் நெடு திசைப் பிழை.

மத்திய அரசின் தீதி இலாகாவைச் சார்ந்த தென் பிராந்தியக் காரியாலயம் ஒன்றில் வேலை பார்க்கும் கமார் நூற்றையபது ஆண். பொது ஸ்திரீயர்களிடையே நவரச உணர்ச்சி களைக் கிளறி விடும் நான் அது.

அதாவது, எப்படி இனம்!

உயர்நிலை, இடைநிலை, கடைநிலை ஆகிய உத்தியோகப் பிரிவுகளையும் வாலிய, நடுத்தர முதுமை முதியான வயசுப் பிரிவுகளையும் பிரம்மசரியம், கிருசுஸ்தா சிரமம், சத்தியாகம், ஆகிய வாதங்களைப் பிரிவுகளாய்ப் உள் ளடக்கி அமைந்த ஸ்திரீயர் குழாம், மாலை ஐந்து மணிவாக்கில் காரியாலயத்தை விட்டுத் தனித் தனியாகவும், ஜோடி ஜோடியாகவும், குப்பல் கும்பலாகவும் வெளியே வந்த

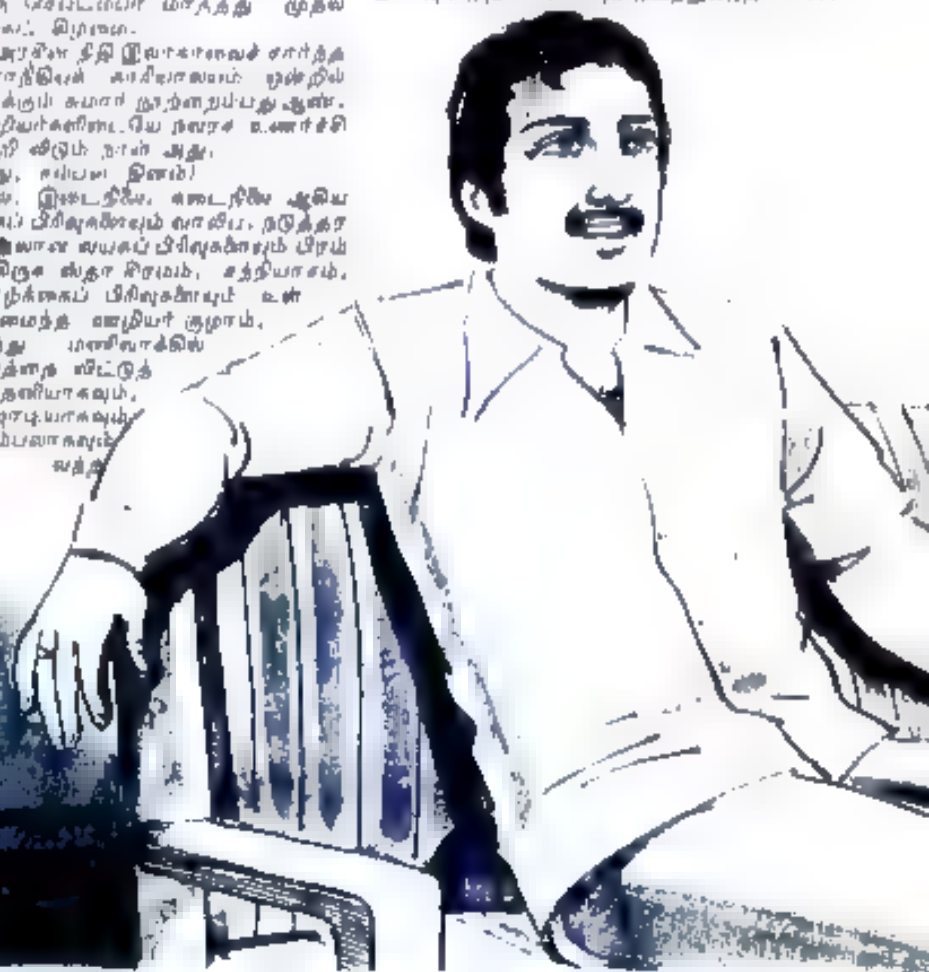
போது அவர்கள் கு கலிம் அந்த நவரச உணர்ச்சி பாகங்களும் ஒய்வொன்றுப் அவர வர்க்கு உரிய உத்தி யோக, வயசு, வாழ்க் ளைப் பிரிவுகளுக்கு அப் பாற்பட்ட வகையிலே

குடியேறிக் தீரே கதிலில் தொழிற்படலா யிற்று.

அந்தக் காரியாலயத்தில் கதவுகள், சன் னங்கள் எல்லாம் சாத்த ஆரம்பித்த நேரத் தில் - நாம்கு பெர் கொண்ட ஒரு சிறு குழு சாவதானமாக வெளியே வந்தது.

தாற்பத்தைந்துக்கும் இடைப் பட்ட வயசுகளில் ஓயர்! ஒருவர் மட்டும் சற்று இளைமை கடித்த வாலியத் தோற்றம், மூப்பத்தாறு வயசு மதிக்கலாம், ஆறாம் நடை உடைபாலவகைகளில் அம்மூவரிட வார்ப் பாகவோ அவளும் விளங்கினும்.

அவர்களுக்கும் அன்றுசம்பளத்தினம்நான், வாலிய, பண்டமம் அவரவர் ஜோடில் அப் படியே இருந்தது. ஆயினும் அந்தத் திளைத் தினம் - அந்தச் சம்பளப் பணத்தினால் - அவர்கள் எவ்விதப் பரபரப்புகோளியுறியப் புக்கோ ஆட்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. முந் தாம் அந்தக் கடைவர்கள் போல், எதற்கும் சளைமடையாத ஞானிகள் போல், அமைதி வாகவும் தீவிரமாய்கவும் நடந்துவந்தார்கள்.



**கதாசிரியர் இயல்பத்தில் அவர்கள் அன்மைதிக்
கொண்டேடுத்த புகழையர்!**

ஒடி ஓடிச் சந்தித்துப் போன பந்த
வக் குதிரைகளின் தொய்த்த
தடை: பாடிப் பாடிச் சந்தித்துப்
போன மாகுலிகளில் இருக்க
முறை: ஆடி ஆடிச் போய்த்
போன மயில்களின் தொய்கை
அடக்கிய தொற்று: மிடுங்கு
மிடுங்கு நிலத்தாழியோன் மாந்
கலியன் பரிதாபம் பார்ப்பை:
ஞாபத்துக் குளத்துத் துளத்து
போன களங்களின் ஒடுக்கம்—
என்று இவ்வாறு நவரசவடிவில்
இதுநி ரவாரண காத்தத்தின்
மீள்: சிரமாவஸ்துளாக வந்த
அதிகப்படி போய்ச் சாலைபோர
மிருகத் ஒரு 'மங்க' கடைவாசன
சென்று நின்றுள்ளார்.

கடத்த முயற்படுவோரு நாட்
களில் அவர்கள் கடவுள் பற்றாக
வாயுவிய வெற்றியை பார்க்கு
புகழ்வியை. போடா. பழம்.
போடி. சிறைட் முதலாவலத்
தில் மொத்தத்தொகை கடைகளை
முன்சதாபியை நவீத நிலியாகக்
கட்டிப் போட்டுத் தவாராக
வைத்திருந்த அட்டைகளை
எடுத்துப் பவ்யமாக நீட்டி
ளுள் பெட்டிக்களைக்
காரண.

ஒவ்வொருவரும்
தமது கண்களைத்
தாழை ஒரு முனதுக்கு
இரு முனதுவாகக் கட்டி
டிச் சரிபார்த்துவிட்டுப்
பணத்தைக் கவடக்
காரணிடம் கொடுத்துப்
பெரெட்டிய வரவு எழுதி
னர். அன்று வாயுவிய சம்ப
வத்தில் முதல் பட்டுவாடா
முடிந்தது. கடனை நடப்ப
காலத்தின் புதிய கடன் பற்று
பிள்ளையார் கழிவுடன் ஆரம்ப
மாலிற்று. நடுத்தரவகை வாலிபன்
மட்டும் ஒரு சிறகெட் பாக்கெட்டும்
தீப்பெட்டியை வாய்க்கொள்ள
மற்ற மூவரும் வெற்றியை சேய்



குதுநாவல்

பொடி புறக்கினை பொட்டைத்தோடு கணக்கு எழுதிவிட்டுப் பஸ் தீவிரத்தை நோக்கி நடத் தவர். அவர்களிடையே டேச்சு இக்கி. கிரிப்பு இக்கி: அமைதி. நிசானம்.

"ஏன் சார், உங்களுக்கும் பட்டாபீ போட விவரம் தெரியுமா?" என்று கேட் டான்.

"அவ்வளவு நிச்சயமாகத் தெரியலே? எப் பவேர ஒரு சமயம் நம்ம மாம்பலம் கலாயி போட அவனோட விட்டுக்குப் போன குரப கம்..."

"கடக்குத் திபாகராய் தகவிலே கல்லா தகர்ந்து ஒரு புதுக் காவாளியாக..."

"ஓ...ஆமா. அவனோட விட்டு நம்மா மட்டும் குரபகம் இருக்குது. பதிலுமா?... பதிலுக்கதான். ஆஹ் தெருப் போ? குரு நாநன் தெருயோ, குருசாமி தெருயோ- இந்த ரெண்டுகூட ஏதோ ஒண்ணு!"

வாலிபன் இதைக் கேட்டு மூகம் மலர்ந்தான்.

இருபத்தைத்தாம் நம்மா: என் வந்து தின் றது. ராகவன் என்று அந்த நேத்திர வயல் வாலிபன் பஸ்ஸின் ஏறினான்.

2

ராகவனும் பட்டாபிராமனும் ஒரே அலுவலகத்தில் உத்தியோகம் பார்க்கிற வர்கள்தாம் என்றாலும், குணம், நடத்தை, போக்கு, பொருளாதார விசை ஆகிய எல்லா வகையிலும் இரு துருவங்கள் போன்றவர்கள்.

பட்டாபிராமனான குடும்பத்தின் பிரதேசத் துமட்டுமல்ல. கசதியாக வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர்தாம் கூட. 'உத்தியோகம் புருஷ வட்சணம்' என்பதற்காகவே உத்தியோகம் பாற்ப்பவன். அவனுடைய தந்தை வருமான வரி அதிகாரியாக இருந்து ஒவ்வொரு பெற்றவன். பெண் கொடுத்த மாமனாரோ உத்திரத் துக்குப் பின் அரசியலில் புருத்து பிரபலம் ஆன பெரிய புள்ளி. செல்வத்துக்கும் செல் வாக்குக்கும் கேட்ட வேண்டினா? அவன் விரும்பினால் இப்போது பார்க்கும் உத்தி யோகத்திலிருந்து படிப்படியாக அவன்-ஒரே தாண்டி-உத் தாண்டி உத்தியில் போய் உட் கார்ந்துவிட்டிருப்பான். அதற்கான தகுதிகள் உண்டா என்று அவன் கவலைப்பட வேண்டிய திங்கை. அவனுக்கு உண்மையான பிற தகுதிகள்.

அவன்: இந்த ரோட்டுக்கு வாழ்க்கை ரோடுவந்து பேசு!

இவன்: ஏன்டா?

அவன்: நிறைய மேடு பள்ளம் இருக்கும்.

-ஆர். ஜேம்சுடன்



அன்றை பக்க பதங்கள் அந்த வெவ்வுரம் சமாளித்துக் கொண்டு விடும்.

-ஆர்துரம் அவன் அங்கு ஒரு மேயே போக விருப்பமில்லை.

தேவதாஸப் பாலகதானமா அந்த விவக்கு வாங்கிட்டார் போச்சு! இதெல்லாததையும் விட இன்னொரு முக்கியமான காரணமும் இருக்குது. 'ஆட' வேண்டிய காலத்திலே ஆடி. அதுபயிச்ச வேண்டிய பருவத்திலே அதுபயிச்சேட்டனும். அதுதான் வாழ்க்கைக்கு அழகு. வாழக் கொடுத்து வைச்சவர்களுக்கு அழகு.

கஷ்டம், நெருக்கடி என்று வார வந்து கடன் கேட்டாலும் மறுக்காமல். பிரதிப்

பிரயோசனம் எதிர்பார்த்தாலும் உதவி செய யும் குணம்தான் அது. 'பத்து, இருபது முதல், நூறு, இருநூறு வரையில் அவன் எத்தல் சம்பத்திலும் கைமார்த்துத் தந்து உதவுத் தவாராக இருப்பான். ஆனால் வாராவிருத்தாலும் கொண்டு தெனியில் வால் லெ கடனைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிட் டேன்டும். தவறியால் தாது போர் மத்தியில் தவிரவுடம்படியான வார்த்தைகளை விளிக் கேட்டுவிடுவான்.

அன்றாடங்களும் அப்படித்தான் பட்டாபி ராமன் அந்த விதோதப் பொழுது போக்குக்கு இவர்களை நினைவுக் கவலைப்பார்க்கப்போய்க் கொண்டிருந்தான். - கடன் கேட்ட அவன்; அவனிடம் கடனைத் திருப்பிக் கொடுப்ப தற்காக

இருங்கு மாதங்களுக்கு முன் கண் ஆப ரேஷனுக்காக வந்திருந்த தன் தமக்கையை- எக்காம் தக்கையாகப் பூடித்த பின் னாலுக்கு அனுப்பி வைக்க ஒரு நூற்றாய் பது குரபப் தேவைப்பட்டிரு. எங்கெங்கோ முட்டி மோதிப்பார்த்தான். எல்லாத்தினும் கூழி பிறக்கவில்லை. சம்பளம் வரும்வரையில் போதுத்திருக்கலாம் என்றால் தமக்கையின் கணம் அவன் உடைய பதம்பட்டு வரும் படி அசரமாதக் கடிதம் எழுதிவிட்டார். அங்குக்கு உடல் தம் கரையில்லையாம், என்னை வேண்டி? கூலி அத்தத்த சகலமான மாய் பணம் கவாமிலே. இந்த இக்கட்டான நிலைமையில் சேக்கி ஒரு குறை பொருளில் தீர்த்தான் அவர் அவற்றை வெவ்வுரம் கேட்டு அர அர போகித்துக் கொடுவியிற் சோர்ந்து! "நம்ம பட்டாபிராமன் கேட்டுப் பாத்துக்கொனா? கேட்டால் கொடுக்கலாம்"

அத்தக் காரியாலயத்தில் வெவ்வுர பார்க்கப் பவர்களின் பெரும்பாலானர் தம்மக்குப் பண டுண்ட ஏற்படுத்திப்போகெல்லாம் பட்டாபி ராமன் கைமாற்றாக வாங்கிக் கொள்ளும் விஷ யம் ராகவன் அறிந்ததே. ஆனால் அவன் மட்டும் இப்போதைய நெருக்கடியினால் இருக்கு முன் பணத்தை ஏற்பட்டிருக்கும்- அப்படி ஏ? உதவிக்கு அவனை நாடியதில்லை. இதற்குத் தவிரான காரணம் எதுவுமில்லை.

இரண்டு மூன்று தலைமுறைகளாகவே மேடு பள்ளங்கள் அதிகம் காணாமல் ஒரே சீரான வாழ்க்கை அமைப்புடன் இவ்வித வந்த நேத்திரக் குடும்பம் ஒன்றில் பிறந்து வளர்ந்தவன் ராகவன். அதனால் நேத்திர

ஒரே டீஸைக்ஸ் முனி TS62

சீரான உன்னத ஸத்தியம்
ஒலிக்கு 10 வாட் ஒலிபெருக்கி
யும், 20 செ.மீ. டியூயல் கோன்
ஸ்பீக்கரும் கொண்ட ஒரே
டீஸைக்ஸ் முனி சாலிடெர் TS62.
இத்துடன் உங்கள் செக்காண்டு
மினேயர், டேப் ரெக்கார்டர்,
எப்எம் ஏஎம் (FM AM) டியூனர்
முதலியவற்றை இணைத்து,
டீஸியில் நிகழ்ச்சி இவ்வாறு
நேரங்களிலும் சாலிடெர் டீஸையை
உபயோகிக்கலாம்.

செய்தி வாசிப்பவரின் கண்
இமைகள் கூட தெளிவாகத்
தெரியும் படத்தோற்றம். இதில்
சாலிடெருக்கு நிகர் சாலிடெர்
ஒன்றே.

இது மட்டுமின்றி, துரிதமான,
சிறந்த சர்வீஸ் அளிப்பதில்
பிரசித்திப் பெற்றது சாலிடெர்



HE 189 A

சாலிடெர்

வரக்கத்தினாருக்கே உரிய எதிலும் ஒட்டாத கண்ணம். எதற்கும் கவல்கிறீடுகிற கொணைத் தனம். எதைவும் தயங்கித் தயங்கி அணுகு திற கயாவம். சபலத்துக்கு முன் சித்தனைச் சிறுக்கெழும். விடுவாக்குப் பின் சித்தனைப் பெருக்கெழும் கொண்டு வினாச மறுகிக் குளமகிற பூனை ஞானம் முதலான குணங்கள் அளவுக்குச் சற்று அதிகமாகவே அவனிடம் குடி கொண்டிருக்கன. ஆகவே அவனோடு பணி புரிவோர்க்கிடையே அவன் ஒரு தனி சகலாகவும், அவர்களால் அவனுடைய வய கக்கு மீறி மறிகைப் பெறுகிறவனாகவும் இருந்தான்.

அத்தக் காரியாலயத்தில் அவனைப் போன்ற குணப் பொக்கிஷம் மூன்று பேர் இருந்தனர். அவர்களோடுதான் அவன் நெருங்கிப் பழகு வான்; பேசுவான். ஆனால் அவர்கள் அவனை விடப் பத்துப் பன்னிரண்டு வயசு குத்த வர்கள். அன்று மாலை பஸ் நிலையம் வரையில் அவனுடன் வந்தவர்களே அவர்கள். அவர்களை ஒருவரை போருவர் 'மாமப்பலம் கலாமி. நத்தனம் கலாமி. ஆவத்தர் கலாமி' சேத்துப்பட்டு கலாமி' என்றதால் விசிக் துக்கொள்வார்கள்.

தலவ சிலந்த மெனி; திண்ணையான உடற் கட்டு; அதற்கெதிர்த் தரம்; கருள் கருணை செம். கவர்க்கிரமண ஸங்கன்; நடை உடை, பாவுகளின் எல்லாப் பெருகுந் தைச்செய்கள் வாய்த்தவை. இவ்வாறு விளங் கிய ராஜஸின் பரந்த தெந்திக்குச் சிறிதும் இடக் கண் பருகல் போட்டியிருந்து தொடங்கிக் காதுவளரவில் கண்ணல் சரே வேன தினமாகத் தரும்புடிவந்து முடிவிற்குத்தது. சிறுவிலேயே அமைந்துவிட்ட அத்தக் கருத் தரும்பு ஸ்கன் சருமத்தை விட ஒரு நாளைம அளவுக்குத் தடிர்றாகவும் இருந் தது. அதன் மேல் ஆக்கார்பே செரோய்க்கன் குத்திட்டு வளர்த்திருந்தது.

அது சிறு குறைதான். அதற்கு அவனது ஆண்மை நிறைந்த கம்பீரத் தொற்றும் எந்த வகையிலும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கதான். ஆயின், எழில் மிக்கத் தங்கத் தட்டில் பிது

செறிதளவு தார் ஊற்றிலும் பிரால் தொற்றும் தந்த அத்தத் தடிப்பே அவனுள் ஒருவத்தத் தாழ்வு மண்பாண்டமையே அளித்து அவ னைப் பெண்களிடம் அந்நி ஒருங்கி நடக்கச் செய்திருந்தது.

இப்படிச் கூனிக் குறுகிய குண-மண இலம்புகள் கொண்ட அவன், உற்சாகமே வடிவாய், உலவாசமே காழ்க்கையாய் இருந்த பட்டாசியிடம் நெருங்கிப் பழகுவானா? பழகி றானா? கூடம், கைமாற்று என்று செட்கத் துணிவானா? எனவேதான் அவனுடைய பணத் தெளவக்கு மாம்பலம் கலாமி பட்டாசியிடம் அனுதம் சொன்ன யோசனை வையக் கேட்டுக் குழம்பித் தவிக்கலானும்.

வேறு வழி ஏதும் தொகறவில்லை. இறுதி யில் எப்படியோ துணிவு பிறந்தது. 'சரி, கேட்டுத்தான் விடுவோமே!' என்ற முடி வுடன் பொங்க் கேட்டு விட்டான்.

"அட்டே, உங்களுக்கு இல்லாத பணமா கலாமி! எவ்வளவு வேணும்? நூத்தனம் பதா! இப்பவே வாங்கிக்கிடுங்க. ஆற ஒரு லக்ஷம் மாகம் பிறந்து சம்பளம் வரங்கிள் அக் கிளிக் திருப்பிக் கொடுத்துட்டனும், அரேவே இழுப்பி ஏதாவும் கூட்டாது, என்ன!"

"ரொம்ப காஷல், பட்டாசரி! ஆறு... இந்த மாகம் ஸம்பது, அடுத்த மாகம் நூன்று கொடுத்துட்டேன். மொத்தமாக் கொடுக்கிறதுக்கு..."

"சிரமமா இருக்கும் என்கிறீர்களா? வான் வலம்வான் கலக் கொள்கியப்படி ரெண்டு மாகம் தவிரையியே திருப்பிடுங்க."

ராகவனின் பணத் தேவை சரிப்பட்டு விட்டது. நிலையடியாகத் தன் தங்கக்கையை களுக்கு அனுப்பி வைத்த; நிம்மதி படைத் தான்.

சென்ற மாநம் எப்பளம் வாயுவை உடனே பட்டாசிக் கு முதல் தவிரையாகத் தர பிவர்ப்படி சூப்பது நூ ருபடல் அலகோ ஆயிசிக் தேயுப் பாதத்தான் பட்டாசரி அன்று அரை டாசில் எடுத்துக் கொண்டு, பரிசிட்தான் வம்பு தகவல் அப்போதுதான் தெரிய வந்தது. அவனுடைய வீட்டு விளாகமும் இவனுக்குத் தெரியாது. யாரிடமாவது கேட் கலாரெல்லாடுறா, கேட்டவனிடம் 'என், எதற்கு!' என்ற விவரமெல்லாம் சொல்லி வாக வேண்டும். தான் கைமாற்றுப் பணம் வரங்கிள் விவரத்தை, ஆயினால் பரவ வி அவன் விருப்பமில்லை. மறுதான் பட் டாசியை ஆரணிகேயே பார்த்துக் கொடுத்து விட்டான் என்ற கிசிய எடுத்துடன் விட்டுக்குப் போய் விட்டான்.

இப்போதான் - இதைத்தான் - ஒரு சிக்கல் ஏற்பட்டது. ரோசியர் ஒன்றும் வெனி யாவது

ஆமாம் அன்று விட்டுக்குப் போய்த் தன் மனைவி தொண்டிச் சம்பளம் பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு ரெஷன் கடையில் தகவ அரிசி வந்து விட்டதானன்று பார்த்து வரு ஏதற்கா? வெளியேயேயான ராகவன், இரவு ஏழரை மணி வாக்கில் திரும்பி வந்தபோது சிக் கணவந்தட்டில் இருந்தபடி இரைத்து கத்திக் கொண்டிருக்க, சிங்கிகொண்டவாழ்- னுது வயசிலும், நான்று வயசிலும் இரண்டு

இந்த ஆண்டு நடைபெற விடுக்கும் ஐ.ஏ. என். தேர்வுக்கான பாடத் திட்டத் திட்டம் அரைக் கல்வி எழுதிய 'சிலாபிலிய சபதம்' நாலையும் ரோக்கிப் பாடின கிறது.



கைபயங்கள்; ஸூற்று வயசின் ஒரு பெண். ஒன்
தரை வயசாக் கைக்குழந்தை ஒன்று-மூன்று
ஒன்றுப் அழுது கொண்டிருந்ததைக் கண்டு
விவரமும் திணைப்புகளாகக் கூடத்து அகநாடு
வெய்ய நின்று விட்டான்.

அவனுக்கு இது புது அனுபவம். தன்
மனைவி சீதா கூடத் தனது கருடக் குடும்ப
வாழ்க்கையில் இப்படிச் சூரம் விடுத்து
கொம்பாகப் பெரிசடைவோர் பிள்ளைகளை
அடித்துஅழவிட்டதைவோ ஒருதரமும் கேட்ட
தில்லை; பார்த்ததும் இல்லை. அவளுக்குக்
கொம்பெய வராதோ. அவ்வது கோயம்பாடு
தெரியாதோ என்றாகத் தனக்குப் பழைய
எண்ணி விவரமும் மறித்தும் இருக்கிறான்.
இப்படிப்பட்ட அவனா இவ்வாறு. உத்திக்
கொண்டிருக்கிறான்? ஏதற்காக? யாதிது
இவ்வளவு கொம்பம்?—

கணவன் வந்துவிட்டதை அறிந்த சீதா
விட்டுவிட்டு கூடத்துகொண்டிருக்கிற
தான். அவன் முகத்தில் என்னும் கொள்ளும்
கொண்டிருக்கிறான். கணவனின் வெறுப்பும் அதுமைய
வும் பொங்கி வழிந்தன. "உங்க அக்காவை
கொஞ்சு அனுப்ப வாடு கிட்டப் பணம் கூடப்
வாங்கினீங்க?" என்று எடுத்த எடுப்பிலேயே
சூரன் குரலில் கேள்வியைத் கொடுத்தான்.

அவளை ஏறிட்டுப் பார்த்துத் திருத்தினான்
விழித்த ராகவன் அசட்டுப் புன்னுறுவதுடன்
"என் இது கேள்வி? விடய விடயம் பாரதம்
கேட்டுண்டு பார்த்தோன் துரியோதனனுக்குத்
தங்கியோன்று கேட்கிற மாதிரி கேட்கிறேன்?"
என்றான். "என்னோட ஆயின் தம்பன்
ஒருத்தன் கிட்ட வாங்கினான் அன்னிக்கே
உன் கிட்டச் சொல்லியா?"

"கொன்னீங்க? ஆறு அந்த தம்பன்
பாருண்டு அப்போ சொல்லியோ?"

"சொன்ன உனக்குத் தெரியுமா? அது
அவையில்கொண்டு தின்கிறேன்."

"நீங்க சொல்லியிருக்கணும்."

"சரி: இவ்விடம் ஊர் போர் விவாதத்தோடு
சொல்றோம்; போதுமா?" என்று ராகவன்
குறும்பாகச் சிரித்தபடி.

சீதாவின் முடித்தில் இருந்த கடுமை
நிறிதும் குறையவில்லை. "நீங்க ஏன் அந்த
ஆள் கிட்டே போய்க் கூடப் வாங்கினீங்க?
உங்களுக்கு வேற இடமே கிடைக்கையா?"
என்று அதே சேறலும் வினவினான் அவன்.

"வேற இடம் இல்லாமத்தான் அவன்
கிட்ட வாங்கினான்; அதனும் என்னவாம்?"
என்று சொல்லி மீண்டும் சிரித்தான் ராகவன்.

"அவளானம். சாக் தெவையனு தான்
கிட்டேயும் போய்க் கூட ஏத்திட வேண்டியது
தானா? என் கிட்டே ஒரு வார்த்தை சொன்னி
யிருந்தா கழித்துச் சரட்டையாக்கம் கழி
திக் கொடுத்திருப்பேன் அடகு வச்சேன்."

ராகவனின் முகம் கொள்கச் சிவந்தது.
"நடத்துபான் காசியத்தை இன்னதற்குத்
இயரென தின்கத்துக் கொண்டு இவன் ஏன்
இப்படி அரித்தயினானாம் கேள்வி கேட்டுக்
கொண்டிருக்கிறான்?... இல்லை; அந்தத்
தோடுதான் கேட்கிறான்?" என் அக்காவுக்கு
அவ்வளவு பணம் கூட வரவாங்கிக் கேள்
வழித்து கிட்டேயே வந்து பொருளையாக்
இவ்வாறு ஆத்திரமடைந்து பேசுகிறானா?



குயூநாவல்

அம்மாதிரி என்னமுடையவனாக இருந்தால்
அதை அப்போதே வெளிக் காட்டி விடுக்க
லாமே? அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு
இடமே தன் கைப்படத் தடபுடலாகச்
செல்லச் செய்து தாத்தியை காரைக்கு ரயி
கேந்தி அனுப்பி வைத்தானே!" — சட்
டென்ற தன் தீயிர்த்த அவன். "ஆமா,
தான் யாடு கிட்டக் கூட வாங்கினேன் என்
கிறது உனக்குத் தெரியுமா? நீ பாறை நினைச்
கக்கிட்டு இப்படியெல்லாம் சிறிப் பாலறே?"
என்று பாதிக் கொழும்பும். பாதிக் சிரிப்பு
மாக.

"வாங்கினதுதான் வாங்கினீங்க; அவளை
ஏன் இங்கே விடு வந்த வரச் சொன்னீங்க?
ஆயின்செய் அவனுக்குக் கொடுக்க வேண்
டிய பணத்தை கிட்டேயிருக்கட்டு வத்
திருக்கக் கூடாதா?"

ராகவனுக்கு இப்போதுதான் விவரம்
ஒருவாறு விவரமாயது.

அசட்டுச் சிரிப்புடன். "தான் கொளியே
பொய்த்துத்தப்போ பட்டாயி இங்கே வத்
திருத்தாது சீதா? அவன் இவனைக்கு ஆயி
சக்கு வரவே. கூடி போட்டுட்டான். அவ
னோட கிட்டே விவாதமும்எனக்குத் தெரியாது.
அதனும் தானக்கு அவனை ஆயின் பார்த்துப்
பணத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டு வந்துட்
டென்" என்று ராகவன்.

"வந்தான்! கூடமே துப்பு சூரன் எடுத்
துக் கொடுத்து அனுப்பச்சேட்டேன்" என்று
சீதா ஆக்ரோஷம் திறைந்த குரலில் சொன்
னதைக் கேட்ட ராகவனுக்கு. "இவன்
பணத்தை அவன் கையில் கொடுத்திருப்பான்
அந்தத் முகத்தில் விசையெறித்து ஸரட்டி
வடித்திருப்பான்?" என்றே சத்தேகமாய்க்
கிட்டு. மெளனமாக அவனைப் பார்த்துக்
கொண்டிருந்தான் அவன்.

"இங்கே பாருங்க! அந்த மனுஷன் என்
கிட்டே வரவாங்க இனிக் காவெடுத்து எவக்கக்
கூடாது. கூடக் கொடுத்தவன் வரத்தான்
செய்வான்னு. அவனுக்கு இன்னும் பாக்கி
தினிறு துற ரூபானை இப்போது எடுத்துக்
கிட்டேயோவாக்கொடுத்துட்டு வாங்க.அதுக்கு
உங்களுக்குச் சக்தி இல்லைன்னு. நீங்க என்ன
பண்ணுவீங்கபோல எனக்குத் தெரியாது.
தான் சொன்னது சொன்னதுதான்."

விட்டுவிட்டு உன்னே போய்கிட்டான் சீதா.
வெவ் வெவ்வு கூட்கார்த்திருத்த ராகவ
னுக்கு எவ்வளவுதான் சித்திதரும் பார்த்தும்
அவனது கோபத்துக்கும் வெறுப்புக்கும் கார
ணமே புரியவில்லை.

இரவு அவனது கோபத்துக்கான கார
ணத்தை விவையிப்போது. நடந்த விவரத்தை
கவனிக்கும் சீதா.

அந்தக் கேட்ட ராகவனுக்கு உள்ளூர்
கொஞ்சம் ஆதிக்கியாகத்தான் இருந்தது.

பிறகு அதெல்லாம் ஒரு பெண்ணின் வாழ்க்கையில் நடக்கக் கூடிய விஷயமே என்று நெண்ணி அறியவந்ததாம். அத்துடன் தன்னைப்பற்றிக் கொண்டு அதேபோன்றதிகழ்ச்சி நடந்திருப்பதை நினைத்துப் பார்த்தபோது அந்நிதன் தன் மனைவிற்கும், இருந்த ஏற்றுமை அவளுக்கு ஆச்சரியத்தைத் தந்தது.

ஆகவே, தோளையழுததில் பெண் பார்க்க வந்தவன் பட்டாபேரமங்கலன். அவனது அழகில் மயங்கிய அவன் அவளை மணக்கத் தன் சம்மதத்தை உடனே தெரிவித்தும் விட்டான். பணக்காரரான அவனுடைய தந்தைவும், எளிய குடும்பத்துப் பெண்ணுவிடே என்று பாராமல் தன் மகளின் விருப்பப்படி அவளை மருமகனாக்கிக் கொள்ள முடிவு செய்தார். கல்யாணக் காரியங்கள் ஐரோசக நடக்க ஆரம்பித்தன. தோளின் தந்தை ஒரு பள்ளிக்கூட துணை ஆஸிரியர்தான் என்றுவும், விருதிய இலக்கங்களில் பங்கு பெற்றுப் பல திரைகள் செய்த விருத்தி தேச பக்தர், இலட்சியவாதி, நித்தியவாசன் என்று ஓட்டு மக்களால் போற்றுப் பெற்றவர் எனிக் கொள்ளும், அவர் தம் வேலையை தாஜிதாபாச செய்து விட்டு அப்போது நடத்த மாநில சட்ட மன்றத் தேர்தலில் வேட்டாளராக நின்றார், மகளின் திருமணக் காரியங்களில் முக்கியத்தோடு தேர்தல் பிரசார வேலைகளிலும் தீவிரமாக ஈடுபட்டார்.

அவரை எதிர்த்து நின்றுவர் பெரும் பணக்காரர், திமர் அரசியல்வாதியாகத் தேர்தலில் குதித்தவர். ஆனால் தோளின் தந்தைக்கே மக்களின் ஆதரவு திரண்டது. அவருக்குப் பிழைபட்டதே அந்தப் புது அரசியல் வாதி ஏதேனோ தீயது முயற்சியால் செய்து அனைத்து தேர்தல் களத்திலிருந்தே விரட்டியடித்து முயல்வார். அது முடிவானது என்று தெரிந்ததும் தனது கணினி அங்கீகரிக்காத ஒரு காரியத்தைச் செய்தார்.

பட்டாபேரம் தந்தையை வலியப் போய்ப் பார்த்தது தம் பெண்ணின் திறமை வர தட்டிக்கொண்டு அனைத்துக் கல்வித் துறை மாய்ச்சு செய்து திருவதாசு சொல்வார், வெள்ளம் பள்ளத்தை நோக்கித்தானே ஓடும்.

"இத்தியா வேண்டி நிற்பது திரைப்படம் ஆண்மக்களின் ஓராவிரம்பேயுமே செய்யும் இயக்கத்தையே. -கவாபி விஸைநாத்தர், -உங்கமென்கரைன்"



தோளின் தந்தையிடம் பட்டாபேரம் தந்தை தானே வார்த்தைகளில், "உங்களைப் பெண்ணை மகனுக்குப் பிடித்திருக்கிறது? ஆனால் அவனுடைய அம்மாவுக்குத்தான் பிடிக்கவில்லை; நான் என்ன செய்வாள்? வறுத்தப்பட்டாபேரம்" என்று நகுக்காகச் சொல்லியிருந்து அதே நுகர்ந்தத்தில் அந்தத் திடீர் அரசியல் வாதியில் பெண்ணைப் பட்டாபேரம் 'ஐரம், ஐரம்' என்று செய்து முடித்து விட்டார்.

பட்டாபேரம் அந்நிதன் பரம சத்தோஷம் தான். 'மரத்தில் மயலுந்தது மாமத மரம்' என்பது போல் அவன் தோளிடம் சண்டை பேரெழியம் பணத்தில் மனநிறைவு பெய்து. இந்த எதிர்பாராத அந்நிதனியால் மனம் கலங்கியபோன தோளின் தந்தை, கணினி தேர்தல் தேர்தல் பிரசார வேலைகளில் சரிவாகக் கவனம் செலுத்தாமல் விட்டு விட்டார். இதைத் தான் அந்தத் திடீர் அரசியல்வாதியும் எதிர்பார்த்திருந்தார்.

இளவதாம் தோ சொல்ல விவரங்கள். ஒரு பெண்ணால் மறுக்கக் கூடிய, அல்லது மணிக்கத் தக்க விஷயங்களா இவை? எனவேதான் அந்தப் பட்டாபேரம் போய்த் தன் கணவன் கடன் வாங்கியதும் கணவன் அங்கு விடுவாரவரச் செய்தும் விட்டானே என்று அவன் ஆத்திரமடைந்து நின்றான்.

அடுத்த மாத சம்பளத் தொகையையும் பட்டாபேரம் ஆபீசுக்கு வாங்கியது. அவனுக்குத் தரவேண்டிய பாக்டிப் பணத்தை விட்டில் கொண்டு போய்க் கொடுக்கப் புறப் பட்டு விட்டிருந்தான். ராகவன்

3

ஆங்காநகரை நாகவன் அடைந்தபோது, ஆறு மணிக்கு மேல் ஆடு விட்டது. அன்றையதினம் எல்லாம் மயங்கி மறந்திருந்தான் அவனுடைய தந்தை. தந்தைப் போட்டிருக்கின்றிருந்ததால் சற்று விவரமாகவும் இருக்கும்படி வரலாறு. தெரு விளக்குகள் கரியத் தொடங்கின.

தாவித்து தெருக்களைக் கொண்டு அந்தத் தெரு கால்களில் இருந்த வீடுகளில் பெரும் பாலைமலை நிலை பாணியில் மீச அழகாகக் கட்டப்பட்டிருந்தன. சில பழைய வீடுகளும் தெருக்களில்.

பிரசார சாலைகள் மெல்ல நடத்தலாறு அந்நிதன் மேற்கும் விழக்குமாகப் பித்த ஓங்கொரு தெருவிடே பெயரையும் பார்த்துக் கொண்டு சென்ற ராகவன் சட்டென்று நின்று.

குருநாதன் தெருவன்றுபோலித்த பெயர்க் கம்பம் அவன் கண்ணில் விட்டது. 'பட்டாபேரம் வீடு இந்தத் தெருவில்லையே இருக்குமோ? ஆயத்தூர கவாபி, குருநாதன் தெரு அல்லது குருசாமி தெரு - இவ்விரண்டில் ஏதோ ஒன்று என்றல்லவா கூறினார்?'

பதிலுமில்லை. பதிலுக்கு, உதவித்து... ராகவன் முகம் மகிழ்ந்தது. அந்த விட்டை எதிர்ப்புப் பார்த்தான். புதிதாகக் கட்டிய கொட்டை மாடிக்கு அது, சொம்பப்

பெரிசுமிகை; சிறிசுமிகை. ஆனால் மற்ற வீடுகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது அங்கே மிகக் காதாரணமாகவும் கவனிப்பாரற்றுக் கிடப்பது போலவும் தோற்றமளித்தது.

பணச் செழிப்புடன் டாம்பீசு வாழ்க்கைகளாகும் பட்டாசியின் வீடா இது? அவனுடைய வீட்டை எப்படிவெகுகாமோ கதவின் பக்கத்தில் கொண்டு வந்திருந்த ராகவனுக்கு இதைக் கண்டதும் விவப்புவிட்டுமயங்கி, ஏமாற்றமும் ஏற்பட்டது.

மெய்யாக உணரத்தக்க இரும்புக் 'கேட்'வைத் தெரிந்து கொண்டு வந்திருக்கிறான்.

"இது பட்டாசியோடுமேல் விடுவானா?" என்று தயக்கப் புண்பட்டவன் வினாக்கள் ராகவன்.

அவன் ஏதே இரும்புப் பார்த்த அந்த அம்மாம். "நீங்க வாரீ?" என்று கேட்காமல். "ஆமாம், உன்னை வாங்கி?" என்று இவனைக் கேட்டான். ஏனோ அவனுடைய கண்களில் மழித்தோயினி விளங்கியது.

அங்கும் பண்புமான் இவ்வரகைப் பார்ப்பதற்கு மேலும் ஆர்வமடைபவன்.

"அவரைப் பார்க்க வேணுமா? வெளியே போயிருக்காரோ! இப்ப வருகிறதேர்த்தான். ஐயோ, பத்து நிமிஷங்களிலே வந்துவிட்டார். சங்கோசப்பட ஒண்ணுமில்லை. கம்மா வந்து உட்காருங்க."

அவன் விட அதிக புயல்வந்தோடு கொண்டு வந்த அந்த அம்மான் துருக்கவிட்டுத் திறந்த கதவை வந்தான். திறந்து விட்டு உள்புறம் நிற்கும். "ஏ கமலா!" என்று செல்லக் குரல் கொடுத்தவாறு சென்றான்.

"கமலா பி சாப்பிடுங்க!"

இவ்வீடு குரலில் இவ்வாறு கூறிய அவன், குனிந்து, கோபுரின் கைப்பிடிமேல் தட்டை வைத்துவிட்டு நிமிர்ந்த அந்த கமலா ராகவனுடன் தன் பார்வையை உலர்ந்திருள். மறுகணம் அவன் கண்களில் மின்னிக்கொடி கருண்டாற போக அநிர்ச்சிவற்றப் பிணங்குச் சாய்ந்தான். அதே வேளத்தில் மீண்டும் நெம்பி நிமிர்ந்து, கழுத்தை நீட்டி அவனைப் பார்ப்பதன் நோக்கினான். அவனும் அவனைப் போன்றே அநிர்ச்சி படைத்தவனாய், ஓரடி பிணங்கு தகர்த்து நிறுதிருவதை விழித்தவாறு. "ஓ!... நீங்களா!..." என்று முன்னிக் கொண்டு அவ்விருவர் வீட்டுக்குத் திரும்பி உள்புறம் போய் விட்டான்.

அவனா இவன்! அந்தக்கமலா! வர இவன்!"

தன்னை யறிவாமலே தன் முகத்தில் சுருத்த மூடிமைய இடக் கையால் மூடி மறைத்துக் கொண்டு தன் குனிந்தால் ராகவன். அங்கு கட்டைநீட்டிக்கொண்டே அவனும் முடிபுவிட்டான். எழுந்து ஒடிவிடலாமா என்று ஒரு கணம் பரபரத்தான். ஆனால் எழுந்திருக்கவேண்டியவனா இரும்புக் கதவைத் தட்டி உட்கார்ந்துவிட்டாற் போல உணர்ந்தான். அவன் ஏறிய சுவர் தட்டையால் அமர்ந்திருப்பது மாதிரி அந்தச் சோபாவில் கிடந்து அப்படியும் இப்படியுமாக வெளித்தான்.



குருநாவல்

பகுதி 1 இத்தக் கமலா:-

ஓர் ஆணின் துவததால் தாங்கிக் கொள்ள முடியாத பேரவமானத்தை ராகவனுக்கு அளித்தது. அவனையும் அவனது குடும்பத்தாரையும் தன் குணியக் செய்த 'பெருமை' பெற்றவன் அவன்!

ஆம்; பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன் நடந்த சம்பவம் அது. ராகவனும் கமலாவும் பக்கத்துப் பக்கத்து வீடுகளில் குடியிருந்தவர்கள். பண வருஷங்களாகவே அவ்விரு குடும்பங்களும் தெருக்கிய நட்புக் கொண்டு உறவாடி வந்தன. கமலாவின் குடும்பம் சற்று வசதியானது. அவனுடைய தந்தைக்குக் கருங்கல் லுக்வி மொத்த விவசாயம்.

ராகவன் தன் கண்களில் படிப்பை மூடித் துக்கொண்டு சர்க்கார் உத்தியோகத்திலும் அமர்ந்தான். கமலா மெட்ரிசுலேஷன் இறந்த தேர்வில் தவறியதனால் மேற் கொண்டு படிப்பைத் தொடராமல் விட்டே தங்கிவிட்டான். இவ்விருவரும் தங்கள் ஒருவரோடு ஒன்றாகப் பழகி, சண்டையும் சமாதானமும் கிளைவாடி மிழிந்தவர்கள் தாம். சிறகு அவன் பேசிய மனுஷியானான். அவனும் வாய்ப்புதான். அதனால் அவர்களுது பாக்கி தெருக்கி இவ்வுயாசை குறைத்துப் போய்ற்று. கமலா கமலாவின் தெருவாசியை நினைத்து சன்னவிலோ, மொட்டை மாடியிலோ இருவரும் பார்க்க தெருப்போது இவ்வாசை ஒரு புன்னுயர்வு பூத்துக் கொள்வதோடு சரி.

ஒரு வயதின் அவனுடன் கோர்த்து விளையாடி மிழிந்ததை வெல்லாம் கண்களில் படிப்புப் படித்த காலத்தில் மறந்துவிட்டு வாய்ப்புக் கிடைப்பதால் அவன் ஆனபோது, அவனும் அவனைப் போல் பருவக் குழியால் வளர்ந்து தீவிரதால் முன்ன மாநிலி கட்டுக் காலவியற்றிப் பேசிப் பழக வாய்ப்பற்றுப் போன தீவிரம். எப்போதாவது அப்போது மாகத் தெருவாசியோ, திறந்த கண்களிலோ, மொட்டை மாடியிலோ அவனைப் பார்க்கத் தேர்ந்த கமலா, அவனது பருவ மகாசிகிக்குப் பிறகு அவனிடம் இவ்விளையாட்டைத் துவிர்த்துவிட்டுத் - அவனைப் போல்த வரையில் அத்தமம் பெருமை - அந்தக் கதல் பார்வையை அவன் அவன் மீது விடுகதை யோடீய ராகவன் மகன் கண்கண்டது. ராகவன் தீவிரவாசை தம்பிதான், கமலா தன்னை தீவிர பூர்வமாகக் காதலிக்கிறான் என்று.

அவ்வாறு தம்பிப்படி அவனைக் கட்டாயப் படுத்தியது அவனிடம் கொழுந்திருந்த அபரிமிதமான அழகு.

இவ்வாறான அவனுடைய இயற்கையான கமலாப்படி அந்த விஷயத்தை - அவன் தன்

தேவதேவ அமரந்த மறு வகுடம் அகல
ஐந்தவ அகலாண் விதயமாய் விட்டதும்
பெசு அடிபட ஆரம்பித்தது. இதனால்
தருணம் என்று மேல்கத்த தன் தாயிடம்
"பக்கத்து வீட்டுக் கமலாங்குப பண்ணி
ஸாகம் குழப்பமாண்டு நுலத்தி செய்து
பாரேன்மா!" என்றும் ஒரு பொருக்காக, இந்த
"போசகி" தாய்சிறு மட்டுமேயும். தந்தை

“நீங்கள் தடுத்த பட்டங்கள் எல்லாம் இப்போது விளையவே தடுக்கிறதே! ஏன் சார்?”

“எனக்கு தப்பித் தூரம் தடுப்பவர் மோசம். இப்படிப் பிண்ணிப் பாடுவது தண்டம். மெக்கப் போடுவார் பிரதோகன்தின்னு. சாட்சரக் கல்லாம் எல்லாம் கற்றுத்தட்டினார்... ஸார் இல்லாத ஜாதிக்கு நீங்கள் செய்யுங்கள்!”



பார்த்து வளர்ந்த பெண். பேசும் பழுவை மனிதர்கள், பக்கத்து வீடு - என்ருதுப அததற்கு ஒரு வழி முறை உண்டல்லவா? 'எனக்குப் பூரண சம்மதம், இருந்தாலும் அலுவலும் ஒரு வார்த்தை கேட்டுடைய நல்ல தென்று நினைக்கிறேன். அவள் சம்மதம்மனு அருந்த மாதமே கல்யாணத்தை முடிச்சிடு

இவள் எப்படி இருந்தாள்? இவளுக்கும் பட்டாபேட்டை என்ன உதவி? அவனுடைய அகைப்பாசை இருப்பாளோ? அல்ல மட்டுமல்லாமல் இந்த அரசியல்வாதியை மகன் என்பதற்குத் தெரிந்த விஷயமாகத்திரைப் பின்னால் இந்த வீட்டில் இவள் வந்திருக்கக் கூடுமா?



குருநாவல்

இடிமும் மிதவானதாக மழை சொட்ட ஆரம்பித்து விட்டதை எண்ண வழிபேய் பார்த்துக்கொண்டு பிரமை பிடித்தவன் மாநிலி உட்கார்த்திருத்த ராகவன். "எங்கே உங்களுக்கு அடைபாளம் தெரியுமா?" என்ற இனிய மென்சூரல் சொட்டுச் சட்டென்று திரும்பினால் கமலாதான் அவ்வளவிலிருந்து வந்து ஒரு புறமாக மூங்கி நின்று கொண்டு குத்தான் அவளது இடிச்சொல்லை எப்படி மறக்க முடியும்? - அவன் பதில் பேசவில்லை.

"பாவம், உங்களை வேறு நேரம் காக்க வைக்கட்டோம் இல்லவா!"
"அதற்கென்ன, பட்டாபிசே!" என்ற ராகவன், கரகரத்த குரலில். "பட்டாபிசே இன்னும் நேரமாகுமோ?"
"இந்தேரத்துக்கு அவர் வந்துட்டிருக்க வேண்டும்."

"சுருட்டிசே போயிருக்கிறாரா இல்லை, காரியா!"

அவன் அவளை விவரிப்பாடு தலைவயிர் சாய்த்துப் பார்த்துவிட்டுப் பதிலையும் சொல்லாமல் குறுகலை புரிந்தான்.

சற்று நேர அமைதிக்குப் பின், சுரத்த தலைவயிர் துண்டாகக் கொண்டு உடத்து அளவுக்கு வந்த பெரியவர், "ஓ...இவர்களுக்கு ரொம்பச் சந்தோஷம்!" என்று ராகவனைப் பார்த்து ஒரு வண்டிச் சிப்பிச் சிந்தித்துவிட்டு அங்கு நிற்காமல் உள்பேய் போய் விட்டார்.

அவர் போன பின் சற்றே காமதமாக வந்த கமலா தலக்கத்துடன் ராகவனை ஓரக் கண்ணால் பார்த்தவாறு கலரோரம் நின்று, திகைப்பும் குழப்பமுமாகத் தனித்துக் கொண்டு உட்கார்த்திருத்த ராகவன் மெல்ல நிமிர்ந்து கமலாவைப் பார்த்து, "இவர்... இவர்... பட்டாபிராமஜெட அப்பாஸா?" என்று குழறிச் செட்டான்.

"அப்பாவும் இல்லை, தாத்தாவும் இல்லை! இவர்களைப் பட்டாபி இவரைப் பார்த்துத் தானே வந்தீங்க!"

"எங் ஆயில் தன்னைப் பட்டாபிராமனின் வீடு அல்ல இது. தெருப் பெயர் குழப்பத்தில் வேறு வாரீரா இருவரின் வீட்டிலே வந்து நுழைந்து விட்டிருக்கிறேன். அந்தப் பட்டாபிசே வீடு இதை பகுதியில் வேறு தெருவில் இருக்கலாம். ஆனால் துறவியிட வசமாக இந்த வீட்டின் நம்பமும் பறினாத்து. இதில் குடியிருப்பவரின் பெயரும் பட்டாபிசே என்று அமைத்து விட்டனவோ! என்ன மோசமான ஒழிவுமே! இந்தத் தர்மசங்கடத்திலிருந்து எப்படித் தப்பிச் செல்லது? இவ்விட்டாபிசே - குழிப்பாக இந்தக் கமலாவிடம் - என்ன மோதலாம் கொல்லிவிட்டு வெளி யேறுவது?"

குற்றம் சொல்லிவிட்ட சிறு குழந்தையைப் போய் திருதிருவென விழித்துக் கொண்டு நின்று ராகவன் அருகே வந்தார் சிறித்கவாறு அவனைப் பார்த்து, "உங்களுக்குக் கமலா ரொம்பச் சிரமம் கொடுத்து விட்டேன்... மன்னிக்கணும். நான்... நான்... தேடி வந்தது இந்தப் பட்டாபிசேய் அவ்வ. இவரை எங்குக் தெரியவும் தெரியாது. விளாசும்

தவறுதலா இங்கே வந்துட்டேவதே இப்பத் தான் புரியது!" என்றான் தனித்திருநிலில். விவரிப்பான் அவளை வந்துப் பார்த்தான் கமலா, பிறகு மத்தகாசச் சிரிப்புடன் சற்றே முன்வந்து, "நல்லா நடிக்கிறீங்கனோ! பிர மாதமான நடிப்பு!" என்றான் கெளரவமாக. "ஆஹ் ஒரு விஷயம் நீங்க அமெரிக்கா நடிச்சா யிருக்கலாம். நாடுக்கு தொழில் நடிச்சா, இன்னிக்கு இல்லாவிட்டாலும் தானியெர் மதுரானோ பேசிய நட்சத்திரமாக ஜோலிக் கப் போகிறவன். சந்தேகமிருந்தா, அநோ அந்தப் பட்டங்களைப் பாருங்க."

நினைத்திருந்த திரும்பிய ராகவன் எதிர்த் கைரில் மாட்டித் தொங்கிய சினிமாப் போட்டோ பட்டங்களைப் பரபரப்பில் நோக்கினான். அவனுக்கு ஒரே ஆச்சரியமாகி விட்டது. அவன் கொன்னது உண்மையாம். ஏனோ ஒரு திரைப் படத்தில் குருப் டான்ஸ் ஆடும் ஏழெட்டுப் பெண்களோடு இந்தக் கமலாவும் இருக்கியாகக் காட்டி யளித்தான். "இந்த வீட்டிலே இருக்கிற என் மாமா பட்டாபிசேயை உங்களுக்குத் தெரியாதுவதற்கு வேறுமாதிரி ஒப்புத்துக்கிறேன் ஆனால் அவரைப் பார்த்த வரம்பென்று நீங்க சொன்னதை மட்டும் நான் நம்ப மாட்டேன். வேறு வாரீராவாதுமாதும் கேள்விப்பட்டு - அவரோட பெணரையும் தெரிஞ்சுக்கிட்டு - வந்திருப்பீங்க. வந்தப்புறம் இங்கே எங்கே எதிர்பாராத விதமாகச் சந்திக்க நேரித்ததையும் பயந்து எழுத்துருடப்பார்க்கிறீங்க, அப்படித்தானே?"

ராகவனுக்கு ஒரே குழப்பமாகிவிட்டது. அவனுடைய செஞ்ச அவனும் புரிந்து கொள்ளவும் முடியவில்லை. இந்த வீட்டில் இருக்கும் அந்தப் பெரியவர் பட்டாபிசே வரை அந்தத் தனதில் பிரபலமானவரா? அல்லாருளால் அவர் யார்? - அவருடைய தொழி வேண்டுமே!

ஒரு அமைதி நினைப்பிட்டு, "இல்லை கமலா! நிஜமாகவே எங்கு அவரைத் தெரியாது!" என்றான் அவன் கரகரத்த குரலில்.

அவன் சொன்னதை நம்பாதவன் போய் குழப்பமாகச் சிரித்த கமலா "அதற்கென்ன, பரவாயில்லை! எங்கே உங்களுக்குத் தெரியுது இல்லவா? எங்கோ, எங்கோ தேடி வந்ததாகவும் நினைக்கக்கூடும் கொஞ்சநேரம் உட்காருங்க!" என்றான் கனியும் பாசமுமாக.

ராகவனின் கால்கள் ஏனோ தொய்த்த துவண்டன. நினைத் தகையதற்கைப் போய் அப்படியே சோபாவில் மடித்து உட்கார்த்து விட்டான்.

"பலகாரம்நான் சாப்பிடப் பிடிக்கலை. காப்பியாக்கம் குடிக்கக் கூடாதா? இத்தான்!" என்று கொஞ்சமாகக் கூறிய கமலா காப்பித் தண்ணீர் எடுத்துத் தானே ஆற்றி

அவன் கையால் கொடுத்தவாறு அதே கோபா
லில் எற்றுத் தள்ளி அமர்ந்து கொண்டான்.
ராவலனின் உடல் இவ்வளவு நடுங்கியது.
அதை மறைப்பதற்காக "இப்போது சூர்
ஆரம்பிக்கப்பட்டதே! தன் மனமுதான்" என்று
முண்டிய அவன் கால்பிணைப் பருவவாங்கு

“இப்போ நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள் என்று
கிறதை நான் சொல்லட்டுமா?” என்று
கேட்டுவிட்டுத் தனது வானிப்பாண உடம்பில்
ஒர் அழகுக் கோணத்தில் தெளித்து ஒய்யார
மாகப் போபாணில் சாப்பிடுதான் கமலா.

“ஆமா; அன்னிக்கு நான் நினைச்சிருந்த அந்தப் கப்பத்திலுக்காரத்தனமான அய்யி ஜாப்புகளை இப்போ நினைச்சாலும் எனக்கு லாய் வீட்டு ‘ஜென்ஸ்’ அழகுறும் போல இருக்கு. கடந்த ஸூத் கருணாகனா அந்த எண்ணி பெண்ணி நான் அழாத நாளே இல்லை.” கமலாஜிங் கண்கள் திடீரெனக் கலங்கிப் பணித்தன. தனக்குத் தானே பேசிக் கொள்கிறவன் போல தனித்த தொனி யில் மேலும் சொன்னான் அவன்:

அழகுக்கு ஒரு வரையறை இடவாது. உலகத்தில் இருக்கிற எல்லாமே அழகுதான். ஆனால் இது எல்லாருக்கும் தெரியாததில்லை.

[illegible]

গুরুত্বপূর্ণ বিষয়

சென்ற வருடம் சாலண்டரை இந்த வருடம் சாலண்டர் என மாற்றி வருபவர்.

உதாஹரணம் : உதாஹரணம் :

முன் இப்படி என்று ஒத்துக்கொள்பவர,
-தொண்டி சேனாபதி





இப்படிச் சொல்லி திறத்திய சமசு தனது துறை உணர்ச்சிகளை உதறி வெளியுறியவன் போல் உற்சாகத்துடன் திரிந்து "ஓ... அந்த யோகம் என்னுடைய வராமல் போகாது; சிக்கிரம் வந்தே தீரும்!" என்றும் கவலையெனச் சொல்லிக் கொண்டே...

ராகவனுக்கு அவனுடைய வாழ்க்கை நிலை ஒருவாறு புரிந்து விட்டது. அதனால் அவன் மனத்திலே நில வக்கிரமான உணர்ச்சிகள் மூண்டெழுந்தன. தன்னை ஒரு காலத்தில் அடைந்திருந்திருந்திருந்தும் அவன் வாழ்ந்திருந்த உன்னதவெள்ளத்திற்குமே சேர்ந்து இப்போது அவனைப் பழிவாங்கிவிட்ட வேண்டும் என்ற துடிப்பு அவனின் மனவலப்படுத்தப்பட்ட தன் பௌருஷத்தைக் கொண்டே அவனைக் கெவலப்படுத்திக் கொண்டே வெள்ளத்தின் மூலமான வெட்டை!

வெளியே இடியும் மின்னலுமாக மறை பொழிந்து கனல்கள் கொண்டிருந்தது.

"மறைச் சாரல் இங்கே. உன்னை வாரூக்கன்!"

தன் உடம்பை ஒரு சிலிர்ப்புச் சீக்கரத்துக் கொண்டு எழுந்த ராகவன், எதிர்த்தான் வரப்பட்டவன் போல் அவனைப் பின்பு தொடர்ந்து சென்றான்.

இடியும் மின்னலுமாகச் சாடியப் பொழிந்து கொண்டிருந்தது மறை.

தெருவில் இருமருங்கிலும் இருந்த அழகுறான வீடுகளில் பார்த்துக் கொண்டே நடந்த ராகவன், பின்னால் மூங்கட்டி ஒன்று வரும் தெருக்கோட்டுக்குத் திரும்பிவிட்டான்.

சந்தேசம்கூட; மறைக் கோட்டு அணித் திரும்பப் பட்டாபிரதன் அந்த மூங்கட்டிச் செல்லமாக வந்து ஓர் அழகிய பங்களைவிடும் நுழைந்தான்.

அவனின் கண்டதும் ராகவனின் உடம்பை ஒரு குறுக்குத் குறுங்கிவது. பக்கத்தில் இருந்த மரத்தடியில் போய் தின்றுகொண்டு அந்தப் பங்களைவையே வெறித்துப் பார்த்தான்.

'இந்த நேரத்தில் அவன் எங்கே சென்றிருக்கான்? உன் கருத்துக்கள் என் வீட்டுக்குப் போயிருப்பானே?"

அவசரமாக நேரில் கை விட்டுத் துறாவினான். பட்டாபிரதன் கொடுப்பதற்காகத் தனியே எடுத்த கைக்குத்த நாறு குழாயின் இப்போது ஈழ்பது நயந்துதான் இருந்தது.

தவிர்ந்து கொண்டு தின்ற அவன் ஏதோ தீர்மானத்துக்கு வந்தவனுடைய அங்குத்து விளரந்து நடக்கவானான்.

பட்டாபிரதன் வீட்டுக்குவந்தான் மணி பத்து அடித்தபோது ராகவன் கை விட்டு வானிலே வந்து சேர்ந்தான் கிளப்புகூட தின்று.

மெல்லப் படிவின் எந்த கதவைத் தட்டு வந்தால் வானெழுத்து அந்த சமயம், சிறு வந்து கதவைத் திறந்தான். கைவளின் பேச்சுக் குரல் கேட்டு அவன் எழுந்து வந்திருக்க வேண்டும்.

"என்னவென்று?" "திரும்பிவருக வேண்டி."

"சொல்லு... எங்கே..." என்று அப்போதுதான் தன் உடம்பைப் பார்ப்பவன் போல் குனிந்து பார்த்துக் கொண்ட ராகவன், "ஓ... இது?... இது... எவ்வென்று"

ஒரு மூட்டைப் பையனைக் கை மண் தெரியாமல் ஒட்டிக்கிடந்து போனபோது சேறு விளையடிக்கட்டது. "என்று சலிப்புடன் கூறி மெய்யச் சேர்த்தான். உன்னதமிருந்த பையனைச் சிலை மறைப்பதற்காகச் சேர்த்த போலிச் சேர்த்தான்.

"உட்கொண்டே போய்..."

அதிகாரிகள் திரும்பிச் சேதாவைப் பார்த்த ராகவன் எட்டென்று பார்வைவந்த தாழ்த்திக் கொண்டு, சோம்பும் உயரம் எடுத்த பையன் பாதத்தில் கை: தான் குனிந்திருக்கிறேன்" என்றான்.

"மறைவிலும் கூற்றிலுமாக வந்திருக்கிறீர்களே! இப்போது பிள்ளைத் தண்ணீர் போல் குனிந்த உடம்புக்கு ஆறுமா? வேறும் காண்பது? வெந்தீர்ச்சி குனிந்திருக்கிறேன்."

"பரவாயில்லை!" என்று ஓரே வார்த்தையின் பற்கள் சொல்லிவிட்டு நேரே குனிவ் வந்திருப்ப போல் கதவைத் தாழ்த்திக் கொண்டான் ராகவன்.

அவனையே இதமாகப் பார்த்துக் கொண்டு படுத்ததோ? எப்போது போய் இப்படி உடம்பை அடைத்துக்கொண்டு இவ்வளவு நேரம் கழிச்சு விட்டிருக்கிறான்?" என்று பரிசும் சிதும்பது மான குரலின் விசாரத்தோர்.

ராகவனுக்கு எட்டென்று எச்சரிக்கப் பற்றிக் கொண்டு வந்தது. "போன மாதம் இதை தெரிவித்துச் சேய்த் ஆர்ப்பாட்டத்தை வெளியும் மறந்துட்டியா?" என்று சொல்லி வந்தான். உடனே தன் மெய்க்கொளியில் உணர்ச்சி வலப்பட்டு அவமரியாதையாகப் பேசிக்கொண்டு நிறகு அதனால் கனது உத்தி போகத்துக்கு ஏதென்று மறு தெரிந்துகொள்கின்ற அந்தக் கை குனிவின் போல் அவனைப் பம்பு பிராத்தியொரு புர்த்துக் கையால் புண்படும் பூத்தவாறு "அந்தப் பட்டாபிரதனுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பங்களைக் கொடுக்கிறதற்காக ஆயிரம் சிறுத்து அப்படியே அவனோடு விட்டுக்குப் போயிருந்தேன்" என்று தணிந்த குரலில் கூறினான்.

"நானும் அப்படித்தான் நினைக்கேன்" என்று சேர். "ஆனால், நீங்கள் போனபோது அங்கு விட்டிருந்திருக்க மாட்டாரே!"

"போன மாதம் போல் சம்பந்தம் தீர்மான இன்னிக்கும் அவன் ஆயிரத்துவரையே, உடம்பு போட்டுட்டான். அதனால்தான் அவனை விட்டிருக்கிற பார்த்துப் போனேன். அந்தப் பாதியில் போனவனோடு விட்டால் உன்னத பிடிக்கப் பிரம்மப் பிரவந்தமானி விட்டது. மூக்காமணி நேரத்துக்கு மேலே உத்தி அனைத்துப்பதும் எப்படியோ ஒரு துணுக்கம் உண்டு பிடிச்சேன். அந்த மூக்கால் மணி நேரத் தாமதத்தை அங்குப்போறாக்க முடியாது. இங்கே ஒரு வந்திருக்கிறேன்"

என்று மெய்யுட்பட அஸ்திபுரமாகச் சொன்
னார் ராகவன்.

"ஆயர் இங்கே வந்தப்போ எட்டரை
மணிக்கு மேல் இருக்குமே?"

"எனக்குப் பப், எங்காவும் ஊரைச் சே
றிட்டுப் போகிற வழியில் இப்படி வந்திருப்
பாள்."

"அவ்வளவு நேரமும் அவரோட விட்டி
யேயே காத்திருக்கிறீர்களா?"

"யெது விதி?"

கிட்டும் இறுபொழுது மெனமாயிருந்த
தோ, "அவருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய
பணத்தைக் கொடுத்திடங்கள் இல்லையா?"

என்று மெய்யை ருசில் வினவினான்.

அவருக்கு உடனே பதில் சொல்வதே தோன்
ருமல் ஒரு கணம் திகில்த் தின்று ராகவன்,
"ஊம்! கொடுக்கா விட்டால் விடுவானா?
அந்தராத்ரிசியானதும் ஓடி வந்து கதவைத்
தட்டிக் கேட்பாரே. அந்தப் பவல்!" என்
ருன் எரிச்சலுடன்.

தீயமதிபாகம் பெருமூச்சு விட்ட தோ,
"நீங்க அவரைப் பார்த்தப்போ இங்கே
வந்து போன தவணை உங்கிட்ட சொல்வ
னோ?" என்று மெய்யைச் சிரித்துக் கேட்டான்.

ராகவன் மறுபடியும் விழித்தான். பட்
டாபிக்குப் பணம் கொடுத்து விட்டதா
மாதலில் ஒரு போய் சொல்லி வரிக் கிட்டது.
இப்போது அந்தப் போய்வை மெய்யாக்க
இன்னொரு போய்யின் துணை வேண்டுமோ!
சில விதாடி திண்ணைக்குப் பின் "பம்!
வெட்டிப் பேச்சுக்கெல்லாம் நான் இடம்
வெச்சுகிறதில்லை. அவரைப் பார்த்ததுமே
பணத்தை எடுத்து விடுவியாத ருணையாகக்
கொடுத்துட்டு விடுகிறவென்று வந்துட்டேன்.
விடு போய்ச் சேரலும்கூட நான் வரவில்லை!"
என்னுள் அவஸ்தியமாக, "அந்தச் சில்
லுண்டிப் பயலும் இங்கே வந்ததா என்
கிட்டே ஒண்ணுமே சொல்லலியே?"
ஒரு பெரிய இக்கட்டான நினைமையை
மிகவும் சாதுரியமாகச் சமாளித்து விட்டது

"என்ன ஒப்பந்தப்படிதான் நீயும்
உன் மனைவியும் என்னைப் போடுவீர்
களை?" -அவன்
"ஆமாம்! வரஞ்ச் என்னைவிலை நான்
ஜெயிப்பேன், எனக் என்னைவிலை அவன்
ஜெயிப்பான். இதுதான் ஒப்பந்தம்!"
-இவன்
"பெயர்?"



போன்ற மெய்ச்செய்யுடல் தனக்குத் தானே
சிரித்துக் கொண்ட ராகவன் தனது ஜெயி
யிவிருந்து பணத்தை அப்படியே எடுத்துச்
சேவாவிடம் கொடுத்தான்.

பணத்தை ஒரு முறை திரைமுகம் எண்ணி
ருள் தோ, அத்துடன் தான் போட்டிருந்த
கைக்கையும் மணத்துக்குள்ளாவே மறு
முறை சரிபார்த்தான். எப்படிப் பார்த்தா
தும் கும்பது ரூபாய் அதிகமாகவே தின்றது.
உள்ளார்த்த மெய்ச்செய்யுடல் குறம்புப்
புன்னகை கித்தவாறு எணவரை ரூக் என்
னும் பார்த்த அவன், "இந்த மாதச் சம்பளத்
திலே வீரவிட்டைப் பின்படுக்கும் மந்திர
கருக்கும் பிடிக்க வேண்டியபத சரிபா
தானே பிடிச்சாங்க?" என்று கேட்டான்.

"ஆமா."

"பேர்னே. என்விட்ட நீங்க கொடுத்த
பணத்தில் கும்பது ரூபாய் அதிகமிருக்கே!
சம்பளம். அவ்வளவு எதிராசகம் கூடுதலாகி
விருக்குதா?"

நறுக்கென்று உதட்டைக் கடித்துக்கொண்
டான் ராகவன்.

"ஓ... அந்த கும்பது ரூபாயா...? அதை
இப்படிச் சொடு!" என்று அவசரமாக வரங்கி
ஜெயிவிலை வைத்துக் கொண்டு அசட்டுச் சிரிப்
புடன் மேலும் சொன்னான்: "என்னோட
தம்பர்மாமப்பலம் கலாயி இருக்கிறோடு, அவ
ரும் பட்டாபிவிட்ட கைமார்த்தா கும்பது
ரூபாய்க்கிவிருந்தாராம். அந்தப் பணத்தை
அவன் விட்டக்கொடுக்கச் சொல்லி என்விட்ட
கொடுத்தார். நான் அதைக் கொடுக்க
மறந்துட்டேன். நான்கு ரூபாய் ஆயிசில்
பார்த்துக் கொடுத்துட்டேன்."

சேலும் சைதியுமான ஒரு பாதாளக்
குழியில் குப்புற விழுந்து தட்டுத்
தடுமாறி எழுந்தவன் போய் தனது உடம்பை
அப்படியும் இப்படியுமாக நெளித்து
முறுக்கினான். அவனைச் சுற்றி ஏதோ ஒரு
துர்க்கந்தம் வீசுவது மாதிரி முகத்தைச்
சுவித்தான். "அது சரி, தோ! பட்டாபி
இங்கே வந்து உன்விட்ட என்ன கேட்டான்?"
என்று வெகு அக்கறைவாக விசாரித்தான்.

"உங்கிட்டவே விருந்து இறங்கி வராத்
படியிலே ரொம்ப நேரம் தங்கி நின்றுக்
கிட்டிருந்தார். தான் கொஞ்சம் தாமதமாய்ப்
போய் 'என்ன' என்று கேட்டேன். 'மீட்டர்
ராகவனைப் பார்த்தேன்' ன்ருர். 'இவனுப் ஆயி
சிவிருந்து வரலெ'ன்னேன். 'நான் வந்த
தாச் சொல்லுங்க' என்று சொல்லிட்டுப் புறப்
படத் திரும்பினார். அப்போ மறை பிடிச்சக்
கிட்டது. 'மறைக்கு இப்படிச் சொஞ்சம்
வராத்ராவிலே ஒதுங்கி நிற்கலாமா' என்று
மென்று விழங்கிக்கிட்டுக் கேட்டார்.
தான் பதினெழுப் சொல்லாம் உன்னை வந்
துட்டேன். மறைவிலே நிற்கச் சங்கட்ட
ரைத் தள்ளிக்கிட்டு வந்து வராத்ராவில்
நிறுத்திட்டு அவரும் அப்பேயே நின்று.
தாலடி அகலமே உள்ள நம்ம வராத்ராத்,
மறைக்கும் உதவாது, வெய்யிலுக்கும் உத
வாதுகிறதற்காக நேரிஞ்ச விஷயமாகமோ!
மறைச் சாரங்கலே அவர் நின்றாக்கிட்டிருந்
தார். எனக்கே அதைப் பார்த்தப் பரிசுபயமா
விருந்தாச்சு. ரூபாய்க்கு இருபத்தைந்து

டாபி வந்தது. தன் தாயிடம் கேட்டது. அவள் பதிலளித்தாள். அப்பறம் மகழ்க்கு ஒதுக்கி நின்ற இடம், மகழ் கொஞ்சம் விட்ட துமே புறப்பட்டுப் போகும் அங்கணவையும் அன்று சீதா ராகவனிடம் சொன்ன அதே உதவியை - அப்படியே மட்டவென்று சொல்லிவிட்டான்.

ஒரேயே பெரிய துப்பதியும் புதியோக் கேஸ் விட்ட. ராகவனின் மூகம் தொக்கிப் போயிற்று.

செட்டம்பர் மாதம் இருபதாம் தேதி, அது அரை நிதி ஆண்டு முடிவடைதல் மாதமாகும். அந்தக் காலியாவயத்தில் வேலைகள் வெறு மூன்றுமாய் தடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தன. ஆனாலும் வழக்கப் போது பட்டாபி அன்று அரை நாள் விடி எடுத்துக் கொண்டு போய் விட்டிருந்தான்.

இந்த அதிர்ந்த ராகவனும் அங்கு இருப்புக் கொள்ள முடியவில்லை. அவனுக்குத் தர வேண்டிய கடன் தொகையைக் கேட்டும் எங்கிலும் தன் விட்டுக்குப் போயிருப்பானென்று எந்தெந்த உறுத்தியெனவே அவன் அவ்வாறு கவிப்படைந்தான்.

ராகவனுக்கு ஒரு குழந்தை என்னும் தொன்றியது.

'இந்தச் சமயம் நான் விட்டுக்கு வர மாட்டேன் - வர முடியாது - என்று அவர்க்கு இரண்டு பெருமே நினைத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். அப்படி என்னை விரிப்பாக்காத நேரத்தில் திடீரென்று போய் திடீராக அவர்களைக் கையும் கவையாகப் பிடித்து விடலாம்.'

அவனுடைய ஆத்திரத்தாலும் உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்பாலும் ராகவனுக்குத் தன் கிறி

தும் தெரிந்த வகியும் ஏற்பட்டதென்றாலோ உண்மையான. ஆனால் தன் சகாக்கள் பற்றிய பெரிக்கொக்கிற அளவுக்கு அப்படி பொருள் தும் பெரிய அபாயகரமான நிலைமையில்தான் இக்கி வகைபதை அப்போது நன்றாக உணர்ந்தான். ஆயினும் இதையே ஒரு சாகசமாகக் காட்டி இரண்டு மணி நேர விளையாட்டி கொண்டு போய்விடலாமென்று என்னு நோன்றியே, அவன் அதிக தலை சுற்றலாலும், தெரிந்த வகியாலும் அவதிகப்படுகிற மாதிரி வெறு சாமர்த்தியமாய் நடக்க ஆரம்பித்து விட்டான்!

மாய்ப்பைக் கவாடியும், ஆவத்தார் வொயியும் அவனைக் கைத்தாங்கலாகப் பிடித்து வெளியே அழைத்து வந்து ஆட்டோவில் ஏற்றி அனுப்பி வைத்தான்.

'இப்போது நான் திரும்ப பிரவேசமாய் என் விட்டுக்குப் போய், அங்கே சீதாவும் பட்டாபியும் தப்பிக்க ஈடுபடாமல் கையும் மெய்யு மாய்ப்பியுபட நேர்ந்து விட்டால் அப்பறம் என்ன செய்யுது?'

தான் விளையாட்டி போக ஒரு குறுக்குத் துறையில் நிமிர்ந்தால் ராகவன், காரணம். அந்த தெருவாறியில் ஒரு மூச்சுத்திவிட்ட போக்கு வரத்துக்கான போலீஸ் காரர்கள் 'நிறுத்து' சிகிச்சையைக் கொண்டு ஆட்டோ தாது வழக்கமான நிமிர் குறுக்கிடைச் சிந்தை.

அந்தச் சாலைவீல் எதிரச் சாலைவீலுக்கு ஒன்றாகப் பிசு ஒன்றாகக் கார்க்கும் பக்கமும் கார்க்கும் சாலை விட்டதிலும் கவப்புறமாக மெய்யு வந்து கொண்டிருக்க. அவற்றுக் கொட்டிய ஒரு கைக்கட்டும் வந்தது. அந்த கைக்கட்டைச் சேறுத்தி வந்தவன் பட்டாபி ராமன். அவனுக்குப் பிசுளும் அவனது நோய் அணைக்கவாது ஒரு அழியப் பெண்மணி உட்கார்த்திருந்தான். சந்தேகமில்லை; அவன் அவனுடைய மனைவிகளில்.

தன்னை அவன் கண்டுவிடாதபடி நன்றாக மறைத்துக்கொண்டு பிசுளும் அவர்களைப் பார்த்தால் ராகவன், அவனது கண்கள் அவனை மொத்தறிக்கி.

'இது என்ன வித்தை! பட்டாபி என் விட்டுக்குப் போனானோ; சீதாவைச் சந்திக்க வந்தான். அவன் தன் மனைவியோடு விளையாட்டும் போகவே அரை நாள் விடி எடுத்துக் கொண்டு போயிருக்கிறான் என்பதை இந்நேரம், நன்றாக ஒரு மெய்யாகக் காண நோர்ந்தும் இதற்காக நான் ஆறுதலோ மறிக்கியோ பிசுளியோ அடைமாய்க் அதிர்ச்சியும் தளர்ச்சியும் ஏமாற்றலும் அடைகிறேனே, ஏன்? தன்னைத்தானே ஒரு கோர கொருபத்தைக் கண்டு மிரட்டுவதற்குத்தான் அவன் ஆட்டோவைத் திறத்தி பணத்தைக் கொடுத்து அனுப்பிவிட்டு நடத்தான்.

பிசுளும் மூன்று மணி இருக்கும், எந்தெந்தெந்த வெயிலில் காடித் துவண்டு நடந்து கொண்டிருந்த ராகவன் தன் விடு தெருக்கிபதும் தயக்கி நின்று.

'இந்த வேலை கேட்ட வேலைகள் விட்டுக்குப் போனும் சீதா என்ன நிலைப்பாடு? கேள்விக்கு மேல் சென்றாலும் போட்டுத்

வெறுக்கையான நிபந்தனை

சமீபத்தில் குவாடியுமாவா தகரீம் நோன் இரன் துருதியிலே மகனின் பெர் கடத்தில் கொன்றுவிட்டான். அவனை கிறித்தவ ஒரு சிவனியோடு நிபந்தனையை விதித்தனர். அதுவது துருதியிலே நோன்புடோ 'தான் ஒரு முதலாளி வாக்கத்தில் கோநாவி' என்று பதிரங்கமாகக் செய்தித் தாளிக் அறிக்கை வெளியுமையு கொடுத்தார்கள். அதன்படியே செய்தித் தாளிக் விளம்பரம் வெளியிட்ட பின் அவர் மகன் கிறித்தவனாகார்!

— குகாரம் : நிபந்த

தகவல்: கிறிஸ்து சமீபமாக



தலைத்தெடுப்பான். அவற்றுக்கெல்லாம் என்ன சொல்விச் சமாளிப்பது?

வெகு நேர நடைக்குப் பின் கால்கள் சொர்ந்து பிம்பவழிபட்டதை உணர்ந்து சுற்று முற்றும் திரும்பிப் பார்த்தான். அவனுக்கு ஒரே ஆச்சரியமாகி விட்டது. காரணம், அவன் வந்து நின்று இடம், கடிகா நகரின் குருநாதன் தெரு! அதுவும் அந்தக் கமலா குடியிருத்த வீட்டின் எதிரில்!

மாலைப் போதில் பெரும் பருத் கரைந்து விட்டது. இன்னும் சற்று நேரத்தில் இருள் பூசத் தொடங்கிவிடும். ஒரளவு வெறித்தனமாகக் குறுகலுத்துடன் கமலாஜிய் வீட்டையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

'பாகம், அவன்களின் எய்வளவு நல்ல பெண் வாழ்க்கையைப் பற்றிச் சாயாகப் புரிந்து கொள்ள முடியாத இளம் பருவத்தில் செய்கிற தவறுகளாக - எனது கணவனில் இருக்கும் சுருத்தெலுள்ளபக் காட்டி என்னை பார்த்து கொள்ள நிறுத்திப் பிழைக்கா? - இப்போது அவள் எய்வளவு வறுமையில் கண்ணீர் வடிக்கிறாள்! அவளுடைய தலைநிதி இத்தனை பிராமணப் பதிவாங்கும் எவ்ளோ. ஆதலால் இவ்வளவு பயங்கர அதன் பாதுகாத்துக்கத் கணம் பட்ட நிலைமை தனக்கு நேரிற்: எவ்ளோ அவள் கவலுக்கட்க் கவரவுக்குக் கட்டாள்! அது எடுக்கவேண்டும் தெரிவித்திருந்தால் அந்தத் தவறுதான் செய்கிறார்களே! மாட்டார்கள்! நாளும் அவளும் திருமணம் செய்து கொண்டு வாழ்க்கையைத் தேன் கடன்கள் குடையாகக் காவத்துக் கொள்வார்களே! இப்போது புற அறியில் மயங்கிச் செய்த அரிதிற நிலையால் காலமெல்லாம் அவளது வாய்க்கைக்குக் குட்டிக்கவரானது எவ்வளவு. என்ன வாழ்க்கையும் பாகம் தராமல் விட்டது!'

"தரவேனா, மிஸ்டர் ராகவன்! என்ன, இந்த நேரத்தில் இங்கே வந்திருக்கிறேன்?" என்று கவலையான குரலில் கேட்டான் பட்டாபிராமன்.

ராகவனின் மனம் எரிந்தது. பதில் பேசவில்லை.

"என் சுகட்டர் பிளாஸ்டிக் கட்டைகளை உங்க வீட்டிலே கொண்டு போய் இறக்கிவிடுங்கள்?"

தோளில் மறுமுனையும் தரிசிப்பதற்கு இந்தக் குறுகியது-ஒரு நிமிஷம் அவன் கணவனின் அறை வெள்ளம் போல் கொதிப்படைந்த ராகவன் நங்கு ஒருவரது அடக்கிக்கொண்டு "தாங்கிப் பிழைக்கு அந்தச் சிமன் வேண்டாம்!" என்றான்.

பட்டாபிராமன் முகம் அவமானத்தால் கண்டித்தது. ராகவன் பஸ் ஏறிப் போகும் வரை அவனையே வெறித்துப்பார்த்துக்கொண்டிருந்தவன் ஒரு நேரத்தில் பெருமூச்சுடன் மெய்யுணர்ச்சியுடன் கிளம்பிச் செல்லும்.

அடுத்த மாதச் சம்பளத்துக்கு இன்னும் ஐந்து நாட்களே இருந்தன.

அன்று காலை ஆபீஸில் ராகவன் தன் வேலைகள் மும்முரமாக இருக்கபோது



பட்டாபிராமன் அவசரமாக வந்து: "மிஸ்டர் ராகவன் உங்க கிட்ட ஒரு துணை நிமிஷம் தயாரிப்போணும். கிட்டிக்குக்கிளம்பறதுப் பத்திக்கிறேன்!" என்று சொல்லி விட்டுப் போனான்.

வெகு நேரம் காத்திருந்தும் அவனைக் காணவில்லை. கடைவாசக ஒரு பிழைமீடும் விசாரித்தபோது: "அவர் முன்பே போய்விட்டார்!" என்று தகவல் கொடுத்தது.

ராகவன் அப்படியே மலைத்து நின்றான். 'என்ன இது! குறும்புத்தனம்! ஏதோ என்னைப் பேசப் போவதாகச் சொன்னவன் என்னை நானும் போய் விட்டிருக்கிறான்!' - ஆத்திரம், கோபம், நினைவு, அவமானம், ஏமாற்றம் எல்லாமாகச் செறிந்து அவனை நிலைநிறுத்தச் செய்து விட்டன.

மறுநாள் பட்டாபிராமன் ஆபீசுக்கு விடப் போட்டு விட்டான். ராகவனுக்கு இதுவும் மனத்தில் சுந்தை அரிப்பாகக் கிளையது. அன்று மாலை சிகரிமையாக விட்டுக்கூடப் போகப் பரந்தான். ஆனால் கோதையாகப் பன்னால் இடம் கொடுக்காமல் முக்கால் மணி நேரத்துக்கு மேல் திண்டாடிவிட்டு இருட்டிய பிறகு வீடு போய்ச் சேர்ந்தான்.

முகம், கை, கால்களை அவனிடக்கொண்டு கூடத்து அறைமேல் வந்து 'உம்' என்று உட்கார்ந்தான் ராகவன். காப்பி கொண்டு வந்து கொடுத்த தோ. அவன் பருகி முடிக்கும் வரைமேல் மெனமெனக் நின்றுகொண்டிருப்பது அவ்வளவுமே ஒரு தகவலைச் சொன்னது.

"ஓகோசும் முன்னாடி உங்க தம்பரைப் பட்டாபிராமன் உங்களைத் தேடிக்கிட்டு இங்கே வந்தார்..."

அவள் சொல்லி முடிப்பதற்குள் ராகவனுக்குக் குரோனக் கோபம் தலைக்கேறி விட்டது. சாவு நாற்காலியிலிருந்து திரும்பி நெம்பி, திரிந்து உட்கார்ந்த அவன்: "அந்த அறையிலே ராகவன் இங்கே எதுக்கு வந்தான்?" என்று வெறுத்த குரலில் கூறினான்.

தோ அவளை அடியறிவாக ஏறிட்டுப் பார்த்தான். பிறகு: "என்னைக் கேட்டா, எனக்கு என்னதெரியும்? அவர் கிட்டப்போய் அந்தக் கோதையி!" என்று சொல்லிக் கொண்டே அங்கிருந்து உள்வெ சென்று விட்டான்.

ராகவனுக்கு இப்போதுதான் ஒரு நிமிஷம் துக்கென்று மூச்சில் எதத்தது.

"ஓ... அவன் எடன் பாக்கியைக் கேட்க வந்திருப்பானோ!... அப்படியானால் தோவுக்கு என் குட்டு வெளிப்பட்டு விட்டிருக்கிறோம்!"

அன்று அந்தக் காரியாலயத்தில் 'தவரணம்' - உட்காட்சி' வழக்கம்போல நடைபெறும் நான்: அதாவது, முதல் தேதி, சம்பளத் தினம்.

எப்போதும் எப்போதும் உடையதும் திட்டுப் பணத்தை காங்கப் போகிறோம் என்று வெகு துடிப்போடு விதாடி விதாடி பாச என்னிக் கழித்துக் கொண்டிருந்தான் ராகவன். காரணம் பட்டாபேரில் அந்த தாறு குபாய் உடல் பணத்தை விட்டு வெறித்து விட வேண்டும் என்பதே.

ஆயிஸ் நேரம் முடிந்தது. அவசரமாக எழுந்து போய் வெளி ஊரின்ன்கூட தீவ்று கொண்டான் ராகவன். பட்டாபேரில் வந்ததும் "உங்களுக்குக்கூடதான் காத்துக்கிட்டிருக்கேன். இத்தான் நூறு ரூபாய்!" என்ற ஊறு பணத்தை எடுத்து அமர்த்தலாக நீட்டினான். "போக மாசமே கொடுத்திருப்பேன். எதிர்பாராத இழப்பு ஒண்ணு ஏறி பட்டுப் போச்சு. அதற்குத்தான் கணக்கம்."

"ஓ...பரவாயில்லை!" என்று சேரவை பட்டாபேரில் பணத்தை காங்கி நேரையில் போட்டுக் கொண்டான். "மிஸ்டர் ராகவன் என்னை அநிதா அந்த நோட்டீஸ் கூரை வகுநிறிச்சான்? காப்பி சாப்பிட்டு விட்டுப் போகலாம்!" என்றான்.

ராகவனுக்கு உள்ளூர் ஆத்திரம் குறுதியது. இருந்தாலும் வேண்டி வெறுப்பாக அங்குடன் நோட்டீஸுக்குச் சென்றான்.

ஒரு பெரிய நோட்டீஸில் இருவரும் மாடிப் பூங்காவிற்குச் சென்று அமர்ந்தனர்.

பட்டாபேரில் தடபுடல்தான் தெரியுமே! எல்லாம் கம்பெனம் பட்டாபேரிலே ஆர்டர் கொடுத்தே மகனனுய் திரப்பி விட்டான்.

"ஏன் மிஸ்டர் ராகவன்! என்னை பற்றி உங்க ஓய்ஸ் எப்படிச்சும் ஏதானும் உங்க கிட்டச் சொல்லி விடுக்காங்க?" என்று கேட்டான் தட்டுத் தடுமாறிய குரலில்.

ராகவனின் மூகம் கறத்துச் செந்தது. தங்குத தானே எச்சரித்துக் கொண்டிருவன் போய் மெல்லக் களைத்துக் கொண்ட அவன். "தானும். 'தினையச் சொல்லிவிடுக்கிறேன்' என்றவாறு அவனையே விழிப்பைக்காய் பார்த்தான்.

"அப்போதிலும். அந்நிரமக்காரன். பணத்திலிர் பிடிச்சவன். இருதயம் இன்னாதவன்—என்றெக்காய் பேசியிருப்பாங்க. இப்போது?" என்று கேட்டு மெல்லச் சிரித்த பட்டாபேரேமும் கூறினான்: "அந்தனை அச்சகவகைவும் தெதுக்கக்கூடிய தகுதி உள்ளவன்தான் தான்!... தான் மாத்திரமில்லை; என்னை அப்பாவும், என் மாமனாகும் அதுகையில் பத்து பேர வேண்டியவர்களே!"

அவனுடைய வாயிலிருந்து வந்த சொற்களில் ஒன்றுகூடத் தன் செவியை விட்டு தழுவிச் சென்றுவிடாதபடி மிகவும் கவனமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான் ராகவன்.

"எனது சொல்வதா? யாரார் தனியிலே விழிப்பை மருநிலிருக்கிறதோ அதுபடிதானே தடக்கும்? ஆனால் ஒன்று: உங்க ஓய்ஸ்போட தனியிற் நல்லாயிடு இருக்கிறிருக்கு. இல் வேறைய அவங்க என் மனைவியா இதுக் கருதுமே!"

இதுவரை நீக்கலத் தவிர விட்டுக்கொண்டிருந்த ராகவனின் நெஞ்சில் இப்போது இருமென் பனிக்கட்டி வெகுவறு விழுந்ததற் போல் சென்றே வந்ததது.

"எனக்கு இவ்வளவு காயமாய்த் தெரியாது. சீதா உங்க மனைவினு! போக மாசம் உடல் கருத்துக்காக உங்கனோட விட்டுக்குப் போனப்பத்தான் விஷயம் தெரிஞ்சது. தீதுமாதே தான் ரொம்பவும் சந்தோஷமடைஞ்சேன். ஆனால்..."

சட்டென்று பட்டாபேரில் குரல் இடறி வது. உடனே தொண்டைவைக் கமகப்படுத்திக்கொண்டு தொடர்ந்தான் அவன்:

"ஆமா, மிஸ்டர் ராகவன்! உங்க மனைவி தோஷத்து அவசரமோட அப்பாவுக்கு — தானும் என் அப்பாவும் ஆயிரம் திணை செல் திருக்கலாம்! அதுக்கெல்லாம் அய்யங்க என்னை வஞ்சம் தீர்த்துக் கொன்னவும், பழிவாங்கவும் வேண்டியதுதான். ஆனால் நானும் ஒரு மனுஷன்; எனக்கும் மனம் இருக்கு, மானம் இருக்கும்தான். மறந்துபோக மறந்து உட்கொட்டாது, என்னை ஒருதடவை இப்போ, நோட்டு தடவை இப்போ, மூன்று முறை அவங்க — அதாவது, உங்க ஓய்ஸ் — பார்த்த போதும். ஒரு புறவை விடக் வேண்டாமதிசு நடத்தியதைப் பின்பினைதையும் இப்போ நீனைக்காகக். என் இரத்தமே உனையகுப் போக இருக்கு."

பொய் வந்த ரோஷத்தை அடக்கிக் கொண்டிருவன் மாதிரி ஒரு புன்னகை புத்தனிட்டே மேலும், சொன்னுப் பட்டாபேரேமன்:

"வேளுங்க மிஸ்டர் ராகவன்! உங்க மனைவி என்னை நடத்தின விதம் பற்றி நிஜமாயே தான் பேசுமையிடறேன். அப்படித் தான் அவசர நடத்த வேணும்; அநிலே தப்ப இல்லை. ஒரு பெண் கிட்டே இத்தனை தன்மையுடைய ரோஷமும், கவகெளரவமும் விடும் இருக்கிறதைப் பார்த்து தான் ஆக் கெல்லப்பட்டுப் போனேன். ஒண்ணு, இதுவரை தான் பார்த்துப் பழமிய — என்னை மனைவி உட்பட — எத்தப் பெண் கிட்டேயும் அதுகளை இத்த அளவுக்குக் கண்டதில்லை. அது வேற விஷயம். இப்போ தான் சொல்வ வந்தது

காய் ஆட்டப் பெரியோ அகந்த அப்பயோ இவ்வளவு ஆடப்படுவது! -சஞ்சீவனம்





குறுநாவல்

என்றான். இவ்வளவு தன்மான், வீம்புச் சொகுசுக்குக் குணங்கொண்டு கொஞ்சம் மன்னிக்கிற தன்மையையும் அவங்க கைக்கொள்ளக்கூடாதாங்கிறதுதான். உங்களைப் பேசினால் மனக்குச்சு சித்தியை ஆறுதல் தேடிக்கொடுத்துத்தான் சில நாட்களுக்கு முன்பே உங்களை உங்க வீட்டிலும், பிறகு, ஆபீஸிலும் தனிபாச் சந்திக்க முயற்சி பண்ணினேன். அது சாத்தியப்படலே. இன்னிக்கு சந்தர்ப்பம் திடைச்சதுக்காகச் சந்தோஷப்பட்டுன்."

ராகவனுக்கு இப்போது எல்லாம் புசித்து விட்டது. இருவரும் வெளியே வந்து விடை பெற்றுப் பிரிந்தார்கள்.

சூரியன் நடந்துகொண்டிருந்த ராகவன் திருமென்று நின்று. இத்தனை நாட்களாகத் தன் தலைமீது ஏறிவிருந்த பெரிதொரு பாரையும் இப்போது அங்கிருந்து புரண்டு சரிந்து தெருளின் மேல் விழுந்து அழுத்திக் கொண்டது போல் இருந்தது அவனுக்கு.

தோளின் உருவம் ஒளி மயமாக அவனது கண்ணைப் பதிப்பது போல் ஒரு பிரமை! ஆனால், அவனுக்கு அவன் எங்கே நின்றுள்ளான் தெரியவில்லை; அவ்வளவு காணாத காரமான இருட்டு.

"நான் சொந்த தவற்தை - என் மனைவி தோஷுக்கு இழைத்த துரோகத்தை-இவியும் மலகக்காமல் அவனிடமே சொல்லி மன்னிப்புக் கேட்டு விடலாமா? அதனால் கிணவும் விளிந்தம்.."

தான் சொந்த குற்றத்துக்குத் தனக்குத் தானே தண்டனை விதித்துக்கொள்ள அவன் முடிவு செய்தான்.

அந்தத் தண்டனை? மரண தண்டனை!

ஆம்; அவன் சொத்துவிடத்தீர்மானித்தான். தோஷொரு இனி வாழ வேண்டுமானால் அவன் சாகத்தான் வேண்டும். சொந்தால் தான் அவனால் வாழ முடியும்.

"இறந்த பின் வாழலா? ஆமாம்; எனக்கு இனி இறந்த பின்பே வாழவு கிட்டும்!"

"ஆமாம்! வாசலியே யாரோ வந்திருக்காங்க!" என்று வெளியே எட்டிப் பார்த்து விட்டுச் சொன்னான் கோபு.

"அப்பாதான் வந்திருப்பாங்க! நான் போய்ப் பார்க்கிறேன்" என்றவாறு எழுந்து ஓட முற்பட்டான் ராமு.

அவன் பிடித்து இழுத்துப் பின்னால் திரும்பிவிட்டு வரத்தாவுக்குச் சென்றான் தோ.

அங்கே தோவுக்கு அறிமுகமில்லாத ஒரு பெரியவர் நின்றுருந்தார். ஆனால், அவனுடைய கணவனுக்குத் தெரிந்தவர்தாம்; கமலாவின் இப்போதைய மாமாவான பட்டாபிராமன் அவர்!

"ராகவன் சாரி இருக்காரா?"

"நீங்க யாரு?"

"அவரைப் பார்க்க வந்திருக்கேன்."

"நீங்க யாரு. என்ன காரியமா வந்தீர்கள் என்று சொன்னு. அவர் வந்ததும் சொல்றேன்" என்றான்.

மீண்டும் அந்தப் பெரியவர் சற்று நேரம் யோசித்துவிட்டு, "என் பேர் பட்டாபிராமன்.

நான் வந்துட்டுப் போனதா சொல்லுங்க" என்றவாறு பின்னால் திரும்பினார். "முடிஞ்சா அவரை எங்க விட்டுக்கு வரச் சொல்லுங்க!" புரிந்து கொள்வதற்கும் தெரிந்து கொள்வதற்கும் உள்ள அரித்த வேறுபாட்டைப் பற்றி ஒரு கணம் யோசித்துக் குழம்பிய தோ "சரி; சொல்விடுன்" என்றுவாறு சட்டென்று உன்னை திரும்பி வந்துவிட்டான்.

தோளின் மனக் குழப்பம் அதிக நேரம் நீடிக்கவில்லை. இரவு ஒன்பது மணிக்கு ராகவன் வீடு வந்து சேர்ந்தான்.

அவன்மிகவும் களைத்துக் காணப்பட்டான். ஆனால் முகத்தில் அமைதியும் தெளிவும் விரலிவிருந்தன. பல நினைவுகளுக்குப் பின் இன்று தோளவப் பார்த்து ஓர் இரகசை கித்தான்.

அவனுக்கு அது சந்திவி உட்கொண்டது போல் ஆயிற்று. இத்தனை நாட்களும் அவனது மனத்தில் குடிபொண்டிருந்த துயரமும் அந்த ஒரே நொடியில் போன இடம் தெரியாமல் மறைத்து போயின.

"சாப்பதிரம் ஏழு மணி வாக்கில் உங்களைப் பார்க்க...." என்று அவன் புன்னடை வுடன் பேச்சை ஆரம்பித்து முடிப்பதற்குள் சட்டென்று குறுக்கிட்டு "பட்டாபிராமன் வந்தானா? என்று அவசரமாகக் கேட்டான் ராகவன்.

"வந்தாளுமா?" என்று புன்னடைவும் விவப்புமாகத் திருப்பிக் கேட்டான் தோ. "அவரும் அப்போக்கியர்தானா?"

திடுமென்று விழித்துக் கொண்ட ராகவன் சற்று நிதானப்படுத்தி, "நீ உரையர் சொல்வியா தோ? என்னோட ஆபீஸ் நண்பன்-அதாவது, உன் குழம்பு எதிரி - பட்டாபிராமன் தானா?" என்றான் கண்களை இடுக்கிக் கொண்டான்.

"இன்னிக்குவந்த பட்டாபிராமன் வேறே! வயசாண்பரையிருந்தார். உங்களை நக்காத் தெரியுமாம். ஏதோ காகியமாய்ப் பார்க்க வந்தாராம். முடிஞ்சா, அவரோட விட்டுக்கு உங்களை வரச் சொல்லிட்டுப் போனார்."

சற்று முன் பழுத்துச் சிவந்து பயச்சரமாகக் காணப்பட்ட ராகவனின் முகம் இந்த ஒரே வினாடியில் சுவக் களை பெற்று வெளிநிர் சிறுத்தது.

"இன்று முதல் தெதி. எனக்குச் சம்பள தினம். போன மாசம் இதே தெதியிந்தான் கமலாவின் விட்டுக்குப் போனேன், அவள் அளித்த வாடகை இன்பத்துக்காக லும்பு ரூபாயை இழந்தேன். அந்த ரூபாயை அவன் மறக்கவில்லை போலும்! முதல் தெதியான இன்னும் என்னை எதிர்பார்த்திருப்பான். நான் வராமத் போகவே தன் "மாமா"வை என்

விட்டுக்கொடுத்துப் பிழைக்கிறது. அவளுக்குத் தான் எல்லாவும் துணிச்சல்!

தோ ஒருநாளைக்கு இரு முறை குளிக்கவும் பழக்கம் உடையவன். இத்தனை நாட்களும் இரவுச் சமையல் வேலைகள் முடிந்ததும், ஏழு அல்லது ஏழரை மணி வாக்கில் குளித்து விடுவான். இன்று நம் கணவன் எதிர்பார்த்துக்கொண்டு கைவியை ஆழ்ந்திருந்து விட்டதால் அந்தக் குளியிட்ட நேரம் தவறிய போயிற்று. எவ்வே இப்போது அவசரமாக எழுந்து குளிக்கப் போனான்.

இந்தச் சமயங்களில் அவளுக்கு மாற்றுடை எடுத்த தவப்பது ராகவனின் வேலை. இது ரோம்ப நாளைக் கடைபிடித்து வருகின்ற காலம்.

இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பே வெள்ளை நிறத்தில் சிறு சிறு பூப்போட்ட பிண்டிட்ட மாயில் புடவை ஒன்று பல தடவை கைவாக்குப் போய் வெள்ளை வெளேரென வெளுத்து விட்டிருந்தது. அதனால் தோ அதை உடுத்துவதில்லை. பெட்டிக்கு அடியில் போட்டு விட்டிருந்தான். அந்த 'வெள்ளை' புடவைகளை இப்போது ராகவன் தேடி எடுத்தான். அதற்குத் தோதான் ஒரு வெள்ளை ரோவியும் கிடைத்தது.

பத்தே நிமிடங்களில் குளித்து முடிந்த தோ, குளியல் அறையில் இருந்தவாறே "இந்த வெள்ளைப் புடவைவை நான் கட்டிக் கொண்டுவிடுகிறேன்!" என்று அசுபுடன் சிறு சிறுத்தான்.

"என்னவோ, கைக்குக் கிடைக்காத எடுத்தேன். இன்னிக்கு ஒரு நாள் உருத்திக் கொண்டுபோக!" என்று சாதாரணமாகப் பதிலிறுத்தான் ராகவன்.

அதற்கு மேல் மறுப்பு ஏதும் சொல்வதில் அவதூறு அளித்துக் கொண்டான் தோ. இரு வரும் சாப்பிட்டு முடித்தார்கள்.

நான்குமணிச் சென்று மாடாகச் சுழன்று விட்டு வேலைகள் செய்து விளம்பு; இத்தனை நாட்களும் கணவனின் பராமுகம் போக்குகளைக் கிளர்ந்திருந்த கைவியைப் பவமும் ஒத்தும் நீர்ந்த நிம்மதி. எவ்வே, அவன் சீக்கிரம் தூங்கிப் போனான்.

ஆனால், ராகவன் தூங்கவில்லை. அவனுக்கு கப்படித் தூக்கம் எழும்? அவன்தான் இன்று சாவுது என்று முடிவு எடுத்த விட்டிருக்கிறான்!

நேரம் தளர்ந்தது. இரவு ஒரு மணி. அவன் மெய்யை எழுந்தான். மூன்றரை மணி போய்ப்படுக்கையாகக் கிளர்வோ-காட்கைக் கைச் சத்தே அதிக் குளியில் நிரூபி வைத்து விட்டு வந்தான்.

சிறு அருக்கான விப்பிய் குழந்தைப் பிள்ளைகளை ஒரு குழந்தைப் பிள்ளை மாநிலி படுத்த ஆழ்ந்த நித்தினாயில் வயித்திருந்தான் தோ.

சத்தே கதலியம் அடைந்தவனைப் போல் அடியெல் அடி வைத்துத் தோனிடம் நெருங்கி வந்து அவனுடைய முகத்துக்கு நேரே குவித்து வைத்து நிலாப் பிணை தெற்றியின் நடுவே புனை மணி போல் பளிச்சிட்டுக் கொண்டிருந்த

பருந்த குங்குமத் திவ்யத்தைத் தனது செட்டு கிரவால் இப்போது அழித்தான்.

தோ தூங்கிக் கொண்டிருந்தான்!...

அடுத்து, அவனது கைமாட்டுப் பக்கம் பூக்கியோல் மூன்றாவது நடந்து போன ராகவன். அவனது அழகான கைக் கிரகவனில் அணிந்திருந்த மெட்டிகளை வெகு பக்குவமாக உருவிப் போட்ட பிணை கைகளில் இருந்த ஒற்றைத் தங்க வளைகளையும் காகவனாகக் கழற்றி விட்டான். தோனின் பார்ப்பின் மேல் பொந்த பிண்டிக் கொடி போல் தெளிந்த கிட்டை தானிக் வயிற்றைத் தெற்றிக்கொண்ட 'தறுக்'கொண்டு ஒரே செட்டாகக் கெட்டிக் கதறிக்கத் மேல்மேல் இருந்துக் சிறு போட்டு விட்டுக்கொண்டு அப்பால் தளர்ந்து போய்க் கட்டியில் உட்கார்ந்து கொண்டு அவனியே வைத்த கை வங்கையால் பார்த்தான்.

கெண்டிப் புடவை, வெள்ளை ரோவி, திவ்யமற்ற பாது தெற்றி, கிணைகற்ற வெறுங் கைகள், மெட்டி மோதிரங்கள் இவ்வாறு கைக் கிரகவன், கழுவிச் சுயித்தன இழந்த வெறுங் எழுத்து - இத்தகைய தொகு வைத்துவக் கோவத்தின் தோ இன்னமும் நிம்மதியாக உறங்கிக் கொண்டிருந்திருந்தான்!...

தோனின் கணவன் எங்கே? அவன் 'தெற்று'ப் போனான்! சுயிய் தெறி தவறிய அந்தக் காலம் இறந்தேபோனான்! அதோ, தன் முகம் கை வங்கை வெள்ளைப் போரணையாகப் போர்த்தப்பட்டுப் படுக்கையிலே சமை மாநிலி அவனது உடல் கிடந்தது!

பொழுது புயர்ந்தது.

கையில் தோ கை விழித்ததேயே முதலில் வன்சிறு வேலாலை சமேதாரப் தித்தும் முழுவப் பெருமானின் படத்தைப் பார்ப்பான்; பிணை நிலைக் கண்ணாடியைப் பார்ப்பான்.

அதன் பழக்கத்தைத் தோடாத்தான் அவன். அடுத்த கணம் 'தோ' என்ற ஓர் அவதூறு தோதான் அப்படி அவதூறு கவினது.

"ஐயோ! நான் மாநிலி நான் மாநிலி!" என்று அரத்திக் குழறியபடி தனது தெற்றியையும் எழுந்ததையும் பரபரப்பில் தோட்டுத் தடைய் பார்த்துக் கொண்டே படுக்கை அறங்குழம் பாய்ந்தோடி வந்தான்.

அவ்வே அவன் படுக்கை பீது கைக் கிரக மெட்டி அடியும் கை வளைகளும் கழன்று கிடந்தன! அவற்றுடன் அடுத்த தானிக் வயிற்றும் குழுவும் விழுந்து கிடந்தது! தோ அவற்றை ஆய்வுசெய்தான் தானி எடுத்தான்.

"என்ன தோ! என்ன நடந்தது?" என்று வெறித்த குரலில் கெட்டவாறு பிணை உயிர் பெற்று எழுந்து போய் செட்டுத் தருமாநிலி எழுத்து வந்தான் ராகவன். அவன் முகம் குத்தப் பகையிலி வெளுத்திருந்தது. இரகவன்தான் ஒரு போட்டுத் தூக்கமும் தூங்காமல் அழுதுகொண்டிருந்த மாநிலிகளைக் கிரகவரும் நெருப்புத் துண்டுகளைக் கிவந்து காணப்பட்டன.

"ஐயோயிளியிளிக! ஐயோயிளியிளிக!" என்று குழறிக் கொண்டே தன் கையில் இருந்த மாகவன்கை வயிற்றையும் மெட்டிக் கிளையும் மறைக்க மூங்குதான் தோ.

ராகவன் மெய்லக் கிழித்தான். அந்தக் கிழிப்புடன் அவனது முகத்தைப் பார்த்தபேரில் பரிதாபமாக இருந்தது.

"ஓ... தாவி அறுத்து போச்சா?... இதுக்கா இப்படி அவறினே!.. துக்கத்தினே படுக்கறப்போ எதுவாவது மாட்டி அறுத்துட்டிருக்கும்!.. பரவாயில்லை! இப்படிக்கொடு அந்தத் தானியை தான் மறுபடியும் கட்ட வேண்டும்!"...

இதமான குரலில் இவ்வாறு கூறிக்கொண்டே தோவின் கையிலிருந்த தானிக் கவிதையை வாய்க்கி அவனது கதலித் தன்னைப் போன்ற கழுத்தில் மூன்று முடிக்கக்கள் போட்டுக் கட்டினான். பிறகு மெட்டிகளையும் லாசன்களையும் அவனுடைய கால் கிரவுனிதும் கைகளிலும் அணிவித்தான்.

தோ ஜன்னி கண்டவனைப் போல் கிடுகிடு வெண நடுங்கிக் கொண்டே தன் குனிந்த காலு நின்றுள்.

"ஆமா, தோ! உனக்கு ஒரு விஷயம் தெரியுமா! இன்னிக்கு எங்கோட பிறத்த தான். இந்த நல்ல நாளிலே உனக்கு ஒரு பச்சை தரப் போறேன்" என்று இளந்தகைமூடன் கூறிய ராகவன் அமைதியாகப் போய், நேற்றுமானை வாய்க்கி ஆயின் கையில் மறைத்து வைத்திருந்த புதுப் புடையவை எடுத்து வந்து அவனிடம் கொடுத்தான். "இந்தா! இதை மூதல்வே உடுத்திக்கிட்டிருவா! தான் இப்பவே பார்க்கணும்!"

அவனது இந்தப் புடையான பேச்சும் செயலும் தோவுக்குத் திடுக்கிடும் குழப்பத்தை

ஏழ் கண்டு பண்ணின. அவனாக எதையும் புரிந்து கொள்ளவே முடியவில்லை. தனது மாயக்கயத்தைத் தன்னிலிருந்து அகற்றிக் கொள்ளவே தன்னை விதையாகக்கியது தன் கணவன் தானே என்ற சந்தேகமும் அவனின் எழுந்து அவனை மேலும் பீதிக்குள்ளாக்கியது.

"இவருக்கு இன்னிக்குப் பிறத்த நாளாமே! எத்த கைமேலே பிறத்த நாளன்று செய்குறா? இவர் பச்சை இப்படிச் செத்துப் பிழைக்க எழுந்து வந்தவர் மாறிலி காட்டி பாரிக்குறா?"

இன்னமும் நடுக்கம் நீங்காமல் வெவ்வேறாகத் திவறு தோ. மறு பேச்சு எதுவும் பேசாத தோனாமன், மருட்டியுடன் குளியல் அறைக்கு விசுத்துப்போய்ச்சை திறக்கக்கொல்லாம் குனிந்துப் புதுப் புடையையும் குப்பமுத் திவக்கும் அணித்து புது மணப் பெருங்கைப் போல் அவனெதிரே வந்து நின்று குழப்பங்கி குறுங்கி அழ்தான். அழுது கொண்டே. அவனுடைய காலில் விழுந்து வணங்கினான்.

ராகவனின் கண்கள் கலங்கி நீரைச் சொலித்தன. அவன் மெய்லக் குனிந்து அவனை அன்புடன் தழுவித் தூக்கித் தனது தேலுசொடு சாப்பிட்டு அணித்துக் கொண்டான்.

குழந்தைப் பிள்ளைகள் அப்போதுதான் தூக்கம் கவித்து, முகங்களை மறைத்து போக மிரிப்பும் கிணங்குதலுமாக எழுந்தன.

(என்று பிறக்கத்தொண்டின் நாயக வடிவம்)

(முத்தம்)

தேர்த ஆயுர்வைத் மருத்துவருக்கு

லலிதா பார்மஸி

சுதாபிதம் : 1948

தலைமை ஆபீஸ் : கும்பகோணம்-612001 (கிழிநாடு) (போன் : 128)

புரட்சிமேனா து. 40/39-B-78

சுட்டுத் தொகைக்கு மத்திய அரசாங்கத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது உங்களுக்குத் தேவையான ஆயுர்வைத் மருத்துவம் வாயும் கிடைக்கும்

மது விரோத தயாரிப்புகள்.

கேசத்தின் பராமரிப்புக்கு இது உதவக்கூடும்

மது வாய்க்கு உதவம்

தலைமை உதவத்தை பிறத்தி கேசத்தை அபிவிருத்தி செய்து

தலைமை உதவம்

அவன் தலைமையிற் போகி தலைமையின் கருவியாக வளர்ச் செய்யும்

மது பிராந்தியம்

1. லலிதா பார்மஸி, 52-A, கனகாசுரத் தெரு, மதுரை-609001 போன் : 379

2. லலிதா பார்மஸி, 81, வடக்கு வீதி, சிதம்பரம்-608001

3. லலிதா பார்மஸி, 39, சங்கராசுரத் தெரு, தி. தக, சென்னை-600017

போன் : 441454

4. லலிதா பார்மஸி, 105, கச்சேரி ரோடு, மலையாளம், சென்னை-600004

போன் : 73007

உங்கள் உபயோகத்திற்கு 100% V.C.I. சிக்ஸ் அண்ட்ஹால் ரெசினு அல்லது பதிலுக்கு (50Np) தயார் தலை அலுவலர் வடிவம் ஈரமற்ற தன்மை அடையத் தெரவடி கொள்ளவும். உயர்ந்த தரத்திலிருந்து அல்லது இலேவென் Type சென்னை அல்லது மிகத் தென்னைவோ படிக்க வேண்டுகிறோம். உயர்ந்ததன்மையுடன் குடிசைகள் கட்டிடங்கள் செயல்படும் குடிசைகளை எழுத வேண்டிய எதைக் கூறுகிறோம். "தென்கிசைவதன். பதிலுக்கு 50Np ஈடையில் அதுப்பாடுதல் எதும் கடிதம் எழுதும் பதில் எழுதப்பட மாட்டாது".

- 24 எம். இராஜேந்திரன், கணக்கு
2 துப்பாள் பளுதாங்கியப் பார்த்தான் ஓர் எழுத்து எழுது கூடாது ஓது நிமிஷம் ஆனம் போயிருக்கிறதே!
1 ஓர் எழுத்து என்று தாம் தீர்மானிப்பது உண்மையில் பல எழுத்துக்களின் அங்கத்துவார்த்தைகளின் கூட்டமாகவும் இருக்கும். அண்மையில் துப்பாணியை மொழியில் அச்சான திருக்குறள் எத்தகத்தை வள்ளியப்பா காட்டியார். தலை கால் புரையிட்டு வண்ணாழியம் தயை கொள்ளாத அளவில் பெருமைபாத்ததான் இருக்கிறது.

- 24 ஆர். நாயுடையார், பாண்டிச்சேரி
1 மெய்க்கல் பண்புகளையும் புதிய மக்கள் அறிக்கை வளர்த்து, ஏன்!
1 தீபாவளி பட்டாளம் வாங்கிய அடியிலேயின்று விழுந்த பட்டாநிபதிகள் இனிதான் தூசி தட்டிக் கொண்டு எழுந்திருக்க வேண்டும்.

- 24 செ. சஸிதா, சத்துவார்தலி
1 பண்பாடு நினைவான நம்முடைய கண்ணு மிகுந்திருக்கிறது. ஆனால் மண்ணுடைய தனித் தனித்தனியே கொழு காதில் குதிக்கிறபடியினாலே!
1 வாய்க்காலையும் புரிகிறது கொண்டு தாம் உதிகளாக ஏறலையும். பரீட்சைக்குப் பதில் எழுதும் பாடப் புத்தகம் கொண்டுமே

புள்ளியை சத்துவார்தலிக்கு தேரில் போக முடியாதவர்களுக்கும் தேரில் சென்று தரிசித்த பாக்மெய் பெற்றதான் கிட்டியின் தயவாகும். கிட்டியின் சிற்ப சித்திரங்களுக்கு தக்காததாய் அளித்து அம்மேகத்தை வளர்த்துத்தான் மூலம் மக்களையும் மகிழ்வித்து ஆக்கிகள் பரப்பினவார் கிட்டிய் அதிபர் என்.என். வானன், சகி, இனி உமது சென்னைக்கு வருகிறேன்.

1 அன்புக் கண்ணாறு கிட்டி பத்திரிகைப் போருடைதார்த்ததைக் கொஞ்சம் புரிந்து கொண்டு சிறிதளவு வந்து ஒத்துழைத்திருந்தால் அவர் கைத் திறமைப் பத்திரிகை உலகு இன்னும் சிறப்பாகப் பவன்படுத்திக் கொண்டிருக்குமே! என்று அவர் சித்திரங்கள் உயர் பெற்றது என்பதும்.

- 24 ஆர். செ. கிஷோர், மெனிலுருங்குண்டியூர்
1 தான் வந்தது கொண்டுமே வளம்பெறும் பதி உபத்திரியத்திலே!

- 1 அப்படியா? மண்ணிக்கவும், என் கண்ணில் படக்கிட்டு நீயாக. கூறுவது உண்மை வாயின் தம் வார்த்தையை நேராகக் அவர் கண்ணாடி மாற்ற வேண்டியதுதான்.

- 24 எம். சீவசுந்தரமூர்த்தி, ஸ்ரீகங்காபுரம்
1 தனி மனிதன் எடுத்து ஒரு கவி உருவாக்கம் பற்றி என்ன நினைக்கிறான்!

'என்னைதான் இருக்கு சிலுக்கிடம்?'

ஒப்பிக்கொள்ளவும், மார்க் குறைந்தவிடப் போகிறது!

- 24 என். சத்திரன், பம்பாய்-13
1 தயிற் தாட்டு சிலுக்கி சிறுக்கு என்று புகழ்கிறாயேன். அப்படி என்னதான் இருக்கிறது சிலுக்கிடம்?
1 சிலுக்கிடம் என்னதான் இருக்கு என்று கேட்கும்படியானவரை அவர் வைத்துக்கொள்விறா? அது அவர்தான் பரப்பாய்!

- 24 ஜி. குமாரன், பாண்டிச்சேரி
1 ஒளிக்குறையும் உயிர் இருந்தால் உரைத்த ஒளி மெய்க் கொள்கையு் பற்றி என்ன நினைக்கிறாய்?
1 உங்கள் கோள் எந்த இருந்தியா இட. மிகுந்திருது. சிறுத்ததைச் சித்திரமாக்கியவர் என்.சி. சிறுத்ததை உயிரினியைமக் கிவவர் பவியம். எத்தனை கோர் கோள்கள்

- 1 அந்தத் தனிமனிதர் சிறுத்தமாராதுவரை யீக் இந்த தங்கோளும் இல்லை. அவர் தம்மைச் சார்ந்து மட்டுமே கட்டி நீடித்து சிற்பது எப்பவையப் புரிந்து கொண்டு அதற்கு தீர்மானம் உயர்ந்த கொள்கைகளை வைத்து உட்கட்டுவது தாக்கத்தையும் அதன் மூலம் சிறந்த உபத்திரியமும் வளர்த்துவிட வேண்டும். இவ்வாறில்லி அத்தனையார் தம்மால்தான் கட்டி மக்களிடமே ஆகாவு பெறுகிறது என்று கவனத்துடன் எண்ணி எடுத்திராதி காரம் செலுத்துகாரரேவாய்தல் சித்திரமே விழிப்பு வடைவார். கட்டியின் சரித்திரம் அவருடனேயே நடந்து போகும்.

- 24 எந்தன் ஆர். இளங்கோ, திருச்சி
1 உணவுமேயுமேயாட்ட வேண்டிய நிமிஷம் எது?

0 சிறுத்த



0 சிலுக்கி



0 மனம்



0 வாய்ப்பு





செங்குடி



சேர



பி. சே. நேரு



இந்திரா

1 பகவான் சத்திய சாஸ்திரியால் இயங்கிய சத்திய சாஸ்திரியின் சென்னைப் பிரிவு சோனியை விலக்கிவிட்டுக் கொண்டதைச் சொல்லுங்கள். பேசுவது பெருமான் அறம் "திடீர் தக" ரீதி உள்ள நூறு நூறும் பங்களுக்குப் பகை நல்வாழ்வுத் திட்டங்களை சாஸ்திரியால் அமைப்படுத்தும். இந்த ஸ்ரீசாஸ்திரியால் பகை நல்வாழ்வுத் திட்டங்களைப் புத்தகங்கள் வழங்கித் தொடங்கி வைத்தார் பகவான் பாரா.

✱ ஆர். வி. முனு. சென்னை-33

1 காலேஜ் புரம் பேரவையைக் கண்டு கண்ட முடிந்த தளமாகத் தங்கியிருப்பதில் கவி மொனான் சாஸ்திரியால் காரணம் என்னவோ?

1 பதில் பெறுவதற்குக் கூட காரணம் கண்டுபிடிக்க முடியாத பைசா தரால் அதனைப்

1 சோதனையாகச் சொன்னால் அவை தப்பிப் பிழைக்காது. 'பிரதமர் தமது நடவடிக்கைகளால்' தெரிவாக (கொள்கை) கொள்கை அவை தப்பிப் பிழைக்காது. 'சொல்லுவது' வேறு. இரண்டுக்கும் இடையே உள்ள வித்தியாசத்தை நீதிபதி புரிந்து கொண்டதனால் வழக்குத் தள்ளப் படியாகக் காரணம்.

✱ இளையோன், வேலூர்

1 பிரதமர் பதவிக்கு வர முன்முயற்சி என்னும் பற்றில். சே. நேருவின் சொல்லுப் பற்றில்? நினைவுகூர்ந்து. 'சென்னை' சிறிதளவு. இரண்டு பதவிக்கு வராததற்கு மேல் சாஸ்திரியால் வேண்டாம் என்பது பிரதமருக்கு மட்டுமின்றி முதுமையுடையவர்களுக்கும் பொருத்தமாய் செய்ய வேண்டும்.

நீலகிரி கேட்டனா - தராசு

புறக்கணிப்பதே சரி, என்ற முடிவுக்கு வந்துள்ளனர்.

✱ வி. ஏ. சாஸ்திரிய, பம்பாய்-40

1 ஆதிதிரா, கர்நாடகா தேர்தல் முடிவுகளுக்கும் இடம் இதுவரையில் பதவிக்கு வரவில்லை. சே. நேருவின் முயற்சி? இத்திரா சாஸ்திரியால் செய்ய வேண்டும் என்றவாறு பாரியில் சொல்கையில் நியாயம் இருப்பதாக எங்குத் தோன்றவில்லை. நாடாளுமன்றத் தேர்தலையும் சட்ட மன்றத் தேர்தலையும் வித்தியாசப்படுத்தி, கொள்கை அறிந்து, தலைவர் தகுதிகள் அறிந்து, வேரட்டுப் போட மக்கள் உற்றுக் கொண்டிருப்பதைத் தவிர்ப்பது ஏற்கனவே திருப்திபெற்றுள்ளது.

✱ சே. ஆர். இராஜா, தஞ்சை

1 விதிகளை முத்திரை வைப்பது பற்றில்...? 1 போகப் போகத்தான் அவர் ஆட்சியை விமரிசிக்க முடியும். எவ்வுறுமல் சாஸ்திரியால் மீது நடவடிக்கை, பங்காரப்பா அமைச்சரவையில் சேரக் கதவைத் திறந்து வைத்திருப்பது ஆகிய ஆரம்பச் செயல்களில் விவகாரம் காண்பிக்கும்.

✱ தானை பார்த்தாரை, உதகம்

1 சே. மீது போடப்பட்ட தேர்தல்களை அவை திறந்து தள்ளியது ஆதிதிரா ஏன்?

1 தென் மாநிலங்களில் காங்கிரஸ் விழிப்பு இன்னும் காரணம் தெரியாத பற்றில்? மனத்துக்குத் தேட வேண்டியதை வேளையில் தொடருங்கள் அன்புடன் போவதில்லை.

✱ சி. சாஸ்திரிய, புதுவை

1 இந்திரா இனிமேல் தலைநிலை முடியுமா? அவர் எப்போது தலை குனிந்தார், நிமிர்வதற்கு? நல்ல, இரண்டாம், எத்தனைவரோ அவை வந்தனர். எதற்குமே எவ்வுறுமல் அவர் தலை குனிந்ததில்லைவோ?

✱ என். நாமசி, திருவாரூர்

1 புதுவை, கர்நாடகம் இன்னும் விட்டதாயோ? 'நின்றுவிட்டது' என்பதை நாகரீகமாக 'இருந்துவிட்டது' என்பதிலிருந்து சொல்லி விட்டுப் போகட்டுமே. நமக்கென்ன நஷ்டம்? பாரி வந்தனர் தஞ்சை வந்தனர் சேரத்தினால் காரணம் எவ்வுறுமல்.

✱ துணைவர் காங்கிரஸ், வந்தவர்கள்

1 தெருத்தில் வந்தால் வேருமே வந்ததே தவிர அளவு வேண்டாம்? 1 போலீஸ்களால் எதிர்த்தும் அகிரப்பி யாளர்கள் இத்திராவிடம் தஞ்சை அடைந்து உமக்குப் பதில் கூறியுள்ளனர்.

★ கு. 10 பங்கு பெறுபவர்

எம். சிவசுப்பிரமணியம், 33, சிவசுப்பிரமணியம் தெரு, ஸ்ரீரங்கபுரம்-621 601

நியூ (ஸ்பேப்பர்)கவிஞர்கள்!



இராத்திரங்கா தலைவர்
இராக்கி பண்ணிக்கொள்ளும்வரை
ராமகிருஷ்ண தோட்டேக்கு
ராவும் பகலும் தோட்டேக்கு!



தொழிலாலை தோடங்கி
ஆண்டுவிட தோண்டாடுவார் மத்தியில்.
பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்
மட்டையடித்து ஆண்டுவிட
தோண்டாடுவர் தந்தா எரித்தி!



இம்மொன்றுதான் எப்போதும்
என்னோடு என்னைப்போட்டு-
இம்மொன்றுதான் எப்போதும்
இத்திய பட்டின்மேலே
இப்படியா பத்திரமெழுது!



பலிசை வைத்தே
ஆக்கிரமிப்பு
பண்ணாதுட்டியார்.
நீதிக்காக
தோக்காட்டு
நீதிக்க வைக்கிறார்
ராமாவரத்தார்!

-சாருமேகா

தாய்: "என் அன்பு மகனோ காதலித்த
தும்தான் காதலித்தாய். எவர்க்கத்
தெரிந்த பெண்ணாய் பார்த்துக் காத
லித்திருக்கக் கூடாது?"

மகன்: "நீ வேற... எனக்குத் தனக்கத்
தெரியும்? எம்பதாக்கிரமே அவனோ
என்னைக் காதலித்தான்!"

-சுந்தி வயிதவெரன்





குளியலுத்தூரில் குச்சியடித்த போது...

க. கிருட்டினசாமி, கொங்கு நாட்டில் பல்வேறு சிற்றுார்களில்
யாடும்பதும் நாட்டுப்புறப்பாடல்களைச் சேகரித்துத்
தொகுத்து ஆராய்ச்சி செய்து சென்னை பல்கலைக்கழகத்தில்
பி.எச்.டி. பெற்றுச், இவர், கோவை கொங்குநாடு
கலை அறிவியல் கல்லூரியில் தமிழாசிரியராகப் பணிபுரிகிறார்.
இவரது அனுபவங்கள்:

உ "புதிதாக எந்த ஊருக்குப் போனாலும்
உடனே தகவல் தெரிந்து கொள்ள முடியாது!
அந்த ஊரில் நமக்கோ நமது நண்பர்களுக்கோ
தெரிந்தவர்களில் மூலமாகத்தான் அணுக
வேண்டும். ஒரே ஊருக்குக் குறைத்தது
இரண்டு மூன்று தடவைவரையது செல்ல
வேண்டியிருக்கும். பகல் நேரம் பவனில்லை.
காடு கைகளிலிருந்து கிராமவாசிகள் மாலை
யில்தான் வீடு திரும்புவார்கள். இரவுதான்
ஏற்ற நேரம்.

பாடல்களாக இருந்தாலும் கதைகளாக
இருப்பினும் பேசு செய்வதுதான் நல்லது.
சொல்வச் சொல்ல எழுதினால் க்கமிக்கீய,
தாமதமாகும். கிராம வாசிகளை மகிழ்விக்க
அவர்கள் பேசியதைவும் பாடியதைவும் பேசு
பேசுமாடலில் உடனுக்குடன் போட்டுக் காட்டு
முனம் போதும், குளி வந்து மேலும் மேலும்
பல அரிய தகவல்களைச் சொல்வார்கள்.

குளியலுத்தூரில் கும்மி!

உ குமியிப்பாடல்கள் சேகரிப்பதற்காக குளிய
லுத்தூருக்குப்போயிருந்தேன். எனது நண்பர்
ஒருவர் கிராமத்துப் பெண்
களை ஒரு வீட்டில் கும்மி
யடிக்கக்கூப்பிட்டு வந்தார்.
பேசுபேசுக்கார்டரை "ஆம்"
செய்துவிட்டுப் பாடலைக்
கவனமாகக் கேட்டுக்
கொண்டிருந்தேன். நேரம்
ஆக ஆக குமியிப்பாடல்
என்னை மெய்சிவிக்கவைத்
தது.

கும்மியடிப்பது வேறும் பொழுதுபோக்கு
மட்டுமல்ல. "மழை வேண்டிய பாடப்பதும்
மாவ் மத்திரம்" என்று பழைய ஏடுகளில்
படித்திருக்கிறேன்.
"கொட்ட கொட்டாண்டு மழை பேயோ
கொட்டத்துத் தண்ணி பெறண்டோட
கொட்டத்துக்கார தம்மண்ணமாகு
குமிஞ்சு கும்மி கொண்டாடச் சொன்னுரு"

"பாட்டு நல்லா இருக்கு" - பாராட்டி
னேன். மேலும் மேலும் ஆவேசம் வந்தது
போலப் பேஸ்மனிகள் கும்மியடித்துப்
பாடினார்கள்.

தன்விருவு,
அதுவரை வெகுத்துக் கொண்டிருந்த
வானம் கருக்க ஆரம்பித்தது, கொட்டியது
பேய் மழை! அதிசய நிகழ்ச்சி!

௨௨-௨௨

உ சீழக் கொத்தலெனில் நீகெரி மயி வரத்
தக்கனிடம் ஒரு சமயம் பாட்டிக்கொண்டேன்.
படக்கெரிச் சூட்டத்துக்கு துருள்கள்தான்
இதை வாசிப்பார்கள். இது
மரபு.

அனைவரும் சூட்டத் தயா
ராணர்கள். திடீரென்று
வாத்தியம் வாசிப்பவர்கள்
எழுந்தார்கள். "கம்மா உ
குடிக்கட்டு வரேனும்" என்
னார்கள். அது உ இக்கை.
அவர்களது விஜயிதுப் பு
டானிக்.



✽ புலவர் கிருட்டினசாமி

சரக்கு உடையில் ஏறியதும் பேஸாட்டம் தான்! தீவிர தடுமாறிய போஸ்ட்டிஷன், மயக்க நிலையிலிருந்து அவர்கள் எவ்வளவு கட்டாயப்படுத்தி ஆடையத்து விட்டார்கள். தப்பினால் போதும் என்றுகூட கிடந்து!

நெருப்பூசில் கட்ட செய்தி

சு கார்த்திகை தீபம் ஒரு நெருப்பு விழா. நெருப்பின் பெயராலேயே நெருப்புச் செய்த ஊர் இருப்பதை அறிந்ததும், சைவ மூன்று மாணவர்கள் மதறும் நண்பர்களுடன் அப் புறப்பட்டுச் செல்.

அந்த ஊரின் பல ஆண்டுகளாக ஆசிரியர் களால் பாதி புரையும் ஆசிரியர் எங்கனிடம் ஒரு புதுத் தலைமைக் கொண்டு.

"அந்த ஊரின் கார்த்திகை தீபத்தன்று மட்டும்தான் நெருப்புப் பாட்டுப் பாடப்படும். (மற்ற நாட்களில் இதைப் பாடக் கூடாது.) அப்படி நிராம லாசிகள் மாற மாருடன வேள்-இராமனும் உட்கூறுவது நெருப்பின் என்-பு நன்மை. அதனால் இச் செய்தியை நம்பி வருவதில்லை.

பயகிராம லாசிகள் விசாரித்ததன் விளைவு மறுப்பி விட்டார்கள்.

இந்தப் பழக்கம் வேளாண்மைகளை மனித ளும் கண்டுபிடித்த காலத்திலே எதப்பட்ட சடங்கு. இவர்களது செயலில் பார்த்துப் பார்த்துமே பழக்கமும் பழக்கமும் இவை நெருப்பின் செயலும் என்று இவ் நம்பிக்கையில் இருந்தது. அக்காலத்து மக்களின் அறிவு அல்லவாதான் ஆனால் அந்த பழக்கம் இன்றுமே தொடர் திறது எங்கும் எங்குமே விவரம் இல்லை. இதை நிறுத்திச் செல்லும் கட்டாயம் தமிழர், தஞ்சை அறிவியலு - சரக்கினைவே - கட்டுப் பல் நாட்டின் துக்கமென்கையை உண்டாக்கி விட்டது.

தர்மபுரியில் தர்ம சங்கடம்!

சு திருவுழைநகர், காவிரி டேவ் சிதாரத்தர், கோவை செல்லும் கடைநி பஸ் டோய்விட்டது. தர்மபுரியில் ஒரு லூண்டி கடைவின் கழுக்கல் போனேன்.

"மாணவரே! அது! தர்மப் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு" என்று ஒரு பொலீஸ்காரர், திடீரென்று, நேரம் துன்பினை அப்படி. தான் நாட்டுப் பாடம் சொல்லிப் பிழையினைச் சொன்னான். அவர் தம்பிக்கிறார். "சரி, தம்பைச் சந்தேகம் சொன்னது தினைக்கோர் போதும்!" என்றார் செல்லி வந்தது.

"கொஞ்சம் இருங்க."

டேய்மைத் தட்டிவிட்டேன்.

குத்துப் பாடம் கற்றுப்பறும் மூலமுதல் பரந்தபு. போலீஸ்காரரும் டேய்மைச் சேர்த்து பாடினார். சிறு கவனம் அவரும் இதைமேல்வாய் அனுபவித்துக் கற்றவராய்.

தமது தவறாமல் உணர்ந்த போலீஸ்காரர் மீண்டும் எங்கும் கட்டைக்கு அழைத்துப் போய் ம லாசிக் கொடுத்ததுடன் அதி காரம் வரை எங்குமே காலகாலமும் இருந்து பஸ் ஏறதி விட்டார்!

பேட்டி: மக்கள் கோரிக்கை

சலக்



கேட்டதும் காட்டுமப்போது நூற்றுக் கணக்கான "சலக்" பெயர்கள் பின்பி பின்பி மறைவிறதன். அந்த அளவு சிவக்குக்கு முகமெததுமம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதைப் பார்த்தப் பிரமிக்கிறேன்.

சென்ற கவரக் கட்டிதல் கதை!

உட்த உதவியைப் பரிமா, உட்தவிய கிடைக்கோடு செய்துவிட்டு அநாதை கவரம் கைத்திறப்பவன் கிடை. கிணைச் சந்தேகப் படக் காரணமாக இருப்பவன் பின்பி பின்பி, மூன்று கட்டைகளிலும் சிறுக்கு நூல்கிட்டு. (நூல்கிட்டு பாதி - தொற்றத்திலும் பின்பி). திட்டைத் திட்ட திணைச் சாப்பிட்ட மாதிர் சிறுக்கு படம் முழுக்கத் தொன்றும்போது சற்றுச் சிறுமமாகத்தான் இருக்கிறது.

ஆனால் ஒரு முகமே கதாபாத்திரமாக தடிக்கத் தகுதிகள் இவரிடம் உள்ளன என்பதைப் படம் தீர்த்துள்ளது.

சிறுக்கைத் திரையிலிருந்து வடிவெட்டி எடுத்து விட்டாய் மிகுப்பவர்களின் பாணு சத்தமும் ரசுவரணமும் மூன் நிமிஷங்கள். இருவருமே போலீஸ் இலாகாவைச் சேர்த் தவர்கள். ஒருவர் எதிர் மற்றொருவர் புதிர். ரசுவரன் உண்மையான கோலாகாரி கிளாஸிக் காத்தித்த காரணத்துக்காக அதே தொற்றத்தின் உண்மையான பின்பி பின்பி கைத்தப் பார்த்திருக்கிறார்.

பாணு சத்திரோ தன் காதலி ப்ரியாவை திரபராதி' என நிரூபித்து உண்மையான கொலையாளியை உண்டிய நிறுத்தப்பார்க்கிறார்.

உண்மையில் ஸைரம் யாரிடம் இருக்கிறது என்பதைப் புரித்து கொள்ளாத ஒரு கும்பலி ப்ரியாவையும் மீறாவையும் கடத்திக் கொண்டு வந்து மிரட்டுகிறது. கதைக்காகக் கடமை தவறிய போலீஸ் அதிகாரியாக வந்தாலும் ரகுவரன் நடிப்பில் கடமை தவறவில்லை, எவ்வுதும் உருட்டாதுக் கூட மிரட்டலுக்கும் பலப்படச் செய்யும் தோற்றம் அவரிடம் இல்லை என்பதும் உண்மை!

பாணுசத்திர - பாதிக்காத நாயகனாக வந்தாலும் பாத்தமாகச் செய்துள்ளார். பல்ராம், ஜானி கடத்தல் கூட்டத்தில் 'மோரூ மோரூ' பொம்மைப்பாக வந்து நிற்கிறார் 'கைதாப்பி' விஜயலட்சுமி. கொஞ்சம் அசையக் கூடாதோ?

துஸ் மோகன் குடி போனதில் பெரிச் சிரிக்க வைக்கிறார். ஸூர்த்தி என்ன காமிக் செய்தார்? (ரூபகத்திற்கு ஸரஸிங்)

கதை, வசனம், செய்வதுமார், கதைபில் அளவுக்கு மீறித் குழப்பிவிடுகிறார்.

கேஜத்திரமணியின் காமிராவுக்கு கோவா நாய்காவது 'லிங்க'காகப் பயன்பட்டிருக்கிறது. கோவாவின் அழகை மிச்சம் மீதி பிலவாமல் ரசித்திருக்கிறார்.

குமாரர்களின் படத்துக்கு அப்பா (எம். எஸ். வி.) இசை.நாங்கில் இரண்டு நாக்கில் ஒட்டும்.

ஜம். வி. கோபி கிருஷ்ணன் டைரக்டரின் கமர்ஷியல் கண்ணோட்டம் மிசை.

கடத்தல் செய்யப்பட்ட வைரத்தைப் போலவே படமும் மிணுக்...மிணுக்...மிணுக்.

பங்கேற்று ஜெய்சங்கிரோடு மோதுகிறார்கள் சொல்வதே பொருத்தம்.

யார் எதைச் செய்து காட்டினாலும் அதை எத்தக் கொணத்திலிருந்து எப்படி ரசிக்கலாம் என்பதற்கு ஒளிப் பதிலாளர் பாபுயன் காமிரா வழி காட்டுகிறது.

'கமர்ஷியல் படங்களைத் தருவதில் கை தேர்த்தவர்' என்பதற்கு கண்ணோட்டத்தை இதில் மேலும் வலுப்படுத்திக் காட்டி யுள்ளார் எஸ்.பி. முத்துராமன். கட்ச் கடத்தலில் செங்குத்தான பாறையில் ரஜினி காதலை ஏறவிட்டு, ராதாவையும் திதுக்கை வம் ஊஞ்சலில் கட்டி இழுத்து அத்தரத்தில் நிறுத்தும்போது படம் பார்ப்பவர்களின் மனத்தைவும் ஊசலாட வைக்கிறது.

இசையமைப்பாளர் இளையராஜா இப் படத்தில் கொஞ்சம் இளைப்பாறிவிடுகிறார். புவிஜி சரோஜா ஆட்டிப் படைக்க சிறுக் கும் ரஜினியும் ஆடும் ஆட்டங்களை ரசிக்கலாம்.

கதைவாணம் பற்றக் அருளுசைமும், இதர நட்சத்திரங்களும்(கதாநாயகிராதாஉட்பட) புனிக்கு முன்பு பூணயாமிப் பதுங்கி மிட்டனர்.

படத்தில் நிழலான பாயும் புலிகள் கதாநாயகனும் டெக்ஸிவன்காதுமே!

- திரைஞானி

பாயும்புல்



இவ்வகையைக் காரில் அடித்துக் கொன்ற கடத்தல்காரனைப் பழிக்குப் பழி வாய்க்கப் பரணி தவிர்த்த தயார்ப்படுத்திக்கொண்டது பாதிக்காத. பழி வாய்வியது எப்படி என்பது மீதிக் கதை.

மகாசக்தி குருகுலத்தில் சேர்ந்து கரு மையான பவிற்சிகளை மேற்கொள்கிறார் ரஜினி காதல். ஆங்கிலப் படம் சேவது சேம்பர் ஸூபகம் வருகிறது. 'ராஜிதிலக்' பட்டத் துடன் வெளியேறி இவர் எதிரிகளுடன் மோதும்போது கற்ற வித்தைகளை விட ஸ்டண்ட் மாஸ்டர் (ஜானிடோ ரத்தினம்) கற்றுக் கொடுத்த வித்தைகளே கைகொடுக்கின்றன. (பாதிப் படம் வரை கற்ற வித்தைகள் வேண்டி.)

பிரமிக்க வைக்கும் வகையில் ஏதையும் திரையில்காட்டுவது ஏ.வி.எம்.யின் வழக்கம் இந்நிலம் அப்படியே. பவராமனின் இரகசிய அறைக்குப் போகும் வழி ஓர் உதாரணம்: ஆர்ட் டைரக்டர் சலம்.

ரஜினிகாந்த் நிறைப்பாக நடித்திருக்கிறார் எனப் பாராட்டுவதை விட வேகமாகவும் துணிச்சலாகவும் சண்டைக் காட்சிகளில்

சின்னப் பொண்ணும் பெரிய ஸ்டாரும்



ஐந்து ராஜன் படு கெட்டிக்கார, கறுகறுப்பான பெண், காமிக்ஸில் எல்லளவு இண்டரஸ்டோ எல்லளவு ஆர்வம் பத்திரிகை, டி.வி., ரேடியோவானிக், (அப்பா ராஜன் பத்திரிகையாளர்: யூயூசி கிரீடிக்!) அமிதாபுக்கு ஆபத்து எந்த செய்நிலைப் படித்த அவன், தன் அப்பாவிடம் "அப்பா, அமிதாபுக்கு ரத்தம் தெனவப்படுகிறதே நான் கொடுக்கப் போகிறேன்" என்று.

அதற்கு அப்பா, ரத்தத்தில் வளக்களைப் பற்றியும் எந்தெந்த ரத்தம் எந்தெந்த கரும்புடன் சேரும் என்பது போன்ற விவரங்களையும் சொன்னார்.

இதையெல்லாம் கேட்டவுடன் ஐந்து என்ன சொன்னான் தெரிவுமா?

"என் ரத்தத்தை டெஸ்ட் செய்து என்ன குருப் என்று யாருங்கள்" என்று பிடிவாதம் பிடித்தான். "யார்தேதாம், அமிதாபிற்குப் பொருந்தக்கூடிய ரத்தம் என்று தெரித்தது. உடனே அவன் அமிதாபிற்குக் கடிதம் எழுதிவிட்டான்.

சின்னக் குழந்தைகள் ரத்த தானம் செய்ய முடியாது என்று நான் சொன்னதை அவன் நம்பினால்தானே? அமிதாபிடமிருந்து பதில் வரும் என்று நம்பிக்கொண்டு இருந்தான். வரவில்லை.

நிகரென்று சொந்த யாரும் அமிதாப் கடிதம் போட்டிருந்தார். ஐந்துவத தன் வீட்டிற்கு வரும்படி, ஐந்துவை அழைத்துக் கொண்டு போனேன். அமிதாப் அவனைக் கட்டி அனைத்துக்கொண்டு பரிகளை கொடுத்தார்.

'அய்யோ நேறப்பி-பர்த்தே சொல்லுங்கோ' என்றதும் அமிதாப் ஒரே குஷியாக "அட, இன்னிக்கு உன் பர்த்தேயா? வேரி குட், வேரி மெலி நேறப்பி ரீடர்கள் ஆகிப் தீடே என்று சின்னக் குழந்தைக்குச் சமமாகக் சொன்னார்" - என்று ராஜன்.

பம்பாய் வந்தாய் தம் வீட்டுக்கு வரும்படி சொல்லியிருக்கிறான்.

"நீங்கள் ரொம்ப பிசியாக இருப்பீர்கள் அய்யோ" என்று ஐந்து.

"தோ... தோ... ஐந்துவிற்கு நான் எப்போதும் பிப்ரி" என்றாராம் அமிதாப்! - கமல்

உங்கள் கேசம் அடாத்தியின்றி
சக்தியின்றி இருக்கிறதா? உங்கள்
கேசத்தைப் பக்குவப்படுத்தி அழகையும்
ஆரோக்கியத்தையும் அளிக்கிறது...



**செழுமையான முதுப்போஷைக்கு நிறைந்த
ஹேலோ பீக் ஷாம்பூ**

ஊட்டம் குறைந்த நிலை உங்கள் கேசம் அடாத்தி
யின்றியும், சக்தியின்றியும், ஆரோக்கியமிக்கதியும்
காணப்படுகிறது.

பட்டுப்போன்ற, பொன் நிறமுள்ள வறுவற்போன
ஹேலோ பீக் ஷாம்பூ, செழுமையான மிக ஊட்டம்
கிடைத்த உத்தியின் மூலம் உங்கள் கேசத்தை சீராகப்
பராமையத்து அதற்குத் தேவையான எல்லா
ஊட்டங்களையும் அளிக்கிறது. உங்கள் கேசம் அதனை
ஆரோக்கியமான, அடாத்தியாகத் திரும்புகிறது.

ஹேலோ பீக் ஷாம்பூயின் செழுமையான நுகர்வனம்
உங்கள் கேசத்திலு புகுந்து அதை பொலியுதும்
துய்யமையான பரமப்படிதும் திரட்சி செய்துகிறது.

ஹேலோ பீக் ஷாம்பூ...
அழகிய அடாத்தியான ஆரோக்கியமான கேசத்திற்கு

Garden*

The best of pure silk, chiffons and 100% polyester Tissue sarees



® Registered Trade Mark of Garden Silk Mills Pvt. Ltd., Surat

Registration No. 2056